

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

A. M. N. MUZEUM
HIRLAP OSZTÁLYA

A FŐSZERKESZTŐ TÁVOLLÉTEBEN A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:

DR. KERTÉSZ ELEK
XV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM BUDAPEST, 1933 MÁRC. 20

ANGOIOS

A TAVASZI

D I V A T

Veressné Főző Erzsébet, az alant közölt dal szövegének szerzője

Minden jog fenntartva.

AZ A LEGSZEBB ÉDES ÓRA...

Veressné Főző Erzsébet verse

Bethlendy Sándor zenéje

Hallgató (Rubato)

ÉNEK

Az a leg-szebb é-des ó-ra, mikor téged várlak, Az a leg-szebb boldog ó-ra, mikor téged látlak.
De az a szép é-des ó-ra, csak gyö-nvörű álom, De az a szép boldog ó-ra képzelet vi-lágom.

Zongora

Amikor megcsókolhatom, pi-ci piros szádat, Én Is-tenem, jó Is-tenem, ennél szebbet szívem nem is várhat.
Mert más ölel, más csókolja, alkonypiros szádat, Én Is-tenem, jó Is-tenem, a szi-venben csíttisd el a vágat.

mf

Copyright 1937 by Bethlendy S. Komárom.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

BUDAPEST, 1938. MÁRC. 20.

SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI. KERÜLET JÓKAI UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TER SAROK) — TELEFONSZÁM: 11—12—93

Megjelenik havonta háromszor 1-én, 10-én és 21-én Postatakarékpénztári csekk száma 41.490. Előfizetési ár: Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P félre 12 P negyedévre 6 pengő Belgiumban, Franciaországban, Németországban Svájcban és Olaszországban: egész évre 30 pengő félre 15 pengő negyedévre 7 P 50 fill

FŐSZERKESZTŐ:

KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félre 90 csekkorona negyedévre 50 csekkorona. Romániában: egész évre 900 lei félre 450 lei negyedévre 250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő félre 20 P Egyes szám ára 80 fill Előfizetési ára az ingyenes gyermekrovat melléklettel egységnyi évi 24 pengő

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

PAPP JENŐ:

Mi lesz a lányainkkal?

Első közleményünkben kifejtettük, hogy rengeteg középosztálybeli és más szegény leány nem tud férjhez menni, mert nincs hozománya s a szerelmes pár lakás, állás és kezdő tőke hiányában nem mer családot alapítani. Holott a nemzetnek vit'is érdeke, hogy a törvényes házasságok száma nagy mértékben növekedjék. A nemzetnek a jövő szempontjából nemcsak modern úthálózatra, fűtőrendszerre, kereskedelemre, jó és számos iskolára stb. van zük-

sége, hanem legelső sorban bőséges gyerekáldásra. Mert mindenekelőtt az ember s nem anyag viszi előre a népeket. E megdönthetetlen tétel alapján fölvetettük azt a gondolatot, hogy a jó házasságok előmozdítását be kell sorozni a közfeladatok közé, mert az fontosabb minden gépgyárnál, banknál, útüépítésnél. A nemzet létszámának hathatós növelése nem magánügy többé, hanem elsősorú állami feladat, amit nem szabad tovább halogatni.

A házasság, a vallás és a családi élet ellenségei titokban és nyíltan támadják a társadalom mai berendezkedését. Meg akarják reformálni a házasságot, rombolják a vallást és szét akarják züllesztetni a családi köteleket. Zászlajukra a szabadszerelmet írják föl, mert ez igen kényelmes, nem jár semmiféle felelősséggel, gondtalan életet biztosítana és nem kellene törődni az utódok fölnevelésével. Ez az állapot természetesen nagyon tetszik a gyáva és elpuhult férfiaknak, akik önzők és gyönyörhajhászok. Holott a nemzetnek kemény és gerinces férfiakra van szüksége, akik vállalják a házassággal és családdal járó megpróbáltatásokat. Ezek a tejből-mézben-szabadságban lubickoló hölgyek és urak is jól tudják, hogy egészséges társadalmi és nemzeti élet nincs erkölcs és fegyelem nélkül, de ők kivonják magukat a magasabb törvények hatásköre alól és csak az élvezetre óhajtának berendezkedni. Ellen-szenves álláspontjuk nemcsak joggal váltja ki a küzködő családfők és anyák haragját, hanem egyenesen káros az államra és minden egyes emberre is, mert ezek a léhűtők mások kazlát huzogatják, mások munkáját dézsmálják

meg, semmiféle bajjal, gonddal nem vállalnak közösséget, nem tisztelik a tulajdonát, a más gyümölcsét lopkodják s nem érdemelnek más elbánást, mint a tolvajok. Rendeznek is elég botrányt és katasztrófát a tisztességes emberek világában. Létszámuknak a minimumra való csökkentése a védekezésnek legegységesebb kötelessége.

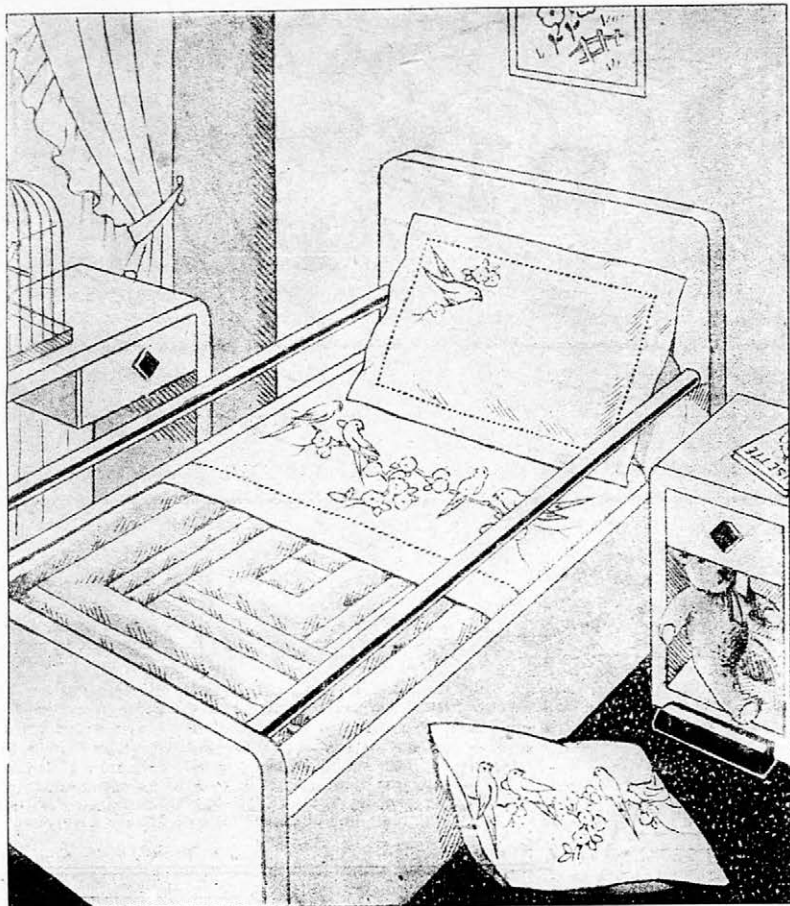
Függetlenül a társadalmi életnek ettől a vadhajhásztól, nekünk az a szerény nézetünk, hogy a házasság intézménye nem szorul reformra s főleg nem szorul a szabadszerelmeféle megfélemlítésre. Két ember bensőséges együttélését ugyanis

semmiféle óriási szabadsággal és semmiféle diktatórikus vastörvénnyel nem lehet sem előírni, sem erőszakkal összekovácsolni. A házasság szentség, ami nem kevesebbet jelent, mint azt, hogy érzelmeink ragyogó rejtélyekből fakadnak és e rejtélyek fölött Isten diszponál. Ő rendel párt nekünk. Az egyház azért áldja meg a frigyét, mert Isteni rendeltetést lát két ember egymáshoz való mély vonzódásában.

Nem reformra van tehát itt szükség, nem a házasság intézményének lazítására és a családi élet szétszórására, hanem ellenkezőleg: a házasságok elősegítésére. Külföldön már van olyan államhatalom, amelyik bevezette az úgynevezett kelengyesegélyt s ezt központilag adják s erre a célra milliókat áldoznak a közpénzekből. Nálunk ezt a nagy terhet nem lehet kizárólag az államkassza vállaira rakni, mert a kincstár túlterhelése nem tanácsos és különben is a centralizált kiházasítás sok más veszedelmet rejtene magában. Támadnák az alkotmány szempontjából, politikai küzdelmek központjába kerülne, felbujánthatná a protekciót és több lenne körötte a füst és a gőz, mint a lényeg és a praktikum. Választási jel-

szavakba gyúrnák bele és a nagy cél elporzana az agitációs anyagokban. A mi különleges érdekeinknek az a megoldás felel meg, amelyeket a decentralizálás kínál. A központi hatalomra csak az a feladat hárul, hogy törvényhozás útján tegye közzeladattá Magyarországon a házasságok előmozdítását. Mondja ki a magyar parlament, hogy a nemzet megerősödése és az emberanyag hathatós növelése érdekében a családalapítást a magasztos feladatok közé sorozza s kötelezően elrendeli a törvény erejével, hogy valamennyi közület, közhatalóság, törvényhatóság, vármegye és község évenként a szükségnek megfelelő összeget illeszzen be költségvetésébe a szegénysorsú lányok hozományának pótlására. Ugyanilyen költségvetési tétel beillesztésére kötelezze a törvény az ország valamennyi ipari és kereskedelmi vállalatát, intézményét, nagyüzemét, részvénytársaságát, bankját és hitelintézetét, sőt a havi ötezer pengőn felüli jövedelemmel, továbbá az ezer holdon felüli földbirtokkal rendelkező magánosokat is, úgy hogy a régi *ius primae noctis*-szal szemben annak éppen az ellenkezője érvényesüljön, mert ez az idők szava és parancsa. A vármegyék, a törvényhatóságok, az óriási kötött és kötetlen birtoktestek régen megszabadultak a bandérium állítás kötelezettségétől, ennek helyébe ma költségvetésileg kell vállalniuk a házasságok szaporítását, még hogyha jól tudjuk azt is, hogy egyes közlakulatok a bandériumok helyett manapság más közterheket viselnek. A mai közteherviseléssel nem jutunk előre, ez csak a vegetációt biztosítja s a költségvetésekben egész sor felesleges kiadást találunk, amelyeket le lehet faragni, vagy el lehet törölni, hogy egy új, modern és hatásos közterhet iktassunk be helyébe: a házasságok támogatását. A vasút, a posta, a pénzügy, az adóhatóságok stb. saját hatáskörükben szavaznak meg és hagyatnak jóvá bizonyos összeget saját tisztviselőik és alkalmazottaik leányainak kihazsítására, ugyanezt teszik a magánvállalatok is, úgy hogy rövid néhány év alatt a társadalom megbarátkozik az új közfeladat gondolatával, mert mindenki látni fogja, hogy ahogy rohamosan szaporodik majd a boldog házasságok és a mosolygó emberpalánták száma. (Folyt.)

Gyermekhálószoba. Az ágygarnitúra beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában

FÁTHIMRE: SZÉL

Az öregúr feltolta pápaszemét a homlokára és úgy nézett csodálkozva a szépasszonyra, aki most jött be az ajtón, odament hozzá, megcsókolta az arcát és leült vele szembe.

— Valami baj van? — kérdezte.

— Azt hiszem — felelte halkán.

— Azt hiszem, ez azt jelenti, hogy biztosan tudom, baj van, csak nem akarok kíméletlen lenni. Nos, mi baj?

— Nem is tudom, hogy kezdjem, apám — hangzott tétovázón.

A szépasszony lehajtotta a fejét. Aztán felemelte a tekintetét, ránézett az öregúrra, a pápaszemre ott a homlokán, aztán az ablakon át kitévedt a szeme a semmibe, az égre. Az öregúr várt. Az asszony szája félig kinyílt, mintha kezdeni akarná, de nem jött szó az ajkára. A szeme egyszerre tele lett könnyel.

— No, kislányom — mondta az öregúr és megsímogatta. — Hát mi bajod?

— Olyan szerencsétlen vagyok! — nyögte az asszony.

— Hát mi történt? — Most már az öregúr hangja is nyugtalan lett.

— Az uram... — sírta az asszony.

— Az urad? — csupa meglepett csodálkozás volt ez a kérdés, mintha valami lehetetlent, semmiképpen sem hihetőt hallott volna. — Mi történt köztetek?

Az asszony nem felelt. Csöndesen sírt. Aztán a parányi zsebkendővel megtörölte a szemét, kis púdert rakott az arcára és — tovább sírt. Az öregúr nézte. Rágyújtott egy szivarra, rágta, nem ízlett. Nem értette, mi

lörténhetett. A veje a legkitűnőbb ember, akit ismer... Nyugodt életű, komoly. Mindig azt hitte, hogy a lánya házassága egészen zavartalan és nagyon szép. Már hét éve. Igaz, mondják, hogy ez a kritikuss idő. A férfiaknál különösen veszedelmes. Valami pontosan meg nem határozott nyugtalanság, türelmetlenség — talán éppen kalandvágy fogja el őket. Biztosan ez történt most is. A leánya talált valamit, talán csak egy meg nem értett feljegyzést a zsebnaptárban. Ezek az asszonyok mindig keresnek, nem csoda, ha olykor találhatnak is. Sokszor olyant, ami nincs is. Ez a sírás, ez a kétségbeesés biztosan túlzott, a vejéről komoly jellemhibát nem is tudott feltételezni. Majd rendbehozzuk ezt a kis zavart mingyárt, gondolta az öregúr és letette pápaszemét a homlokáról, előbb az orra nyergére ültette, aztán az asztalra rakta. Kétségtelenül zavarban volt kissé.

— Hát csak nem lesz olyan komoly a dolog — mondta és megsímogatta a lánya kalapját. A fejét akarta, a szép fekete haját, de a kis női kalap útjában állt.

— Ó, hiszen ha nem volna komoly, nem jöttem volna hozzád! — sóhajtott az asszony.

— Hát mondd már, mi volt! — szólt kissé türelmetlenül az öregúr. De az asszony erre a felszólításra is hallgatott. Újra sírni kezdett.

— Már nem szeret? — kérdezte az apja.

Az asszony lassan, tagadóan ingatta a fejét és a csendes sírásból hangos zokogás lett.

— Á, dehogynem szeret! — mondta az öregúr. — Azt ti csak úgy képzelitek! Azért, mert a férfi férfi, még szereti az asszonyát. Ez csak a te túlzásod. Biztosan ránézett valakire. Attól még úgy szerethet, hogy akár újra feleségül venne.

Az asszony abba hagyta a sírást, elvette a zsebkendőjét és az apjára nézett. A tekintetében csodálkozás volt. Nem értette, mit beszél az öregúr. Hogy a férje másra nézett? Ó, hiszen ha erről volna szó! Az öregúr félreértette a lánya csodálkozását. Azt hitte, sikerült megnyugtatóni.

— No látod, milyen egyszerű az egész! — mondta. — Csak nem kell annyira felfújni. Látod? Már nem is sírsz.

Az asszony nagyot lélekzett és neki-vágott a dolognak.

— Nem erről van szó, apám — mondta végre furcsán, határozott, elszánt hangon.

— Hát? — kérdezte az öregúr.

— Másról — sóhajtott az asszony.

— Másról? Miről?

— Az ellenkezőjéről.

— Micsoda?! — Az öregúr felugrott. Járt egyet a szobában, aztán megállt az asszony előtt. — Megörültél? — Úgy dörgött a hangja, hogy a lánya megremegett tőle. — Beszélj hát! Mit tettél?

— Semmit.

— Semmiért nincs baj, sírás, félreértés, apához-szaladgálás. Mindez csak valamiért van. Nos?

— Elmondom, apám — mondta az asszony.

Még egyet sóhajtott és hozzákezdett.

— Tegnap délben szépen sütött a nap. Lementem a Dunaparra. A korzóra. Olyan szép meleg nap volt és az ember az idej szörnyű, hosszú tél után úgy kívánta a napot...

— Jó, jó, ne a napról beszélj! — vágott közbe az apja.

— Ott ültem az egyik széken és örültem a tavasznak és a napnak. Egyszerre előttem áll András.

— Az urad. Jó. Tovább.

— Gondoltam, hogy lejössz egy kicsit a napra, mondta, azért jöttem le én is. Gyönyörű idő van. Igen, feleltem, gyönyörű idő van, szépen süt a nap.

— Hát eddig nincs nézeteltérés — állapította meg az öregúr. — Halljuk tovább.

— Aztán leült mellém — folytatta az asszony — és nem történt semmi. Beszélgettünk. Erről, arról, mindenféléről, ismerősökről, szóval úgy, ahogy emberek beszélni szoktak, akiknek már nincs új mondanivalójuk.

— Térjünk a tárgyra — sürgette az apja.

— Aztán kinyitottam a retikulómet, a pudriémat vettem ki, úgy éreztem, hogy kell valami az arcomra. Ahogy kinyitom, egyszerre rámszólt András: micsoda levél az a táskádban?

— És micsoda levél volt? — kérdezte az öregúr is.

— Várj, apám. Olyan hangon, olyan erélyesen, annyira gyanúsítással telve kérdezte, hogy megdöbentem. Ez a levél? ... feleltem. Hát micsoda levél lehet?

— Azt kérdezem én is, mondta ő.

— Találd ki, — mondtam én.

— Micsoda beszéd ez! — szólt most már hangosabban és idegesen. — Add ide azt a levelet.

— Nem adom, mondtam. Azért nem adom, mert gyanúsítasz. És ha odaadnám, te szégyelnéd magad legjobban, hogy kérted. Ki írta azt a levelet? ... macakodott tovább. A szabónóm, ha mindenképp tudni

Hímzett táska. Leírása kézimunkarovatunkban

akarod, mondtam. Minek ír neked a szabónód levelet? Miért nem telefonál? ... Mert most éppen írt, feleltem. És külömben is, ezt tőle kérdezd.

— Mutasd a levelet! ... kezdte előlről. Én kivettem a retikülből, de nem adtam oda.

— Nem mutatom, mondtam neki, most már azért se mutatom. És külömben is, már nem is maradok itt, elég volt ebből a naphól, szép tavaszt rendezel te ílt a korzón. És nagyon fúj a szél. Mert csakugyan elég kellemetlen szél kerekedett és por támadt belőle. Felálltam és elindultam. András jött velem. Azonnal add ide azt a levelet, mondta, most már feltétlenül ragaszkodom hozzá, hogy ide add. És ha nem adom? ... kérdeztem tőle. Akkor elveszem, mondta. Erőszakkal is? Azzal is! ... De már olyan hangosan beszélt, hogy féltem, az a kevés ember is meghall valamit ebből a keresves vitából, aki ottjárt a parton. Nem feleltem, erre ő megint elkezdte: Azonnal add ide, mert elveszem! Abban a pillanatban egy kis meztelábos gyerek szaladt el mellettem, kis szurtos csibész, aki boldog volt, hogy végre süt a nap és talán ettől a boldogságtól volt részeg. Mert ahogy elfutott mellettem, kikapta a kezemből a levelet, valamit kurjantott és tovairamo-

dott. András utánafordult és kergette. A gyerek lefutott a lépcsőn, le a rakodópartra. András utána. Én dermedten néztem a korszát melől. Istenem, ha utóléri!

— Miért nézted dermedten és miért féltél attól, hogy utóléri? — kérdezte az öregúr.

— András nagyon dühös volt, féltem. Olyan dühös volt, talán arra is képes, hogy agyonüti azt a suhancot.

— Nos és? — izgult az öregúr.

— A gyerek futott, persze sokkal gyorsabban, mint András és ez az egész addig se tartott, amíg így elmondom, a fiú hátránézett, még a nyelvét is kiöltötte Andrásra és eldobta a levelet. Felfelé dobta, a levegőbe, a szél elkapta és beröpítette a Dunába.

— Tovább! — mondta komoran az öregúr.

— András megállt. Úgy nézett a vízbehulló boríték után, mintha valami élőlény volna. Rémülten kiáltottam rá: András! Mert egy pillanatig úgy tetszett, utánaugrik. Ahogy rákiállottam, megfordult, lassan, lehajtott fejjel jött fel, visszaza hozzám. Szólanul mentünk egymás mellett haza. Egész úton egyetlen szót se váltottunk. Otthon, az asztalnál szólalt csak meg.

— Mit mondott?

— Lehet, hogy csakugyan a szabó-

nőd írta azt a levelet. De most már sohasem leszek ebben biztos. És most már sohase tudok hinni neked. Ha a szabónód írta volna, ideadtad volna.

— Ezt mondta?

— Ezt Igyekeztem békíteni, magyarázni, mentetetni magam. Nem használt. Hét év alatt tegnap történt először, hogy ebédután nem csókolt meg és este jóéjszakát nélkül aludt el. Már nem szeret.

— Hm! — ez volt minden, amit az öregúr mondott. Felmérte néhány-szor a szobát, megállt az ablaknál, kibámult rajta, megint járt. Gondolkozott. Férfi volt és egy kissé megértette azt a másik férfit, aki a veje volt. Aztán megállt a lánya előtt.

— Látod, — mondta — ezért nem helyes, hogy ti nők, az utcán is használjátok a púdert.

— Szél volt, vörösre fujta az arcom, kellett — magyarázta az asszony.

— Nem hisz többé, ezt mondta — ismételte az öregúr. — Persze, persze!

Aztán megint a lányához fordult.

— Jónak kell lenni, majd hinni fog újra, csak mindig jó légy hozzá. Mindig jó! — Egyet-kettőt lépett, aztán megállt a fiatalasszony előtt, ránézett, mélyen a szemébe, ezt a tekintetet a lánya alig állta, aztán az öregúr is elfordította a fejét és halkan, majdnem szégyenlősen kérdezte:

— Mondd csak, de őszintén, az apádnak mondd: ha az a gyerek, az a suhanc nem kapja ki a kezedből azt a levelet és a fiút nem viszi a Dunába, mi történik akkor?

— Akkor? — kérdezte révedezve a fiatalasszony. Lehajtotta a fejét, lesütötte a szemét és halkan, csupa bűnbánattal a suttogó hangjában mondta: — Akkor magamnak kellett volna ...

Asszonyok a századok tükrében

A SZUEZI CSATORNA PACSIRTÁJA * IRTA: NAGY MÉDA

Egyetlen felhő sem volt az égen. Sugárzóan kék volt és csak a keleti szélén tükrözte a rózsaszín hajnalt. A város egész fiatalsága talpon volt, kosárszámra hordták a virágokat, hogy a kocsikat és a különös szekér-alkotmányokat földszítsék. Még az öregek is kidugták álomtól borzolt fejüket az ablakon, vagy kendőt kapva a hajnali hívős ellen, kicsoszogtak, hogy tanácsokkal és biztatással segítsenek szépíteni a fiataloknak. Hiszen a legszebb olasz ünnepre készülődtek: a virágok ünnepére.

Mire a nap magasra tornázta magát, már hosszú oszlopba állt a virág-menet. Mindenki az utcán volt, a szobákban csak az álmos macskák kóborogtak és a csodálkozó napfény. A kertek utolsó díszét az utcán ácsorgó várakozók szorították a karjukba, hogy lelkesen megdöbálják a legszebb díszbe öltöztetett kocsit. Az egyik szekér különösen föl-tornyozott magaslátán egy leány ült, apró szirmokat szórt szerte-szét és énekel. Csengő hangjára elhallgattak a kiáltozók és megcsöndesedtek az éljenek. A leány szép volt és a hangja, óh Istenem, ilyet csak álomban hall az ember... De mi ez? A hosszú virágos menetet középebe egy csupasz autó furakodott. Fehér volt és karsú, mint a vizililiom, de mégsem illet oda. Lépésben gördült az éneklő lány kocsija után, keze a kormánykerék markolta, de szemét nem vette le a leányról. Hiába piszegetek neki, hiába rivaltak rá durván, hogy álljon ki a sorból, semmi sem használt. Kitaroltan ott gu-

rult a virágos szekér nyomában végig a kanyargós utcákon át.

Az ünnep befejeztével erős karok nyúltak ki, hogy a lányt lesegítsék a virágtoronyról. Eppen mikor a földre akart szökkenni, az autós férfi a karjaiba kapta, beemelte a kocsiba, ügyesen kikanyarodott a tömegből és elszárgudott.

— De Antonio, mi jutott az eszébe? — mondta a lány dúcás nevetéssel, — így elrabolni, mintha középkorban élnénk. — Ne haragudjon, Mária, hogy megszóktettem az ünneplés elől, de feltékeny voltam még az éljenzökre is.

— Ugyan, mi jogon? — kérdezte a lány hirtelen a férfi felé fordulva, — hiszen aig kétszer találkoztunk.

— Háromszor, — javította ki a férfi és mosolygott, — ma harmadszor.

Az autó kint szárgudott a friss vetések meliell, tarka virágok bókoltak az útszélén, lepkék röpültek át a kocsii fölött és a lány hajába illesztett jázminkoszorú édes, erős illatot lehel. Az egyik útkanyarnál megállította a férfi a kocsit és a lány felé fordult:

— Egy hét múlva visszamegyek Port-Szaidba, magát is viszem, mint a feleségemet. Akar velem jönni?

Igy került Mária Uva, az enyhe olasz égi alól, a tüzes és égető sivatag szélére. Ahol a tenger összeér az afrikai nappal. A férje a Port-Szaid-garázs tulajdonosa volt, sok autóval és kevés idővel a felesége számára. A legnehezebb idők voltak ezek. Fojtott feszültséggel volt tele a levegő, az idegenek megkétszerezték Port-Szaidban, mindenki a háborúról suttozott és a garázsban éjjel-nappal

szólt a telefon. Mára a férfi is mindégy úton volt s Mária Uva, hogy magányosságát enyhítse, maga köré gyűjtötte olasz honfitársait, a hazai dolgokról beszélgettek és együtt énekeltek a felejtethetetlen olasz dalokat.

Amikor megindult az olasz katonák végeláthatatlan tömege Abesszinia felé, Mária Uva volt az első, aki megszervezte olasz asszonytársai között a szeretetadományok gyűjtését. hogy enyhítsék valamivel a forró, sivatagi éghajlat alatt elvonuló katonák szenvedéseit. De az a néhány cigaretta, narancs vagy konyak csak udvarias köszönetet csalt az otthonról elszakadt katonák ajkára, akik jól tudták, hogy milyen kegyetlen és könyörtelen éghajlat alatt kell harcolniok, hogy álmuk: az olasz Imperium megszülessék. Mikor hajójuk lombán befutott Port-Szaidból a csatorna szennyesen kavargó vizére, amíg Suezig eljutottak, máris költséget kaptak a gyilkos éghajlatból. Fáradt és egykedvű arcukon még mosoly sem gyull, amikor az ácsorgó hajón átvették a kikötői asszonyok ajándékát.

Eppen a Lombardia szedte föl a horgonyt, mikor Mária Uva hirtelen ötletnek engedve egy olasz nemzeti dalt énekel föl az induló hajónak. És autójában állva az egyiptomi part mellett kíséni kezdte a hajót, egyik lángoló dal után a másikat véve az ajkára. Az el-tompult katonák fölfigyeltek az olasz dalra, a korláthoz tódultak, a mentőcsónakokba másztak, az árboera kapaszzkodtak, hogy jobban lássák és hallják azt az asszonyt, aki hazájuk nyelvén küldi az utolsó üdvözetlet.

Ettől kezdve, mindegyik hajó mellett, amelyek csak olasz katonákat szállított, fölűnt Mária Uva fehér ruhája, amint az olasz zászlóra támaszkodva végig-kíséri dalával Port-Szaidtól egész Suezig a hadbavonulókat. A lelkesen hallgató katonák lekiáltanak neki:

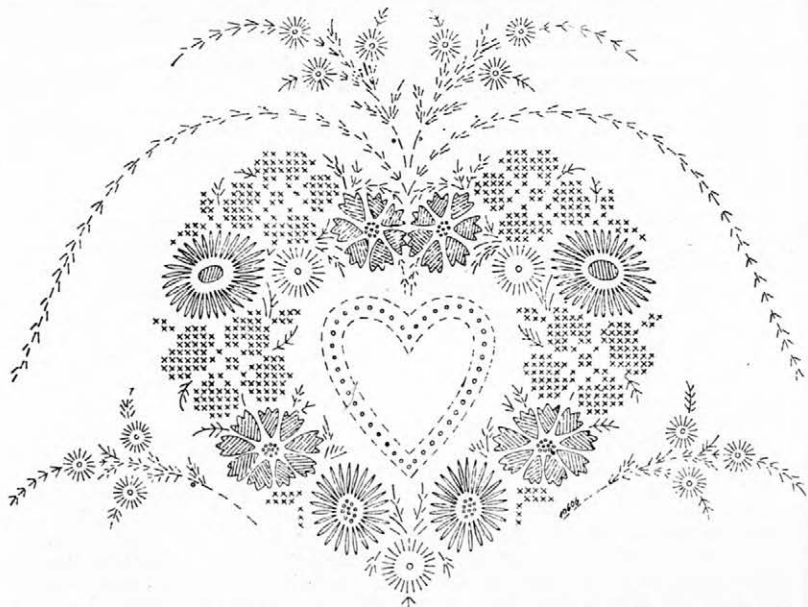
— Ki vagy?

— Mária Uva.

— A pacsirta. A szuezi-csatorna pacsirtája, — kiáltják vissza neki a légionisták.

Az asszony mosolyog, integet és meleg, tisztá hullámaival egyre száll a dal. át az égető napon. hogy megenyhítsen minden hazájától elszakadt szívet.

— Ugy-e, írhatunk neked, Mária?

Nyári párna fenti mintájának nagyított szablója és anyaga, előrajzolva megrendelhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, (Budapest, VI, Teréz-kr. 6)

— Örülni fogok. Port-Szaid-garázs a címem — kiáltja vissza az asszony és dalával integet.

Az egyik vakmerő tiszt leoldja a mentőcsónakot és átevez az asszonyhoz:

— Közelről akartalak látni. Ilyennek képzeltelek. Ha Isten visszasegít, érted jövök, Mária, a feleségem leszel.

Az asszony az újját mulatja, fényes karikagyűrűjén megütközik a nap. De a fiatal tiszt lefogja a kezét, megcsókolja:

— Nem baj. Azért én mégis érted jövök. Legalább engedd, hogy remélhessek. Az asszony gyöngén tiltakozik, mosolyog és énekel. Mit is mondhatna a halálba indulónak?...

A levelek pedig jöttek százával, ezrével. Légionistáktól kezdve a tábornokokig köszönték meg ezek az irások Mária Uva reményt sugárzó dalát. Szerelmet vallottak sokan, mások feleségül kértek, ha visszakerülnek a pokolból. Volt, aki szüleiével köszöntette meg a dalt, vagy hozzátartozóival.

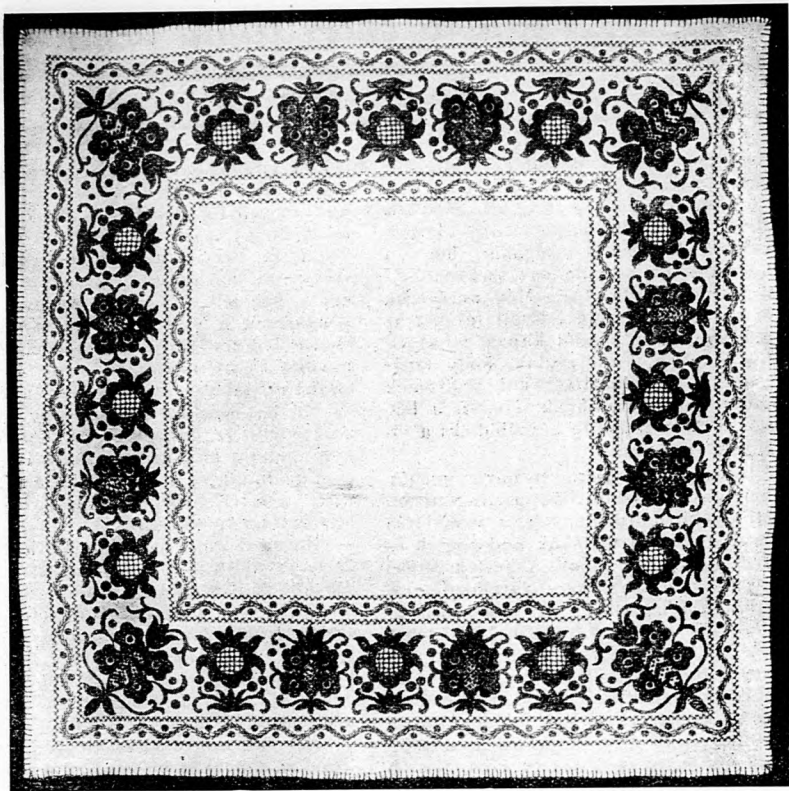
Mária Uva boldog volt, hogy így, egy parányit segíthetett, hogy megszülessen hazájának a győzelem. Mindaddig, amíg az olasz csapatzárlítás tartott, Mária Uva mindig ott volt a parton, tudta, hogy mikor érkezik minden hajó és Port-Szaidtól Szuhezig, amíg a csatorna keskeny vize eléri a Vörös-tengert, mindaddig kísérte a partról a hajókat, az égető napban, szinte a végkimerülésig.

Csak egy fiatal tiszttól nem jött levél a hosszú hónapokon át. Attól, akinek háját anyásan végigsímogatta, mikor mentőcsónakjával megközelítette a partot. Aki feleségül kérte kislányát szélesen. Később tudta meg, hogy elesett már az első harcokban.

Sokszor nehezült el a szíve, a katonák szenvedéseire gondolva, sokszor szorította össze a keserű könny a torkát, ilyenkor fölkiáltott a katonáknak:

— Fiúk, ne haragudjatok, most nem tudok énekelni.

De a zászlót akkor is magasra tartotta és végigkísérte őket a megszakított úton. Így vésődött felejthetlenné ennek a kis fehér ruhás asszonynak az alakja az olasz katonák szívében. Mert Mária Uva kicsi költői ötletével a leghősibb asszonyok sorába emelkedett és végig az Apennin-félszigeten áldva emlegetik a „szuezi csatorna pacsirtáját“.

Magyaros hímzésű terítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám alatt

A halál csak gyengeség

Irta: Max Brod * Fordította: K. Lányi Piroska

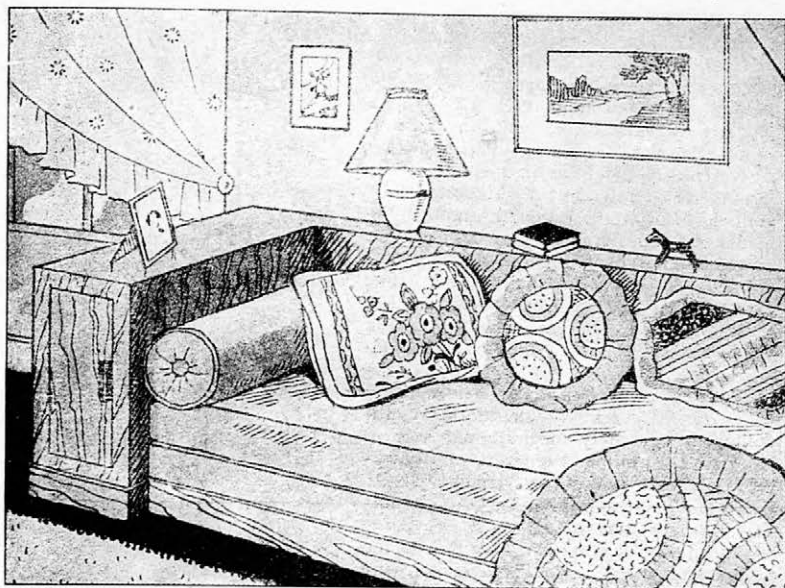
Axel Wandt doktor, a fiatal dán orvos, szívdobogva lépte át a világhírű idegklinika küszöbét. Hosszú esztendőök álma közeledett most teljesedéshez: meg fogja ismerni Jostrau tanárt.

Kezében szorongatta a kopenhágai klinika ajánlólevelét, amely a hozzá vezető utat fogja megnyitni a számára. Rövidesen látni fogja őt, hallani fogja a hangját, magábaszívhatja szavait.

Szerette volna kitárni a lelkét, kiséperni agyának minden sejtjét, hogy maradéktalanul befogadhasson mindent, amit látni és tapasztalni fog. Már régen valami mély sóvárgást érzett élet és halál, test és lelek, anyag és szellem összefüggéseinek megértése iránt.

Tulajdonképpen ezeknek a titkoknak a keresése vezette az orvosi pályához, de minél többet tanult, mennél mélyebben merült el az ismeretek örvényében, annál messzibbnek, elérhetetlenebbnek érezte magát a megoldást. Rengeteg tudományos munkát olvasott el, töméntelen előadást hallgatott végig és csodálkozva állapította meg magában, hogy a végső nagy kérdések megoldása előtt mindig megtorpan a tudomány. Valahogy úgy tűnt neki, mintha az ismeretek végtelen tárháza mögött óriási vaskapuk állnának, amelyek bezárva tartják az élet-halál és a kettő összefüggésének rejtelmes titkát. Rájött lassan, hogyha mindezen ismereteket magáévá teszi is, csak ezekhez a vaskapukhoz juthat el, amelyeket mások döngetni sem próbálnak. Sokat forgott kiváló, nagy emberek társaságában és álmélkodva látta, hogy ezek nem is kíváncsiak a nagy kapu mögötti titkokra. Egyedül Jostrau professzor könyveiben talált gondolatokat, fejtegetéseket, amelyek a kapukat döngették. Elolvasta a híres tanár minden munkáját, elolvastott minden cikket, amely öröla szölt és most már valósággal életcélja lett, hogy megismerje magát a tanárt. Álmatlan éjszakákon és a nap minden szabad percében kérdéseket tett fel a láthatatlan Jostrau-nak. Megfogalmazta mondanivalóit, kérdéseit, hiszen tudta, hogyha egyszer eléje kerül, minden perc drága lesz és tudta azt is, hogy az izgalom és öröm meg fogja bénítani az agyát.

Most végre eljutott ideig. Megy végig a kerten, atlépi az intézet küszöbét

Dívtos interieur. Leírása kézimunkarovatunkban.

A portás megállítja és ő felmutatja a klinika bűvös levelét. A portás tiszteleg, telefonál s percek múlva egy fehérköpenyes fiatalember áll meg előtte. Jostrau titkárnak mondja magát és felszólítja őt, hogy kövesse. Felmennek az első emeletre, egy ajtó nyílik meg, rajta szerény kis tábla, azon a világhírű név: „Dr. Jostrau“. Elegáns várószoba, teljesen üres, sötéttonusú bútorok, régi képek, keleti szőnyegek...

— Parancsoljon helyet foglalni doktor úr, a tanár úr jelenleg éppen konziliumot tart a Kristóf-szanatóriumban... de feltétlenül vissza fog jönni... Megbocsájt ha magára hagyom egy kis időre, — mentegetődzik a titkár és már megy is kifelé. Wand doktor egyedül marad... olyan izgatott és elfogódott, hogy eszébe sem jut felállni és sorjába nézegetni a képeket, szobrokat, a vitrin apróságait. Szinte bénultan ül a várakozás izalmától és egyszerre nyílik az ajtó, magas, érdekesarcú férfi lép be... világoskék köpenyt visel... olyant, mint az intézet beteget, de Wandt doktor tudja, hogy ez nem beteg, aki véletlenül nyitott be ide, hanem maga a professor... Igen, pontosan úgy néz ki, ahogy képzelte, magas, boltozatos homlok, álmodó kék szemek, amelyek lelkes tűzben égnek, energikus áll, nemes vonások...

Közeledik feléje, ő feláll, valósággal áhítat fogja el.

— Jostrau vagyok! — hallja Wandt doktor a várvavárt hangot és megszorítja a feléje nyújtott kezét.

— Professor úr kérem, olvastam minden munkáját, évek óta egyetlen vágyam, hogy személyesen is láthassam...

— Igen, tudom kolléga úr, mindent tudok, amikor beléptem, már tudtam, hogy elmélyedő, gondolkodó ember. A koponyája erős fantáziára vall... művészkoponya...

— Tanár úr kérem, én orvos vagyok!

— Orvos? Igen érdekes... akkor önt nem csupán a betegségek érdeklik, hanem valószínűleg azok a problémák is, amelyeket óvatosan kikerül az orvostudomány, például a halál problémája... Azok az orvosok, akiknek fanatizációjuk van, rendszerint nem állnak meg a betegségek felismerésénél és gyógyításánál...

— Igen, professor úr, pontosan így van... évek óta égő vágyat érzek, hogy megtudjak valamit az élet és halál végső összefüggéseiről... úgy érzem, hogy kell lenni egy pontnak valahol az ismeretek végtelenjében, ahol minden probléma megoldást kap és ha ezt megtaláljuk, talán egyetlen mondatban tudunk felelni mindarra, amire most millió és millió tudományos munkában keresünk feleletet... — mondta lelkesen Wandt doktor és átszellemült arca a professor felé fordult.

— Lelkes, hívő fiatalember... én is ilyen voltam valamikor! — mondta Jostrau és néhány pillanatig szeretettel pihentette a szemét Wandt kipirult arcán, majd egészen közel lépett hozzá, erősen a szeme közé nézett és szinte kiabálva mondta:

— Fel fogom fedni előtted a titkokat, öcsém, meg fogsz tudni mindent, bele fogsz látni az élet és halál boszorkánykonyhájába... Ide figyelj, megsúgom

neked a nagy felfedezésemet, elvezetlek ahhoz a ponthoz, amely az egyetlen fix pont a tudomány zűrzavarában, az a bizonyos archimedesi pont, melynél fogva ki lehet fordítani a világot a sarkaiból... Megtaláltam, fiam, megtaláltam... Ide figyelj, egyetlen mondatban, egyetlen mondatban ki tudom fejezni és pedig így:

A halál gyengeség, vagy helyesebben mondva a halál csak gyengeség. Tudod mit jelent ez, fiam? Azt jelenti, hogy a halál nem befejezés... Jó... jó, tudom, hogy itt a szellemi továbbélésre, más dimenziókban való életre gondolsz... én azonban nem erre gondolok és itt most csak a testről beszélek, amelyről eddig azt hittük, hogy a halál pillanatában már az enyészete. Mindent meg is tettünk és teszünk, hogy az enyészet el is végezhesse rajta pusztító munkáját. Ne szólj közbe öcsém, tudom, hogy az egyiptomiakról akarsz beszélni, akiknek minden tudása az enyészet elleni küzdelemben összpontosult. Hát igen, az ő nyomaikon indultam el én is és rájöttem arra, hogy mi céljuk volt nekik... Ők tudták azt, hogy a tovaröppenő lelket csakis a testtel, a testben lehet visszatartani. Ha a testet megmentjük az enyészettől, a lélek nem tud elszakadni tőle. Hosszú évek kísérletei során rájöttem arra, hogyan lehet konzerválni a testet... a formát, amely bármelyik pillanatban kész befogadni a lelket. Lélek? Mi az a lélek? Energia... egyik ember lelke, másik ember lelke... végeredményben mindegy, mert valamennyi a világ energiakomplexumának egy kis része... tehát mindegy, hogy milyen energiával töltöm meg az anyagot... azaz a testet, amelyet megmentettem az enyészettől... Összpontosítom az én energiámat és átadom a testnek, amelyet életre tudok keltetni...

— Életre keltetni? Professor úr!.. Olyan nagy, súlyos dolgok ezek, amelyeket most hallottam... Olyan zavaros az agyam, bevallom, alig tudom követni a gondolatait... Azt hiszem, hogy álom ez az egész és bevallom, most már nem is a tudományos érdeklődés fűt... Szégyenlem magamat, professor úr, de nálam most egészen másvalami lépett előtérbe... Én... én néhány évvel ezelőtt elvesztettem valakit, akit nagyon szerettem. Általman éjszakáimon ma is vágyódom utána és álmaimban még szerelmesen átkarolom. Professor úr, ha úgy van ez, ahogyan mondja... és nincs jogom kételkedni benne... akkor... akkor meg az álmaid valóra válhatnak?! De nem... nem, ezt nem lehet így józanul végiggondolni... Professor úr, én... én szédülök... úgy látszik túlságosan kis kapacitású az agyam ahhoz, hogy ilyen nagy horderejű dolgot felfogni tudjon és csak most látom, hogy valójában nem is vagyok tudós és nem is a tudmányszomj hajtott, hanem csupán a vágy az elhunyt kedves után...

Remegő hangon mondta el mindezt Wandt doktor, arca sapadt volt és lábai alig tudták tartani izgatott testét. Jostrau professor pedig hideg, átható tekintettel nézte őt, majd megfordult, kinyitotta a fehérre lakkozott ajtót, amely a tulajdonképpen dolgozószobája volt.

— Parancsolj, öcsém... a továbbiakat már odabent fogom elmondani! — mondta és leült hatalmas írósztala elé.

Wandt doktor tántorgó léptekkel követte. — Hát igen, fiam... az életrekeltés, a feltámasztás problémája már úgyszólván megoldottnak tekinthető, csupán energiaátvitelről van itt szó. Különböző ez sem új dolog... engem már csak hajsztál választ el a megoldástól... A gyermekemet, a tulajdon gyermekemet fogom feltámasztani... Már folynak a kísérletek... éjszaka már megmozdult a szempillája és talán pillanatok mulva már fel is nézett volna rám gyönyörű dióbarna szemével... Az ajkak is mintha mozogtak volna... mondom, már csak egy pillanat hiányzott, de megzavartak... Mindig megzavarnak... Elárulom neked, fiam, hogy el akarnak gáncsolni... és megjósolom neked, hogy meg fognak ölni... mert félnék tőlem... El fognak pusztítani, nem engedők, hogy győzedelmeskedjem a halál felett. Az emberiségnek kell a halál... a halál utat csinál, helyet csinál... a vagyoni vándorolhatnak tovább, a bársonyszékekbe mások ülhetnek... az élet vágatni akar tovább... Azok, akiket én visszahozok a halálból, azok az élők élélnének... útjukban volnának... Az élet nem akarja, hogy te visszakapjad a régi menyasszonyodat, hanem új leányokat küld eléd, hogy a szerelmedet rájuk ruházzad... az én gyermekem nincs többé és az élet küld elem gyönyörű aszsonyokat, hogy anyát válasszak belőlük eljövendő gyermekem számára... Meg fognak ölni, de én nem törődöm vele... folytatom a kísérletet... az éjszaka már mozgott a szempillája...

— Professzor úr... könyörgök, folytassa a kísérletet!... Nekem nem kell más lány, a régi menyasszonyomat akarom... — kiáltotta Wandt doktor már fé.őrülten az izgalomtól és ebben a pillanatban felpattant az ajtó... Egy magas, szigorú arcú férfi állt a küszöbön, mellette alacsony fehérköpenyes, karján a szalag: Ápoló.

Wandt doktor csodálkozva nézett a magas férfira... úgy tűnt neki, mintha már látta volna valahol. Egy pillanat mulva már rá is jött, hogy az egyik orvosi szaklap hozta a képét, valami híres orvosnár... de hogy ki az, hirtelenében nem jutott az eszébe.

— Brösig! Mit keres ön itt? Úgy látszik, megártott a szabadság... Az 5-ös cellába tessék vinni... jeges borogatást a tarkójára... — mondta Wandt doktor mögött egy kemény hang és a kékköpenyes Jostrau professzor, a halál doktora, egyszerre sápadt lett, reszketni kezdett...

— Megölnek... Megölnek... az életre törnek... nem engedik, hogy életre keltsem a gyermekemet! — kiáltotta, de a hangja egyre gyöngébb lett, feje előre-kökdélt és az ápoló minden erőfeszítés nélkül vonszolta magával, mint valami tehetetlen, beteg gyermeket...

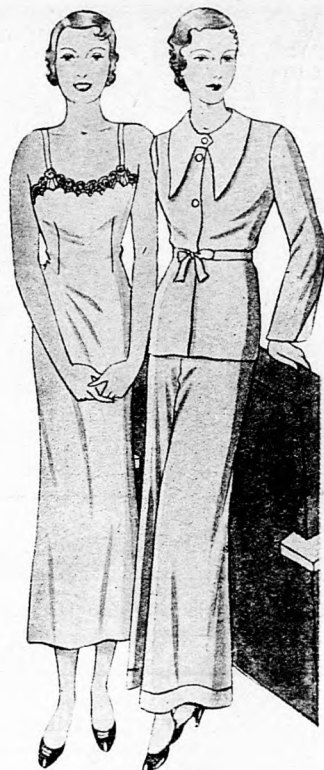
Az ajtó becsapódott utánuk és Wandt doktor ott állt végre az igazi Jostrau professzorral szemben, aki kezét nyújtotta feléje és hellyel kínálta.

— Borzasztóan sajnálom, kolléga úr, hogy éppen önnek volt ezzel a szerencsétlen

kellemetlensége. Állandóan Jostrau professzornak adja ki magát és előadásokat tart helyettem... képzelem, milyen kellemetlenül érezhette magát a társaságban és csodálom elkierejét, hogy nyugodtan végighallgatta, mintha elhinné minden szavát. Ez az egyetlen módszer, amivel meg lehet fékezni, mert ha ellenkeznek vele, rendszerint rohamot kap, aminek beláthatatlan következményei lehetnek... Jó pszichológus, kolléga úr, kitűnő elmeorvos lenne önből... de mivel lehetek szolgálatára?... Ha meg akarja nézni az intézetet, készséggel körülvizeltetem és holnap előadást tartok az asszisztenseimnek... igen szívesen látom ezen...

— Köszönöm, professzor úr, szíves engedelmével itt leszek — mondotta Wandt doktor és egy mély meghajlással már el is köszönt. Futott le a lépcsőn, mintha attól félné, hogy utóléri és visszahívják... sietve vágott át a klinika kertjén... odakint taxiba vágta magát és a vasútállomásra hajtatott. Mindjárt meg is váltotta a menetjegyet és míg a vonat el nem indult, a váróteremben sétált. Alig várta, hogy vonatra ülhesse és száguldhasson messzire ettől a várostól, a világhírű ideggyógyintézetől, az ál-Jostrautól és annak különös bomlott gondolataitól, amelyek hatalmába tudták keríteni őt, az orvost, a pszichológust, az olvasott, tanult férfit... Most már értette, hogy ez van túl a kapukon, amelyeket döngetett eddig... vissza kell fordulni az életbe, mert különben az út az 5-ös cellába vezet...

Felült a vonatra és robogott vissza Kopenhágába. Amikor felült a városi villamosra egy fiatal leány szállt fel előtte... karcsu, izmos lába volt és telt, egészséges termete... Valami megmagyarázhatatlan öröm fogta el, amikor mosolygós piros arcába nézett... Maga sem tudta miért, egy kis gyermek jelent meg a szeme előtt, aki ennek a leánynak a képét viselte... Milyen különös, eddig ilyesmi sohasem jutott az eszébe... Ez a leány az első, akiben a jövendő anyát látta meg... A végállomásig mentek együtt... egyszerre szálltak le és ő önkéntelenül, minden aszfaltbetyári gondolat nélkül követte. Látta, amint bement egy lapos ház kapuján... Amikor betette a kaput maga mögött, kicsit visszanezett rá, az arca komoly maradt, de a szeme mosolygott... Wandt doktor mohón itta magába ezt a mosolyt és még aznap kikutatta, hogy ki ez a lány. Egyszerű kispolgárok voltak a szülei, ő maga elárusítóval valamelyik nagy áruházban... de ez mind nem volt fontos Wandt doktor szemében... a fontos csak az, hogy örömmel telt meg a szíve, ha ez a pirosarcú leány az arcába mosolygott. Félév mulva feleségül vette... ekkor mondott búcsút a klinikának. Megkezdett tanulmányát, amelynek „Az utolsó pillanat problémája“ lett volna a címe, össze-tépte és Jostrau professzor 10 hatalmas kötetbe foglalt munkáját egy fiatal orvos-társára hagyta... Elment vidékre egy fehérfalú, napsugaras házba, gyógyította a falusiakat és mohón és hálásan szívta magába az élet apró örömeit, amelyeket egy egyszerű jó asszonyon, néhány kedves gyermeken és a becsületes munkáján keresztül kapott...

HÁZASSÁGI HÁZASSÁGI

JÁRVÁNY

Hát ez is lehetséges, hát ilyesvalami is létezhetik?! — fogtok felujjongani, ti drága, ti szép, ti szóltanul szenvedő, pártátokban halakn tűző és hangosan reménykedő leányaim, könnyeken át mosolygó szemekkel és mirtusz helyett mártirkoszorúval homlokotokon.

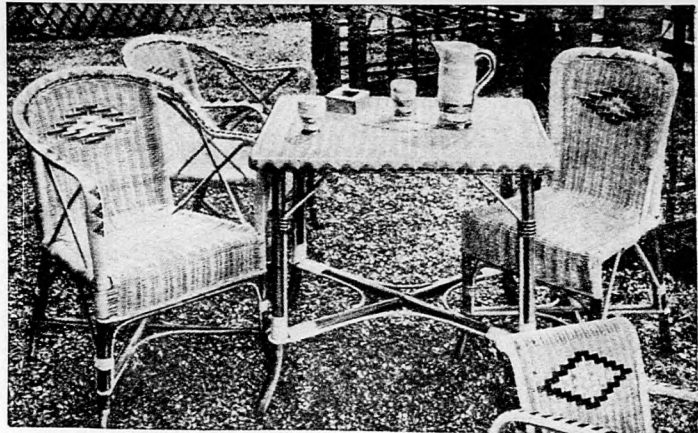
Hát ez is lehetséges?! Hát csakugyan van valahol e sártekén egy hely, egy ország, ahol, mint az édes mustból a nemes bort érlelő gombák, a házasság mikrobája uralta el a férfiakat és csinál boldog asszonyokat belőletek, boldogtalan lányok?!

Hát csakugyan, van egy ország, ahol, — hogy érthetőbben szóljak, — olyan sietős sietséggel és olyan tömegekben kötnek házasságot a férfiak, ami már a «házassági járvány» elnevezéssel illethető?!

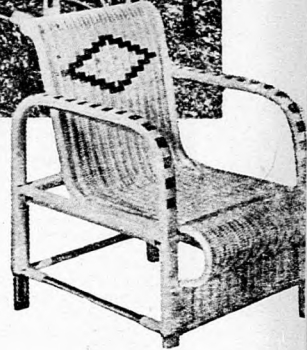
Igen, van egy ilyen ország! De jól sejtitek, dehogyis a mi napunk kel fel fölötte... túl van ez az Óperenciás-tengeren is, abban a nagy, gazdag országban, ahova csak sóhajtozva száll el a ti sóvárgó lelketek: a nőknek paradicsomában, a gazdag, nagy Amerikában.

De azért ne irigykedjétek, kedves leányaim, mert ebben az esetben erre igazán nincs is okotok. Mert miről van itt szó? Arról, hogy az Északamerikai Egyesült Államokban komoly méretekben kezd terjedni az úgynevezett «kóktélházasság». Ez azt jelenti, hogy egyes pálinkaivási alkalmakkor, vagyis kóktélpártikon, amikor már jó magasra hóg a hangulat és már az éjfélbe is belényúlt a mulatozás, a kissé bizony már elgázosított fejű Joe, akinek megtetszett a talán csak most megismert Mary, hangos jókedvvel így szól hölgyéhez: «És én most ezennel megkérem a maga kezét. Gyerünk azonnal az anyakönyvvezetőhöz!» A lány boldog kacagással mondja rá az igent, a cigány tust húz és az egész pálinkagőzös társaság, úgy, ahogy van, felkerekedik, felköltik az anyakönyvvezetőt, — aki Amerikában éjjel-nappal a házassulók rendelkezésére állani köteles, — és minden irat nélkül, pusztán a két jóbarát-tanu igazolása alapján, összeadja a fiatal párt.

Hogy milyen, tragédiákkal kapcsolatos gyors elválás, vagy egy életen át tartó kinszenvedés jár rendszerint az ilyen valóban beteg, járványos házasság nyomában: az könnyen elképzelhető. És olyannyira elharapózott már az ilyesfajta, könnyelműségből, hiúságból, szélszélyből kötött házasságok száma, vagyis az ilyen járványházasság, hogy már valóban orvos után kiált. És ez az orvos jelentkezett is, még pedig Jane H. Todd asszonynak, egy westchesteri képviselőnek személyében, aki e bajnak megszüntetésére, körültekintő törvénytervezetet készített, amit, — minthogy az amerikai közvélemény élénken állást foglalt mellette, — kétségkívül és minél hamarabb törvényerőre emel majd Washington.

Fonott nyári bútor. Azért közülük jóelőre, hogy hasonló formájút kedves előfizetőinknek alkalmuk legyen idejében beszerezni vagy elkészíttetni.

Azt hiszem, hogy nem csalódom, amikor azt mondom, hogy bármennyire vágyódtok is férjhez menni, kedves leányaim, — ami helyes és természetes —, ti is vele tapsoltok ezzel az amerikai közvéleménnyel, mert ti is osztjátok Tápay Szabó Lászlónak azt a megállapítását, hogy: «a rossz házasság, különösen a nőre nézve, a legnagyobb szerencsétlenség, a legnagyobb átok».

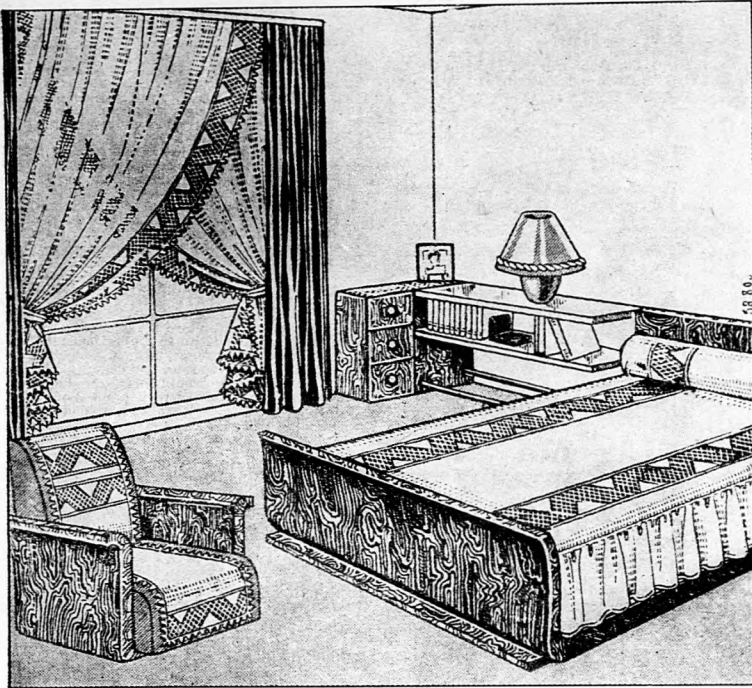
A házasság a legföldibb és legégibb tünemény; hogyné vágyódnátok hát e földi téreken a mennyei boldogság után?! ... Hiszen, amint azt a kecskeméti feleségképző akadémián a közelmúltban Vass Vince református lelkész oly szépen kifejtette, mióta a jó Isten Ádám oldalbordájából megteremtette Évát, Éva szüntelenül arra vágyik, hogy «újra egy legyen veletek: ketten egy ember, egy élet, egy szív». És ennek a nagy gondolatnak vonalán haladva, megmondhatom nektek, kedves leányaim, hogy az a rózsaszínű fátyolba burkolt, egész valótokat betöltő, megfoghatatlan és megmagyarázhatatlan valami, amit szerelemnek hívtok: lényegében nem más, mint a párotokkal, az Ádámotokkal való kiegészülésre, egygyélevésre való, mindent lenyűgöző és lebíró vágyakozásokat, aminek megvalósulása, beteljesedése pedig: a házasság.

Igen, a házasság... mert a házasság a nők felszabadulása ellenére is a legfőbb és legtermészetesebb rendeltetése a nőnek, — olvassuk a Daily Expressben.

Igen, a házasság... mert a házasság, ami a nők magánügyének látszik, tulajdonképpen közügy Angliában — kiáltja fülünkbe a hatalmas angol News Chronicle.

Igen, a házasság... mert a házasság, még pedig az ideális alapon létrejött, jó házasság az alapja minden társadalomnak, minden államnak, aminek híján sirba dőlt a nagy Róma, a történelemé lett Perzsia, trónjáról lesópródott Nagy Sándor és elsüllyedt Spárta s Athén — figyelmeztet bennünket az Amerikában legnagyobb tudományos ösztöndíjat nyert Bellingham asszony.

Igen, a házasság... mert a házasság, de természetesen csak a kívánatos és nem a kiirtandó express-kóktélházasság, olyan alapvető kérdése Amerikának is, amellyel a millió és millió nő bevonásával dolgozó bostoni «Asszonyok Szövetsége» is igen behatóan foglalkozik. Mert Amerikában, ebben a női Eldorádóban is az a helyzet, hogy a házasságok száma már 1937-ben is 21 százalékkal csökkent. Ez pedig súlyos tünet.

Modern mintájú ágyterítő, függöny és fotóvédő. Leírása kézimunkarovatunkban

Régi falióra

Régi falióra, egyszerű, de kedves,
Körülötte sok-sok régi emlék repdes.
A szülői háznak drága szép emléke,
Ha beszélni tudna, a mondókájának
soh'se lenne vége.

Halkan uralkodott ő az egész házban,
Hozzáigazodtunk a napi munkában.
Imádság óráját kiverte lágy hanggal,
Ilyenkor ütése szépen összeolvadt
templomi haranggal.

Vidám keresztelőt, gyűrűs mátkaságot,
Az ősi hajlékban ő nem egyszer látott.
Boldog óra alatt mutatója szaladt,
De mennyre szaladt s a boldog óráknak
csak emléke maradt.

Nemcsak keresztelőt és mirtuszvirágot,
Sötét ravatalt és koporsót is látott.
A legfájdalmasabb órát akkor verte,
Mikor a jó apát s jó anyát kivittük
a temetőkertbe.

Jákfai Gömbös Sándorné

Igen, a házasság... a jó házasság, aminek létrejötte nálunk — sajnos — még fokozottabb mértékben nehezedett meg, mert a mai kereseti viszonyok következtében a köz- és magántisztviselő, az alkalmazott, valamint a szabad pályán működő férfiak, rendszerint csak 40 éves koruk felé nőszülhetnek meg.

Úgy-e, lányok, az eddig elmondottakból világosan látjátok, hogy mi a ti őszinte barátaitok vagyunk. Veletek érzünk, értetek aggódunk. És azt hisszük, hogy ez jogot ad nekünk arra is, hogy most — akár csak az édesanyátok — egy kicsit fölértek kerekedjünk és hogy az általatok is vágyott főkötőt minél hamarabb a fejetekre köthessétek, egy pár jó tanáccsal, na meg egy kis virgáccsal is szolgálhasunk. A jó tanács elkél, a virgácsot pedig — mi tőrés-tagadás — sokan megérdemlik közületek.

Talán elég lesz, ha egy axiómába sűrítjük minden mondandókat, ami körülbelül úgy hangzik, hogy: ne akarjatok mindenáron férjhez menni, hogy annál gyorsabban mehessetek férjhez!

... Mit?! Ti azt mondjátok erre, hogy ez paradoxon. Lehet, de annál inkább igaz.

Mert higgyétek el nekünk, amit egy egész élet tapasztalata alapján állítunk, hogy ha férjet szerezni nehéz is manapság, százszor nehezebb megtartani.

Azt hisszük, hogy megértettetek bennünket! Megértettétek azt a kis feddést, amit e mondat alá bujtattunk. Megértettétek, hogy arra a modernkedő, sőt hypermodernkedő allűrjeitekre akartunk most egy-két virgácsütést mérni, ami már nemcsak hódítani kezd soraitokban, hanem lassan-lassan, valósággal elhatalmasodik felettetek.

Ti azt hiszitek, hogy jobban ismeritek a férfiakat, mint ők saját magukat. Ti azt hiszitek, hogy ők az agyonkent-fent arcú, testű-lelkű nőket szeretik és ezért így tálaljátok magatokat. A ti szemeitek előtt mindig csak az a pár eset tündöklök a szivárvány

minden színében, amelyben a női névre is alig érdemes nők, — mivelhogy félretaposott ízlésű férfiak is léteznek, — úgynevezett nagy partit, vagy nagy női karriert csináltak és vakok, vagy húnyt-szeműek vagyok az ilyen nők százezreinek letörésével szemben. Higgyétek el, hogy — kevés kivétellel — a férfi megveti és félredobja azt a nőt, aki nemcsak meghallja, hanem meg is hallgatja szabad életre biztató csábítását.

Az igazi férfi a testi és lelki kozmetika helyett a testi és lelki tisztaságot kívánja.

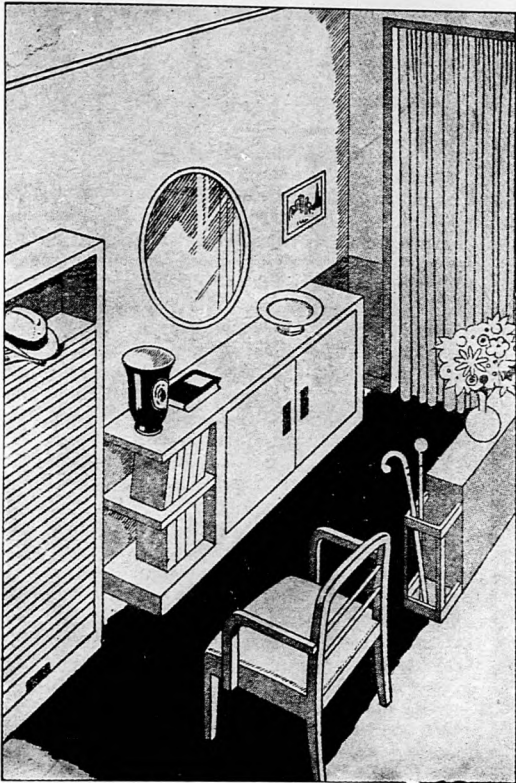
Hiába... ez a férfi! Ilyennek kell tehát őt venni! Ilyennek, amilyen és épp azért, ha igazán rá akartok találni Adámotokra, ha nemcsak tisztavirágélelű aszszonyok akartok lenni, ami végeredményben csak több bajt, mint jót hoz számotokra: akmer a gondok gondjával ügyeljétek a párválasztásnál arra, hogy, amint Herbert Gray tisztelendő prédikálta a londoni Szent Margit székesegyházban: «házasságotok lelki és ne testi alapon épüljön fel». Higgyétek a mi neves Noszlopi László professzorunknak, aki szerint «a különböző lelki színvonalú emberek házassága az igazi mezáliansz, a szerencsétlen házasság». Kövesseket Anne Hirst, híres amerikai író tanácsát és «mint egy gombostűre tűzött pillangót», vizsgáljátok meg jóvendőbeliteket, nehogy igaza legyen Have-lock Ellisnek, aki szerint «még az állat is okosabb nálunk, mert nagyobb gondossággal választja ki élete párját, mint mi». És végül, fogadjátok meg Amerika nagy elnökének, Rooseveltnek a nő testi és lelki elkendőzése ellen most világgá kiáltott intő szövegét, amellyel «ennek a kozmetikus örületnek és a vele járó elaljasodásnak» véget akar vetni.

Ha mindezt megszívleltek és megtartjátok, akkor biztosak lehettek abban, hogy házassági járványról, vagy járványos házasságról sohasem fogtok többé hallani.

Debreczeny Árpád

Lakást keresek

Írta: Bodor Pál

Régi, ósdi házban lakom. Nincs benne se gőzfűtés, se melegvíz, se hall, se beépített szekrény.

— Ilyen házban ma már nem laknak! — figyelmeztetett Karolina néni. — Ha a régimódi háromszobásod helyett kibérelsz egy modern egyszobahallosat, csak pár száz pengővel fizetsz többet és meglátod, milyen örömed lesz.

Beláttam, hogy Karolina néninek igaza van és felmondtam májusra. Most új lakást keresek. Ma egy hete kezdtem meg lakáskereső körútamot a Józsefvárosban. Eppen egy kifüggesztett táblát böngésztem a József-körúton, amidőn hátulról vállamra csapott Pécsi Sanyi.

— Mi az, lakást keressz? Miért nem az Újlipótvárosba mégy? Ott remek, dunai levegő van. Ha már az ember lakást változtat, legalább egészséges vidékre menjen lakni.

Beláttam, hogy igaza van, elmentem az Újlipótvárosba. Egyik dunaparti ház kapualjában Patakinéba botlottam bele.

— Mi az — kérdezte csodálkozva — csak nem akar idejönni lakni? Nem akarom lebeszélni, csak figyelmeztetem, hogy itt a Dunánál néha olyan orkán van, hogy valósággal kifújja az embert a bőréből.

Beláttam, hogy igaza van és elmentem jóval beljebb, a Csáky-utcaba. Egyik modern új ház előtt lecsapott rám a Frida néni.

— Micsoda? Gőzfűtéses lakásba akarsz menni? Tudod te, micsoda átok az a gőzfűtés? Vagy nem működik és akkor megfagysz, vagy működik és akkor felrobbansz a hőségtől. Jegyezd meg, fiam: legideálisabb egy jó fűtéses cserépkályha.

Beláttam, hogy igaza van és már majdnem kivettem egy fűtéses lakást, amidőn Zoli bácsi rámfördött:

— Tudod te, mibe kerül ma egy zsák tüzifa? És abba a kályhába be is kell gyújtani. És ha nem akar begyulladni, akkor nyelheted a jüstöt. A radiátor remek találmány, csak arra vigyázz, hogy ne légfűtésbe menj, mert az kiszáritja a torkot, hanem gőzfűtésesbe. De legjobb a vízfűtés. Beláttam, hogy igaza van és találtam is egy szép egyszobahallosat, vízfűtéssel, egy vadonatúj ház első emeletén. Sajnos, a borbélyom megtudta a dolgot és borotválás közben lelkemre kötötte

— Első emeletre a világért sem! Csak magasra, szerkesztő úr, ahol lift van. Az ötödik emeletre nem hatol fel az utca zaja, sokkal világosabb van és tisztább a levegő.

Beláttam, hogy igaza van, de sajnos, a manikűrös kisasszony egész más véleményen volt:

— És ha a lift elromlik — csicseregte —, akkor felmászhat az ötödik emeletre gyalog. Két emeletnél magasabbra ne menjen, szerkesztő úr és arra vigyázzon, hogy egy egész modern házba se menjen. Mert először is egy ilyen házban olyan vékonyak a rabitzfalak, hogy a sóhajtás is áthalatszik, mert rossz a hangszigetelés és másodsor olyan kicsik a szobák, hogy ha reggel tornázni akar, a karja átnyulik a szomszéd lakásba. Legjobb olyan házba menni, amelyik se nagyon modern, se nagyon régi-módi.

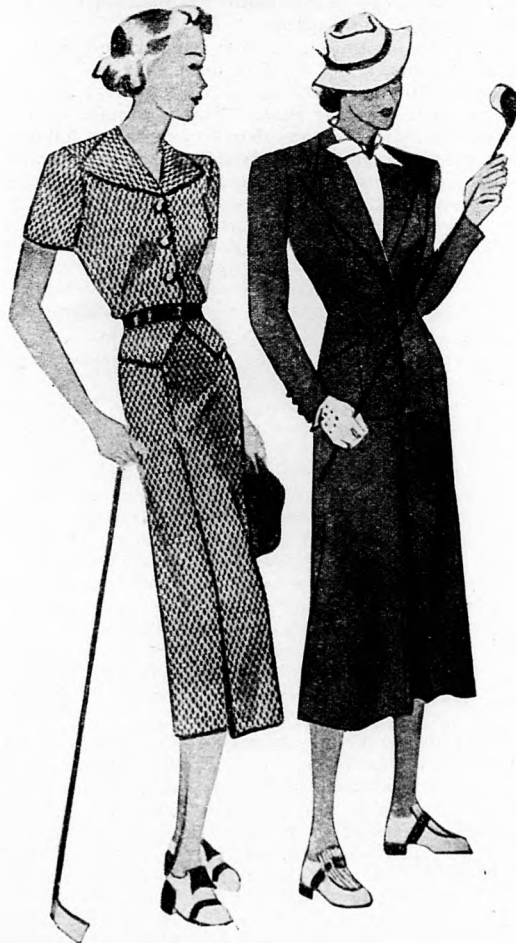
Tegnap aztán találtam is egy ilyen házat, második emeletén volt a lakás, vízfűtéssel és állandó melegvízzel. Sajnos, a főpincér meghallotta ezt a kávéházban és figyelmeztetett, hogy a világért se menjek állandó melegvízes lakásba, mert ott a hideg csapból is langymeleg víz folyik és télen is jéggel kell hűteni az ivóvizet. Olyan házba kell menni, ahol autógéjzer van. Viszont a kenyereslány közbeszólt, hogy az autógéjzer életveszélyes, mert ha télen befagy a víz, akkor felrobban. Legjobb egy koksztűzelésű fűrdőkályha.

Szédülten támolyogtam ki a kávéházból. Hazavánszorogtam és lefeküdtem, de nem jött álom a szememre. Egész éjjel gőzfűtés, fűtés, lift, autógéjzer, melegvíz, hangszigetelés és más ilyen rémségek kóvályogtak a fejemben. Reggelre 38 fokos lázam volt, árnyékban. Orvost hívtam és elpanaszoltam neki bajomat.

— Uram — mondta az orvos — ez idegláz. A lakáskeresőstől kapta. Béreljen ki végre egy lakást, akárhol, akármilyent. Ne hagyja magát minden hülyétől befolyásolni és el fog múlni a láza.

Ezzel eltávozott, de az ajtóban még visszazólt:

— Azonban, mint orvos, egy jó tanácsot azért adhatok. Csak déli fekvésű lakásba menjen, ahova reggeltől estig besüt a nap, mert a napfény éllet. Igaz, hogy az ilyen lakásban nyáron gutaütést fog kapni a hőségtől, de ha már az ember lakást változtat, gondoljon az egészségére is.

FIATALODUNK

Éjjeli zene

Lent a réten egész éjjel
Sok szerelmes tücsök zenél.
Oh, ti boldog kis dalosok,
Hogy szívetek mindig remél.

Asztalomnál ülök némán
És előttem sok-sok papír,
Am a lámpa hiába ég,
Mert a kezem semmit sem ír.

Üldögélek és hallgatom,
Hallgatom a tücsök-zenét.
Atomhozó ez a dallam,
Lefogja az ember szemét.

A megfáradt léleknek ez
Olyan, mint az altatószer...
Oh, természet! a művésznél
Nagyobb vagy te szézezerszer.

Hajnal Géza

Minduntalan előfordul, hogy szezonzáró attrakciónak egy-egy moziban különböző jeleneteket pergetnek le régi némafilmekből s az egykor divatos és híres sztárok sorra megjelennek újra a vásznon, nemkülönben a mai sztárok, akik közül akkor még sokan statisztasorban voltak. Az ember merengve nézi a régen letűnt nagyságok felvonulását nagyságuk előestéjén s a néző álmétkodva látja például Greta Garbot, a ma világhírű filmsztárt egy jelentéktelen szerepecskében, miután akkor még nem volt „felfedezve”. Mindez nem is olyan túlságosan érdekes, ellenben az már feltűnő, hogy az akkori Asta Nielsen, az akkori Henny Porten primadonnaifjúságuk akkori fénykorában milyen öregnek néznek ki, a mai hasonlókorúakkal szemben, valamint az is egészen érdekes, hogy az akkori Greta Garbo és Marlene Dietrich, akik akkor természetesen fiatalabbak voltak, mint ma, mennyivel öregebbeknek néznek ki, mint mikor ma, legfrissebb filmjükben jelennek meg a publikum előtt.

Az ember a filmtechnika fejlődésével menthetné ezt a furcaságot, ha például a napokban nem történt volna meg velem az, amit most elmondok. Egy rendkívül csinos asszony rámbízta az útlevelét, hogy hosszabbítsam meg, mert lejárt s mikor a passzust átvettem, csupa kíváncsiságból fellapoztam azt az oldalt, ahová a tulajdonos fényképét ragasztják be. Érdekelt ugyanis, hogy melyik fotográfiját használja személyazonosság céljából a szépasszony. Legnagyobb meglepetésemre egy teljesen ismeretlen, sőt öreg arc nézett rám a fényképről, amely jó tíz évvel volt öregebb annál az arcnál, amelyet az illető csinos asszony ma hord.

— No, ez aztán igazán csapnivalóan rossz fotográfia, — mondtam őszintén, — hogy lehet valaki ennyire nem hiú, hogy ezt a fényképét használja pont az útlevelebe?

— A kép hét évvel ezelőtt készült, — mondta nevetve a delikvens. — Érettségi után csináltattam index számára, mert akkor úgy volt, hogy beiratkozom az egyetemre, de aztán inkább férjhezmentem. Ugy-e, milyen furcsa, öreges kalapokat hordtak akkor a fiatal lányok?

— Nemcsak a kalap öreg, — válaszoltam, — hanem az egész arc is. Ezek a szemek, ez a frizura, igazán érthetetlen, hogy egy hét év előtti, tizenhétéves lány így nézett ki. Hiszen maga ma sokkal fiatalabb, mint akkor.

A huszonnég éves szépasszony elégedetten bólintott, de nem bocsátkozott magyarázathoz, hogy miért nézett ki öregebbnek hét év előtt, mint ma.

Bevallom, én sem tudnám megmagyarázni a titkot, de valószínű, hogy minden elmúlt divatba öltözködött ifjú hölgyet már maga az elmúlt divat is öregíti, nem is szólva arról, hogy az új és új divatok mindig fokozottabban törekedtek a fiatalosságra s a ma olyan elegáns és rokonszenves lányos egyszerűség divatjának bizonyára része van abban, hogy a ma huszonnég évesek fiatalabbnak tűnnek fel, mint amilyenek hét évvel ezelőtt voltak. A kozmetika is segít ebben, a hajviselet is, igaz, hogy mindez a tekintély rovására történik, mert bizony például egy háromgyermekes mamára régebben egészen más szemmel tekintettek a gavallérok, mint ma, vagyis úgy tekintették, mintha az már valósággal befejezte volna az életét, amely feltételezést a mai háromgyermekes mamák rendkívül rossznéven vennék.

Vagy talán a szemünk szokta meg annyira a mai női típusot, hogy minden elmúlt női típust matrónának minősítsünk? Lehet, hogy ebből a sokmindenfajta okból tevődik össze az általános magyarázat, de az is lehet, hogy tényleg fiatalabb a mai nő, mint a tegnapi s ez a fiatalodási folyamat áll a férfiakra vonatkozólag is, miután a mai negyven-ötvenévesek sokkal fiatalabbnak néznek ki a hajdani húszéveseknél, vagy sajátmaguknál, húszéves korukban. Nem kell egyebet tenni, mint álmétkodva megállni egy-egy sport- vagy evezősklub társalgójában és sorra nézegetni a falakon függő, rá mákba foglalt egykori győztes juniorecsapatok fotográfiáit, amely juniorecsapatok tagjai azóta rég szeniorok, nem is a lapátot csapkodják már, csak a lapot, filléres bridgeben. S mégis ezek a borotvált, csontosarcú és napbarnított szeniorok valamennyien fiatalabbak, derűsebbek, délcegebbek ma, mint juniorkorukban, mikor lötyögő trikóban, szakállasan és a fejbüben egészen furcsán ülő kis sarkákban álltak első nyolcas győzelmük után a fotográfus gépe elé. És Bódi bácsiról, aki ma hetvenhatéves nyugalmazott kúriai bíró, a családi album őriz egy fényképfelvételt, amely majdnem daguerrotyp még, pataki diákkorában, zsinóros ködmönben áll a képen Bódi bácsi egy kassirozott oszlophoz támaszkodva, könyvvél a kezében és ni-ni, a mai símára borotvált, kujonképű Bódi bácsinak akkor hozontos szakállá volt, sörényes haja, ami úgy megőregítette tizenhétéves korában, hogy már akkor is Bódi „bácsi” volt.

— Mondd, a te nagybátyáid is olyan öregek voltak gyerekkorodban, mint az én nagybátyáim? — kérdezte egyszer tőlem egy kitűnő íróbarátom, akinek az íróasztala felett egy harcabszűz, torzonborz, körgalléros magyar hadastyán arcképe díszlett, gyászfátyolos rámban, ezel a felírással: „Elesett Branyiskónál a hazáért, mint vörössapkás honvéd, tizenkilenc éves korában”. A hősihalált halt nagybácsiról eszerint nem is készülhetett kép tizenkilenc éves koránál később. Az autentikus kép mégis mai mértékkel mérve, egy legalább is negyvenéves veterán vonásait mutatta. Hát nem érdekes és furcsa ez? Hát nem meglepő és szenzációs?

Az is igaz azonban, hogy ezek a régi hölgyek és urak nem élni siettek, mint a maiak, csak megöregedni. Azt is csak külsőleg. Viszont egy mai húszéves fiatalúr, sokszor olyan korhatár belüli, mint amilyenek talán soha nem voltak a régi öregek. Ez a megállapítás azonban már nem áll a mai hölgyekre, akik viszont még ötvenéves korukban is fiatalabbak a régi húszéveseknél. Vagy ez is csak látszat? Sőt sokszor csak hisztéria?

És még egyet. Az előbb megállapítottuk, hogy a hölgyvilágnak a divat is segít a fiatalodásban, ezzel szemben a mai férfidivat, — nem a jampeceké, hanem a rendes embereké, — inkább öregít. Kényelmes ruhák, alacsony gallér, bő, sőt lompos nadrág, majdnem tábornokilag harmonikázó, továbbá csavart esernyő a kézben, — mindez igazán nem fiatalos, nem nyakra és lánom a külföldi képeslapokban Eden angol külügyminiszter mégis fiatalabbnak néz ki ma, amikor a genfi pályaudvaron kiszáll a szalónkocsiból, mint azon a nyolc év előtti fotográfián, mikor ifjú hívesével jön ki a templomból, ahol a világháborúból hazatérve megesküdött. Pedig nyolc év nagy idő. Hát még ha ezalatt a nyolc év alatt az ember az angol külügyminiszterségig öregszik fel.

Végül az is igaz, hogy minek kutatni és magyarázni az ilyen dolgokat, amelyek igazán csak jót jelentenek férfi és nő számára egyaránt.

Vagy nem igazán jó, hogy fiatalodunk?

Endrődy Béla

VENDÉG ÉS VENDÉGLÁTÓ

Valóban, a vendégeskedés nem olyan egyszerű dolog. Sem a vendég, sem a vendéglátó számára. Vannak emberek, akik állandóan siránognak, hogy nagyon gyakran részülnék meghívásban, de azért mégis mindent elfogadják. Ügyszólván kötelességüknek érzik, hogy «megjelenésük fényével» emeljék a társaság színvonalát. Mások viszont úgy mennek el, mintha kényszer munkát kellene végezniök, mert valami hasznot, előnyt remélnek. Olyanok is vannak, akik egyenesen vadásznak a meghívásokra. Nem szükségéből, hanem sznobizmusból. Vagy fukarságból. Ezek a született «tányérvnyalók». Ismét mások soha, semmiféle meghívást nem fogadnak el. Ezek a különcök, az embergyűlölők. De vannak olyanok is és pedig többségben, akik igazán társaslények, akik hálásak azért a néhány kedves óráért, amivel megajándékozzák őket, akik a vendéglátást igazán vendég módjára fogják fel és értékelik. Nem gondolkoznak sokat azon, hogy miért is hívták meg őket? Hogy kikkel lesznek együtt? Szeretik a barátságos együttlétet és minden erejükkel résztvesznek egymás szórakoztatásában. Ósrégi szokás, hogy terített asztal mellett az emberek egymás társaságát, egymás együttlétét élvezik és ünnepelik. Más ok nem is szükséges. Természetes, hogy mindig van valami speciális indoka ennek: születésnap, esküvő, jubileum, stb., de nem ez a fontos. Hanem az, hogy egymást kellemesen szórakoztassák. Hogy egymás társaságában néhány órára elfeledjék napi gondjait és örüljenek az élet szépségeinek.

Az általános önmérséklet és a gazdasági helyzet következtében, ma már sokkal könnyebb vendégeket fogadni, mint valomikor. Amennyibe régen egyetlen ünnepi lakoma került, abból az összegből ma három-négy is kitelik. Vannak takarékosak és kényelmesekek, akik mindig «après» fogadnak vendégeket, azaz: vacsora után, amikor tea, likőr, sandwich és sütemény is elegendő. De megmarad a kérdés: mikorra hívjunk inkább vendégeket, ebédre, vagy vacsora?

A déli órák a legtöbb ember számára teljesen alkalmatlanok. A dolgozó emberek életéből délben két órát kiszakítani lehetetlen. Csak az egészen független emberek engedhetik meg maguknak ezt a fényűzést. Mindenesetre: délben, pontosan kell megjelenni. A késés tapintatlanságot és rossz modort árul el. Este kis késés megengedhető, de annak sem szabad tizenöt percnél nagyobbak lennie. Elvégre a többi vendégre is tekintettel kell lenni és arra, hogy az ételek pontos időre készülnek el.

A vendégnek feltétlenül mellőznie kell minden olyat, ami a hangulatot lenyomja. Senki nem azért hív vendégeket, hogy mérgeleddjék és senki nem azért megy társaságba, hogy rosszkedvű legyen. Senki emberről nem illik rosszat mondani, mert az ilyen ember tulajdonképpen saját magát leplezi le. Vonatkozik ez úgy a vendéglátóra, mint a vendégre. Akit nem becsülünk, azt nem hívjuk meg. De ugyanúgy: nem fogadjuk el a meghívását annak, akit nem becsülünk. Ez olyan egyszerű igazsága, mint a kétszer-kettő-négy. A társalgásnak szórakoztatónak, kedvesnek, de szerénynek kell lennie. Mindig helyesebb és mindig kevésbé veszélyes, hogyha embertársainkat többre értékeljük, mintha lebecsüljük őket.

Régi, szép szokás, hogy összegyűlünk a fehér asztal mellett és az élet néhány óráját ünnepi varázsszóval, élvezve egymás gondjait és nem gondolva saját bajainkra. Vendégnek és vendéglátónak egyformán ez a kötelessége. Az ilyenfajta vendégeskedést a költők és a nagy gondolkodók egyformán magasztalják. Olvadjunk fel egymás szeretetében és szórakoztatásában.

Végezetül pedig egy történet, amiből sokan okulhatnak. Egy elkésett vendég érkezik, aki az asztal mellé szeretne ülni. A háziasszony azonban figyelmezteti, hogy az üres hely egy vendégé, aki bejelentette, hogy csak később tud előnni.

— Hát én nem ide vagyok hivatalos? — kérdezi ijedten az elkésett vendég.

Halkan feleli a háziasszony:

— Ma estére nem, kedves barátom...

Az elkésett vendég megszégyenülten távozik, de hangosan kérdi sajátmagától:

— De hát akkor hová vagyok ma estére meghívva?...

Minden vendég megértette a háziasszony tapintatos kritikáját, az elkésett vendég viselkedése miatt. De senki nem nevetett. Mert csupa jómodorú, finomlelkű ember volt együtt.

Törvényjavaslat a férfiak megnöcsítésére

Ne ijedjenek meg a legényemberek, ez a törvényjavaslat nem nálunk készült és nem napjainkban. Bár ugyan meggyőződésünk, hogy a női társadalom szívesen venne efféle előterjesztést és nem haragudnék meg érte, ha törvény lenne belőle. A makacs legényemberek pedig megérdemelnék. De most nem akarjuk saját kortársainkat bántani. Minden kommentár nélkül lekötöljük ezt a törvényjavaslatot, amely a férfiak gyorsabb nőcsülését akarta volna elérni.

1837-ben történt, Angliában, Essexgrófság területén. A hajadonok nyújtották be ezt a különös törvényjavaslatot, amelyben a legényemberekkel szállottak harcba és amit a parlament elé terjesztettek.

A javaslat mindenekelőtt megállapítja, hogy a javaslattevők legszentebb meggyőződése szerint: az élet férjhezmenetel nélkül a női karakter számára egyenesen elviselhetetlen, irigységet szül és táplál a lélekben, a legszebb arcot is megnagyítja, az orr csontjait túlféjeszti és magát az életet jelentéskényen megrövidíti.

A továbbiakban az állam érdekét állítják előtérbe, kijelentve, hogy: egy legényember és egy férjhez nem ment nő megnöcsítésével sem jövedelmez annyit az államháztartás számára, mint egy család, gyermekekkel.

Ezután néhány panaszos és szemrehányás sor következik a javaslatban, amely szerint a javaslatot benyújtó nők mindeztől jobbra vártak arra, hogy férjhez menjenek, holott semmivel sem csunyábbak, mint a legtöbb férjes asszony.

A javaslat vége aztán megfújja a harci kürtöt és azt követeli, hogy hozzanak törvényt, melynek értelmében minden férfi-individuum, ha már betöltötte a 28. életévét, legénymivolta miatt állítassék egy kizárólag nőkből álló esküdtszék elé és amennyiben nem tudja alaposan és elfogadhatóan megindokolni ezt a szabálytalan állapotát, büntetésül arra ítéltessék, hogy homlokára „B“ betűt égsenek. (A „B“ betű az angol „bachelor“ szót akarja jelenteni, ami magyarul nagy sértés és szégyen minden férfi számára.) Az angol parlament még csak tárgyalás alá sem hocsátotta a javaslatot.

Hogyan jutnak gyermekeink «C»-vitaminhoz?

Írta: Dr. H. C. E. gyermekorvos

A kutatóknak gondolkodását ma jelentősen foglalkoztatják azok a kérdések, melyek a vitaminokkal kapcsolatosak. Ennek a nagy érdeklődésnek jele nyilván az is, hogy az egész világon átlagban, naponta három közlemény jelenik meg, amely a vitaminkérdés valamely részletével függ össze. Azt hiszem, hogy a szülők, akik a legszívesebben a csillagos eget is lehoznák, ha az gyermeküknek fejlődését és növekedését elősegíti s mindent meg akarnak tenni, hogy megóvják őket a különböző betegségektől, szintén érdeklődéssel figyelik a vitaminkutatás erre vonatkozó eredményeit. De nemcsak az egyes embernek kívánsága a testben s lélekben egészséges gyermek, hanem a világ összes népei tudják, hogy csak az a nemzet boldogul s csak az a nemzet tud a népek versenyében megfelelő helyet magának kivívni, amely erős, ellenállóképességű, kellő számú fiatalra támaszkodva vívja harcát. Kísérjük tehát figyelemmel a vitaminkutatás legújabb eredményeit.

A „C”-vitaminnak is megvan a maga „cavalcade”-ja. Az emberiségnek évezredek tapasztalására, megfigyelésre volt szüksége ahhoz, hogy a vitaminok jelentőségét megismerjék. Régebben úgy tudták, hogy a fejlődésben levő emberi s állati szervezetnek rendszeres növekedéséhez s súlygyarapo-

dásához a belélegzett oxigénen kívül, szüksége van a táplálékkal felvett fehérjék, zsírok és szénhidrátokra, azonkívül bizonyos mennyiségű vízre s sóra, újabb tudjuk csak, hogy vitaminok nélkül nincs növekedés, nincs súlygyarapodás s hiányuk esetén a legkülönbözőbb betegségek lépnek fel. A „C”-vitaminhiány okozta megbetegedést, a scorbutot, tengerjáró népek már évszázadok óta ismerték. Nem sokkal Amerika felfedezése után, egy hajó legénysége megbetegedett scorbutban. A legénység partot érve, fenyőlevelek fűzetétől meggyógyult. Körülbelül 200 évvel később figyelték meg először, hogy ez a betegség megelőzhető s gyógyítható citromlével. Ezen dolgok és tények ismerete dacára, többszáz évnek kellett elteltetni, míg ezen anyagok természetét s pontos hatásmódját kikutatták. A scorbut keletkezésének ősrégi ismerete ellenére, a vitamin izolálásáig még nagy útat kellett megtenni. Szent-Györgyinek 1928-ban sikerült a „C”-vitamin a szarvasmarha mellékveséjéből s később paprikából izolálni. A vitaminok közvetlenül vagy közvetve kerülnek a szervezetbe s már igen csekély mennyiségben hatásosak s az élet s egészség szempontjából nem nélkülözhetők. Az ember napi „C”-vitamin szükséglete kb. 50 mg.

Az emberi s állati szervezetben „C”-vitamin található a májban s meglepő nagymennyiségben a mellékvesékben. Egészséges táplálkozás mellett csak egészen kis mennyiségű „C”-vitamin, naponta 10 mg. ürül ki a vizeletben. Mindennapos bevétel-nél az egészséges szervezet telítődik a vitaminnal s a fölöslen bevitt mennyiséget azután a vizelettel üríti ki. Ha „C”-vitamin nem jut a szervezetébe, fejlődik ki a scorbut, amely megbetegedésnek kiemelkedő tünetei: a bőrön s egyes nyálkahártyák felületén, külső ok nélkül, rendszerint egyidejűleg több helyen is nehezen csillapítható vérzések mutatkoznak. A gyermekkorban ezen kívül a növekvő csontok szöveteiben történő vérzések súlyos elváltozásokat is okoznak. Ha idejekorán nem történik gondoskodás ascorbinsavnak, „C”-vitamin bevételéről, úgy a foghús megduzzadása s fájdalommal való válassa után a fogak ki is hullhatnak. „C”-vitamin csökkenést bevételre vezetik vissza a tavaszi fáradékonyságot, a gyomorbelesatorna s légutak hurutos megbetegedéseire való hajlamot. Kiválasztási kísérletek azt mutatták, hogy az emberi szervezet „C”-vitaminszükséglete sok kóros állapotban fokozott, például lázas fertőzésekben, tüdőgyulladásban — s cukorbetegségben. Fokozott a „C”-vitaminszükséglet a növekedés idejében, tehát a gyermekkorban s a terhesség alatt. Sok kísérletezés folyik s helyenként jó eredményről számolnak be a diphteria súlyos formáinál adagolt „C”-vitamin jó hatásáról. Igen érdekes megfigyelést tettek az anyatej „C”-vitamin tartalmával kapcsolatban. Évszázadok óta hallottuk hangsúlyozni az anyatejjel való táplálás előnyét s pótolhatatlanságát csecsemőknel s kiderült, hogy míg a tehéntej „C”-vitamin tartalma 0.07—1.1 mg. százalék, az anyatejben 4—7 mg. százalék van. Fontos tudni, hogy asszonyoknál, akik táplálékukkal csak nagyon kevés „C”-vitamin vesznek fel, a tej vitamin-tartalma 1 mg. százalék alá is csökkenhet s viszont „C”-vitaminus táplálkozás útján könnyen sikerül a tejet vitamindúsá tenni. A tehéntej vitamintartalma is nagy ingadozásoknak van alávetve, függ az eledel minőségétől, a tehén nyári teje több vitamint tartalmaz, mint a tavaszi vagy téli tej. A tehéntej „C”-vitamintartalma függ még a tej kezelési módjától és különösen ártalmas ebből a szempontból a tej ismételt felhevítése. A tehéntej „C”-vitamintartalmának ingadozását évszakonként az okozza, hogy a „C”-vitamin az élelmiszerek hosszabb elraktározása, kiszáradása által tönkremegy. Fontos tudni tehát, hogy a terhes nőnek, a szoptató anyának s a csecsemőnek szüksége van a normálnál több zöldfőzelékre, ezeket sokáig forralni nem szabad — s ha lehet, adjunk nekik bőven narancs- vagy citromlevet. Lázas megbetegedések alatt szintén fokozott „C”-vitamin bevételre van szükség. Néhány igen érdekes számadattal akarom a gyermekkorban használatos különböző főzelékek s gyümölcsök „C”-vitamintartalmát ismertetni. Az adatok milligrammonként vannak megadva 100 g. anyagra.

	nyers	főlt
spenót	8	2
zöldkelt	50	8
burgonya	10	5—10
karotta		10
paradicsom	15	10
saláta	20	
narancs	50—100	
citrom	50—100	
mandarin	25	
eper	50	
szőlő	5	
sárgabarack	12	
őszibarack	8	
banán	8	
alma	2—15	

Gépirodalom, Gépszínmű, Gépköltészet

A film beszél, zenél és énekel. Van tehát gép-színész, gép-zenész és gép-énekes. Most már csak a gép-író hiányzik. (Nem tévesztendő össze az író-géppel!) Nehogy ebben a fölfedezésben is megelőzzön Amerika, van szerencsém az alábbi találmánnyal megmenteni Európa becsületét. Jobb híján egyelőre író-filmnek kereszteltem el, amely gép-irodalmat, gép-színművet és gép-költészetet produkál. Hogy mindenki megértse találmányom lényegét és jelentőségét, az egyes költői, illetve színpadi műfajok szerint gyakorlatilag mutatom be találmányomat, amely egyszer s mindenkorra nélkülözhetővé teszi az írókat, ezt a különös, kiszámíthatatlan és szeszélyes emberfajta. Képzeld el, kérem, milyen nagy vívmánya lesz a kultúra technikájának, ha az irodalmi termést sikerül egészen függetleníteni az írótól! Minden ember — még a legostobább is — képes lesz találmányom segítségével költői alkotásokat létrehozni.

Most pedig lássuk, hogy készül az én író-filmem segítségével egy

SZENZÁCIÓS DRÁMA

Ime, a recept:

Végy egy zsák bankót (hamisított is lehet), amely egy öregúr tulajdonában van, adj hozzá egy adag apai szigort, keverj hozzá egy porció fiatalos könyvelmőséget, amely az apa fiának birtokában van, hintsd meg egy doboz színes púderrel, amely annak a leánynak a retiküljében van, akibe a fiú szerelmes, tégy hozzá egy üveg vítriolt, amelyet egy másik leány rejteget, akinek a fiatalember házasságot ígért és mikor a két nő találkozik egymással, végy elő egy konyhakést és vágd ketté a bonyodalmat. Ha ügyesen forgotod a gépet, a konyhakés nemcsak a bonyodalmat, hanem valamelyik szereplő nyakát is elvágja. Ez esetben véres drámát termelsz, amellyel a kültelki moziban bőmbőlő sikerre számíthatsz.

Tegyük fel, hogy véletlenül éppen

BOHÓZATOS VÍGJÁTÉK

termelését kívánja tőled az irodalmi üzem érdeke. Akkor a következő recept szerint dolgozzál:

Végy egy monoklit, ami annak a kujon öregúrnak a szemén fityeg, ahiről azt hiszi a felesége, hogy hivatalos úton van, adj hozzá egy gyöngygyakékot (lehet hamisított is), mely annak a félvilági hölgynek a nyakán lóg, akivel az öregúr egy nizzai bárban megismerkedett, szórj rá néhány nagy bankót, végy hozzá egy névtelen levelet, amelyet a feleség kap Nizzából a félvilági hölgy elhagyott barátjának szíveségéből, keverd bele azt az esernyőt, amely másnap vésztyűs-lóan villan meg a feleség kezében, aki váratlanul Nizzába érkezett és öntsöd nyakon az egész históriát sok borssal, kaviárral, egyéb fűszerrel, aztán táld fel a röhögni vagyó publikumnak.

Egyik legfontosabb gyártmány az

OPERETT LIBRETTO.

amelyre nézve különféle receptjeim vannak. Itt azonban csak azt közlöm, amely világszerte a legnagyobb kelendősegre tarthat számot, tehát a leghülyébb operett-szöveget. Ime:

Végy egy száműzött nagyhercegtől levett csillogó uniformist, adj hozzá egy kötenyt, amely egy gazdag bankárnál szolgáló szobaleány tulajdona, vaddalj bele 2—3 gramofonslágeret, tégy hozzá egy ABC-könyvet a gyöngélműjűek intézetéből, ahol az operett-kómikusok számára külön szerep-gyár van felállítva, keverj hozzá holdvilágot, amelynek kémiai hatása alatt a szobaleány köténye átalakul egy száműzött nagyhercegnő hermelinpalástjává, önts az egészre meleg limonádét, permetezd be jól pacsulival és etesd meg kétszázötvenhét-szer egymásután az ilyen ételre különösen vágakozó közönségnek. Aki kételkedni mer találmányom értékében, azt maguk a tények fogják meggyőzni. Nem adok neki pár hónapot és az egész világon szét-szórt hitetlen Tamások maguk fognak lelelkesebben tapsolni a fönt leírt gép-drámának, gép-vígjátéknak és gép-operettnak.

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja
Budapest, VI. kerület, Teréz körút 6

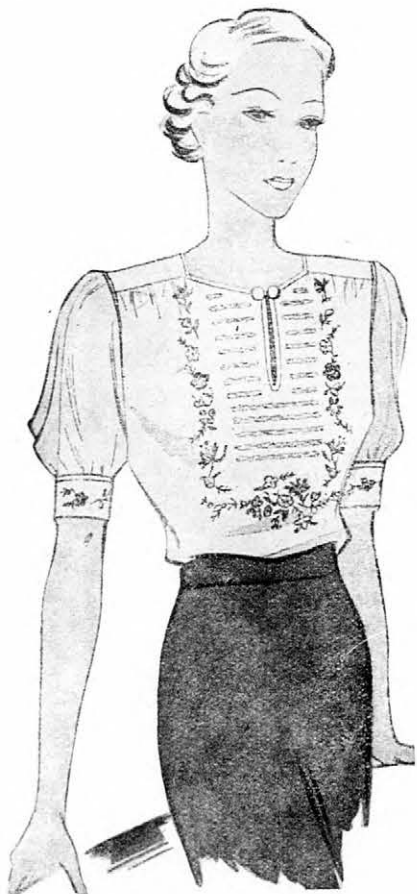
Melyik a magas?...

Melyik a magas és melyik a mély?
A nappal ege, vagy a fénypettyes éj?
Szemem az álló Napba föltekint
s az elfordult Földre a Hold fejről
int...

Kit minden hívő magasban remél
és a Bánhódés, melyet a mélyben
vél,
riadt lelkekkel, jaj, én nem lelem...
rámmered a szerletárult Végtelen...

Létünk Titok... S mindig les a
Veszély...
a Halál sötét rém s a sír mélye éj...
Tétován ödög fájó életem,
Tán a magas is mély s mély a vég-
zetem.

Spáring Margit

A boldogság és az érvényesülés iskolája

Égészség és szépségápolás.

A boldogság legbiztosabb és legfontosabb forrása az egészség. Nem csak esztétikai szempontokból védekeznünk az elhízás ellen, hanem egészségünket is védjük. Tudjuk, a betegségek egész sorára hajlamosabb a kövér ember. Nem véletlen, hogy az emberiség életkora átlag húsz esztendővel hosszabbodott meg. Még a múlt század második felében, 1856-ban egyik képes hetilapunk folytatásokban közölte Magyarország idős embereinek nevét és ebben a névsorban százával olvashatók ötven-ötvenöt esztendő aggastyánok nevei. Ma az ilyen korban lévő urak még ifjú legényeknek érzik magukat. Mindezt elsősorban az egészséges lakáviszonyoknak, széles ablakoknak, fürdőszobáknak, általában a higiénia erőteljes terfoglalásának és természetesen az orvosi tudomány fejlődésének köszönhetjük.

De persze itt is vannak túlzások, veszedelmes babonák. Saját szememmel láttam egy forró júniusi délelőttön, amikor izzón sütött a nap, hogy a Gellért-hegy egyik sétányán egy fiatal gyermekápolónő a gondjaira bízott másfél éves kis gyermek kocsiját a legégetőbb napban toltta és mialatt ő maga egy terebélyes fa árnyékában ült, hagyta, hogy a gyermek a napon pörkölődjön. Az ostoba, félművelt teremtés persze azt hitte, hogy böles és okos dolgot cselekszik, hiszen ezerszer hallotta, hogy micsoda csodás, jövője hatása van a napsugárnak. Azonnal közbéléptem és figyelmeztetem, hogy amit tesz; kész gyilkosság. Felháborodva tiltakozott beavatkozásom ellen és büszkén hivatkozott arra, hogy okleveles nőrsz. Sajnos, nem volt módomban rendőri segítséget igénybe venni. Később láttam, hogy a gyermek hányt, amit a kitünő nőrsz valószínűleg gyomorrontásnak véleményezett, holott valószínűleg már a napszúrás tünetei mutatkoztak. Eppen ilyen furcsa látvány, mikor télen, csikorgó hidegben, állig felöltözött, bundákba burkolódzott papák és mamák mellett vékony kis fiúk és lányok tipegnek mezítelen lábszárrakkal. Nem tudom, ki hitette el ezekkel a nyilván jóhiszemű szülőkkel, hogy ez az edzésnek egyik kiváló módja, mert annyi bizonyos, hogy orvosi szempontból felfogásuk semmivel sem támasztható alá. Ez is egyike a régi időkől megmagyarázhatatlan módon itt felejtett babonáknak. A legszenvedélyesebb turista is, aki télen-nyáron minden szabad idejét a szabadban tölti, bizony jó melegen felöltözteti a lábát, mielőtt zuzmarás időben kísétál a hegyek közé.

Az egészségápolással közeli rokonságban áll a szépségápolás is. Még mindig rengeteg férfi és nő van, akik a kozmetikázás minden fajtáját elítélik és abban ellenszenves hiúságot, sőt erkölcstelenséget látnak. Az ilyen szigorú bírák többnyire csalódott embergyűlölők, akik mert maguk nem tudják élvezni az élet apró örömeit, másoknál is rossznéven veszik az életöröm minden felvillanását. A túlzott és izléstelen kozmetikázás természetesen ellenszenves és minden ép érzékű és főleg komoly férfi tiltakozását váltja ki. Aki feleséget keres, valószínűleg nem olyan lányt fog választani, aki műszempillát ragaszt, szemöldök helyett tusskarikát rajzol és harsány sárgára festi a haját. Viszont egészen bizonyos, hogy a megjelenés hatásosságát semmiféle fokozza jobban, mintha láthatatlan karakterünk és látható külsőnk egymással összhangban áll. Minden embernek meg van a sajátos jelleme. Egyiknél úgy érezzük: elegáns, nagyvilági hölgy, a másiknál, hogy férjes asszony ellenére még mindig a bájas, fiatal lány illúzióját kelti, van aki spanyolos, más, aki viszont görög szépség. Találkozunk nőkkel, akiknek szépségét érdekes metszésű szemük, bőrüknek sajátos árnyalása vagy hajuk gyönyörű színe és lágy hullámvonala adja meg. Az okos és indokolt kozmetika feladata, hogy ezeket a jellegzetes egyéni tulajdonságokat még jobban kihangsúlyozza és ezzel hatásukat tökéletesíti tegye. Sok nő feltűnően ideges türelmetlenséggel igyekszik magát minduntalan a kozmetika segítségével átalakítani. Mintha más emberré szeretne válni. Nagy benső meghasonlások rejtőzködnek a haj folytonos átfestése, a frizura, a száj, és szem vonalainak állandó változtatása mögött. Az ilyen nők úgy érzik, hogy megjelenésük nem fedi azt a képet, melyet saját magukról alkotnak. És ne felejtjük el azt sem, hogy a szépség ma nem olyan kizárólagos magánügye valakinek, mint a múltban volt. Ma a szépségnek éppen olyan diktátorai vannak, akár a divatnak. A filmek mérhetetlenül nagy szuggesztív hatása alatt alakult ki az amerikai görli szépség-típus, melynek utánpótlását ma már a világ minden városában megtaláljuk. A filmek irányítják és terrorizálják a férfiak ízlését és a nők — gyakran meggyőződésük ellenére — kénytelenek ezt figyelembe venni. De ha így is van, mégis nyomatékosan figyelmeztetjük a hölgyeket: ne féljenek egyéniségük lenni és ne akarjanak mindenképpen divatos szépségek lenni. A valóban értékes férfiak nem is szeretik a sablont

Boldogulásunk és a környezet.

Spencer, a legnagyobb filozófusok egyike könyvet írt arról, hogy a környezet, amelyben élünk, milyen döntő hatással van testi és főleg lelki fejlődésünkre. Aki nyomott hangulatú, szegényes, komor lakásban nőtt fel, annak egészen más lesz a lelki világa, mint aki napsugáros gyermekszobákban töltötte ifjú éveit. Aki örökké rendellenességet látott maga körül és csak civódást hallott, ezeknek méltató hatásával indul az életnek. A rossz barátok a legkitűnőbb gyermeket is megrontják, viszont a jó társaság nevelő és javító hatása csodákat tehet. Eppen ezért döntően fontos, hogy milyen hangulat, szellem, rend uralkodik

Írta:

Dr. Forgó Pál

✱

Tizedik lecke

✱

otthonunkban. Ahol mindig csak a tekintély és szigor hangja pattog, ott megdermed a vidámság és a különböző idegbajok melegágyát vetjük meg. Ahol a szülők jókedvűek, ahol tréfa és szeretet derüje ömlik el, ott bátor, öntudatos emberpalánták nevelődnek, akik nem rémülettel, hanem bizakodással lépnek az életbe. Aki gyermekkorában folytonos siránkozást hall, aki mindig csak panaszkodik áradatában vergődött, már előre csüggedten veszi fel az életharcot.

A szülők példája rendkívül mély nyomot hagy a gyermekek lelkében. Az otthon szeretni, ápolni és díszíteni kell. Akiknek rideg az otthonuk, állandóan menekülni akarnak onnan. Ezek töltik minden szabad percüket kávéházakban, klubokban. A barátságatlan otthon felborítja a családi életet, férj és feleség sohasem találhatnak egymásra, nem érzik az együttélés nemes poézisét. Az otthonodat azonban nem csak bútorkokkal teszed barátságossá, hanem még inkább mosolyoddal, szavaiddal, gyengédséged sugárzó lényeddel. Gyönyörű jelző, ha egy asszony azt mondjuk, hogy házias. De — és ezt jól jegyezzük meg — ne legyen csak házias! A férfi hangulata, képzelőereje nem éri be mindig ugyanazzal a színekkel, éppen azért a tökéletes asszony nem csak a konyhát tudja kitűnően vezetni, nem csak a lelke az otthoni rendnek, hanem tud könnyed, vidám és szórakoztató társasági dáma is lenni, akinek karján büszkén mutatkozik mindenütt az ura. Asszonyok, ne savanyodjon el kedélyetek a házi munkától, ne engedjétek egyéniségéteket teljesen elveszni az otthoni teendőkhöz, mert erre részint nincs szükség, részint hála helyett kellemetlen csalódásban lesz részetek.

A háztartás vezetésével szorosan összefügg a cselédkérdés is. Vannak asszonyok, akik bennső elégedettségüket, idegbajukat a cseléddel való örökös veszekedéssel vezetik le. A férj fülét reggeltől estig csak a cseléddel kapcsolatos panaszokkal rágja az asszony. Ónagysága nem veszi észre, hogy ő is hibás, mert nem tud a cseléddel bánni, nem eléggé türelmes, nincs hozzá jó szava, nem oktatja ki kellő alaposan és jóakarattal.

Ma már a háztartási alkalmazottak között akárhányszor érettségizett lányok is akadnak, de még ha nem is végeztek középiskolát, a filléres újságok és könyvek, valamint a rádió világában az általános műveltség olyan mértékben emelkedett, hogy a szobalányok, szakácsnők és mindenek között igen nagy számmal akadnak intelligens, élénk eszű teremtsékek. A kor színvonalán álló, szívével és agyával egyaránt gondolkozó háziasszony erre természetesen figyelemmel van, nem alázta meg és sértegeti minduntalan cselédjét, ellenkezőleg módot nyújt neki arra, hogy szabad idejében jó könyveket olvasson, szellemileg fejlődhesen. Csak ilyen bánásmód mellett remélhet viszonzásul hűséget, ragaszkodó szeretetet és jókedvű, elégedett kedéllyel végzett munkát.

Az otthon harmonikus szépségéhez tartozik, hogy ne csak te légy kifogástalanul kellemes külső megjelenésben, hanem a háztartási alkalmazottad is. Ma fillérekért lehet az áruházakban kész szobalány dresszetek vásárolni, fekete ruhát, fehér kötényt és bőbitát. Vigyázz, hogy az ételt felhordó lány keze kelően tiszta legyen, tanítsd be a felszolgálás egyes törvényeire, például arra, hogy mindig balfelől kínálja a tálat és hogy mindezt némán, mosolyogva végezze. És ha már itt tartunk, méltóztassanak megengedni hölgyeim néhány igen fontos gyakorlati tanácsot. Ha vendéget hívnak és azon törik a fejüket, hogy mit főzzenek, sohase felejtsek el, hogy ma az emberiségnek több mint a fele gyomorbeteg és orvosi parancs folytán csak diétás kosztot ehetnek. És hányan vannak vese és epebajosok, akik szintén nem ehetnek fűszeres, zsíros, nehezen emészthető ételeket. Ha tehát csak egyfélélt óhajt a háziasszony feltálalni, úgy az csirke vagy borjúhús legyen, amit mindenki ehet.

Ne kínálgassuk vendégeinket és főleg ne erőltessük, hogy többet vegyen, mint amennyit maga vesz ki a tálból. Sohasem tudhatjuk, hogy milyen okból utasít valaki vissza valamilyen ételt. Ilyen okos és tapintatos háziasszony sohasem sértődhet meg. Különösen a borral kapcsolatban uralkodnak visszás állapottok. Rengeteg az ideges, gyomorsavtútelgésben, vese-, epehájban szenvedő ember, akiknek a számára az alkohol egyenesen méreg. Nem csak tapintatlan, hanem egyenesen kultúrálatlan dolog ilyen egyéneket ivásra erőszakolni, vagy minduntalan gúnyos megjegyzéseket tenni az italtól való tartózkodásukra. De azokat sem illik ivásra sürgetni és erőltetni, akik egyébként kockázat nélkül hódolhatnak Bacchusnak. Mert minden ember a maga kedve, ízlése szerint választja a tempót, amellyel inni akar és nem követelhetjük, hogy akár van rá gusztusa, akár nem, letegye a villájára tűzött sültet és igyon csak azért, mert valakinek éppen akkor jutott eszébe koccintani.

És most ismét a hölgyekhez fordulunk. Az utóbbi időkben egyre divatosabb lett, hogy a nők becsipnek. Vannak hölgyek, akik úgy érzik, hogy ellenállhatatlanul kedvesek, amikor spiccesek. Hát ez nem egészen így van. Először is a spicceség és a részegség között nagyon nehéz megvonni a határt és bizony a részeg nő inkább visszataszító, mint vonzó látvány. De még az úgynevezett spicceség is komoly veszedelmet rejt, mert az alkoholfőmör izalmában könnyen léphet át a jóízű határait az egyébként kifogástalanul korrekt dáma is és olyanokat tehet és mondhat, melyeket később pirulva szeretne meg nem történteke tenni. Ne higgyünk a spicceségnek elragadtatva tapsoló férfiaknak és barátainknak. Hízogó áradozásaikban több a kaján káröröm és gúny, mint az őszinteség.

(Következik a 11. lecke.)

Párizsi udvariatlanságok amik mélyén sok igazság van

A férfi mindig sokkal szebbnek képzei azt az asszonyt, aki elhagyta őt, mint azt, akit sikerült meghódítania.

✱

A férfi minden esztendőben egy évvel idősebb lesz. A nő azonban csak minden — harmadik esztendőben.

✱

Az emberi egyenlőség megvalósításában az a legnagyobb nehézség, hogy mindenki csak a nála kiválókabbal szeretne egyenlő lenni, de semmi szín alatt nem a nála alacsonyabbrendűvel.

✱

A legjobb és legelfogadhatóbb válási ok: a házasság.

✱

Az asszonyok nem szeretik a hazugságot, de nagyon sokan mégis a szolgálatában állanak.

✱

A legkönnyelműbb nő lényében is él bizonyos mennyiségű hűség. Ezzel szemben még a leghűségesebb férfi is állandóan kacérodzik a hűtlenséggel.

✱

Minden nő házasságra született, a legtöbb férfi azonban a legényéletre. Ebből származnak a konfliktusok.

✱

Vannak férfiak, akik a szerelemben csak két szencációt ismernek: a meghódítást és a szakítást. Szegények soha nem fogják megismerni az igazi boldogságot.

GÖRBE TÜKÖR

Vajjon csinált-e statisztikát a nyájas olvasó arról, hány-szor mondja naponként azt, hogy „Jó napot!”, vagy „Van szerencsém!”, avagy „Alászolgája”? Ugy-e, nem. De minek is? Vannak szavak, szólásformák, konvenciók kifejezések, amelyekkel olyan ösztönösen élünk, mint például a szemünk látásával, a tudóink lélegzésével, a kezünk-lábunk mozdulataival. Ezekhez tartozik elsősorban a köszönés, az üdvözlés számtalan módja és alakja. Vannak azután olyan kifejezések és mondások, amelyek bizonyos emberekre, férfiakra és nőkre, háztartásokra és mesterségekre jellemzők. Ha Pista bácsi azt mondja: „sohase búsuljon, mert úgy még nem volt, hogy valahogy ne lett volna”, — akkor azt mondjuk: ez a Pista bácsi szavajárása. Pista bácsi vagy harminc esztendő óta rendületlenül és változtatlanul ezt a bölcs mondást adja le a panaszkodó ismerősöknek és ez alapon Pista bácsit sokan igen okos embernek tartják. Vagy lássuk csak, mit mond Treszka néni: „A mi időnkben bizony másképp volt az!” Hogy hogyan volt, azt még senki nem hallotta tőle, de nincs a világon olyan dolog, kicsi, vagy nagy, hogy Treszka néni — miután végighallgatta — hozzá ne biggyesztené a maga sóhajos kritikáját. És ez alapon Treszka néninek meglehetősen tekintélye van a maga körében. Nehogy azt méltóztassék hinni, hogy csak a kisebb műveltségű emberek szokása az efféle szentenciázás. Ismerek én igen kitűnő embereket, tudósokat és írótka, akik száz eset közül kilencvenötben bizony nem szárnyalják túl a Pista bácsik, meg Treszka néni napi bölcsességét. Önök kételkednek? Mindjárt bizonyítok. Egy piktor-barátom, akivel három-szor-négy-szer találkozom évente, mindig ezt mondja: — Rotschildnak legyen mondva az én pályám!

Ne adj Isten, hogy másképp zokogná el azon való fájdalom, hogy nem a bankvezérigazgatói pályára lépett. Egy ismertneve politikus, valahányszor az egészségi állapota iránt érdeklődöm, ezt válaszolja:

— Bár Wekerle Sándor lenne a miniszterelnök!

Az öreg Wekerlét gondolja, célzással arra, hogy amikor ő volt a miniszterelnök, az én politikusbarátom a férfitör delelőjén állt. Iróemberek rendszerint egy-két elmotyogott szóval értenek ki a személyük, vagy a munkájuk iránt való érdeklődés elől. Vagyok, vagyogatok, — mondja az egyik. Hát levés ez? — felel kérdéssel a másik. Úgy, úgy, — dűnnyögi a harmadik. Még élek, — szenvelgi a negyedik. És így tovább. Egy úriasszony, akivel erről a témáról beszélgettem, mosolyogva jegyezte meg, hogy maga is tett apróbb megfigyeléseket. Az ő anyja például, aki mindenáron mártírnak akarja megjátszani magát (semmi oka sincs rá, de hát ez a „vértanuskodás” sok idősebb nő vérében van), majd mindennap azt mondja neki: „Igy beszélj te az édesanyáddal?” De nehogy azt higgyem, hogy tiszteletlenül bánik vele, még azt se, hogy ellentmond. A mamája keresi ki azt a pontot, amelyen a Tegnap és a Ma közt eltérés mutatkozik és mikor a lánya a mai szempontokat világítja meg, nyomban lecsap rá az „Igy beszélj te az édesanyáddal?” szövegű rejrén. Gondoltam: valami újítás nem ártana a szólásformák terén. Végre is nagyon elántuk már a sok évtizedes (vagy évszázados?) sablonokat hallani. Próbáltam is egy afféle minta-kollekciót összeállítani, különféle esetekre. Tessék csak kontrollálni.

Például: egy ismerősünket súlyos anyagi csapás érte. Találkozásnál megszorított a kezét és ezt mondjuk:

— Ma este a Ritzben vacsorázom. Pezsgő is lesz. Szívesen látlak.

Vagy talán ezt:

— Kitűnő színben vagy, öregem. Igazán irigyellek. Nekem, sajnos, a Riviérára kell utaznom.

Másik példa: ismerősünk valahol szerepelt, hangversenyzett, vagy a szindarabját játszották és megbukott. Találkozásakor ezt mondjuk:

— Mit szólsz, milyen nagyszerű énekes az a Saljapin...

(vagy:) milyen pompás szindarabokat ír az a Molnár Fecenc.

Harmadik példa: ismerősünk elvált a feleségétől, mert... satöbbi. Ezt mondjuk:

— Nincs szebb a boldog családi életnél. Én még ma is szerelmes vagyok a feleségembe. Ezt a virágot is neki viszem.

Vagy ezt:

— Mégsem szép tőled, hogy nem hívtál meg az esküvődre.

Avagy ezt:

— Kérlek, légy szíves hódoló kézcsokomat átadni a nagyságos asszonynak.

Negyedik példa: ismerősünk nagyobb orvosi műtét előtt áll. Ezt mondjuk:

— Hallottad? A Karcsi, akit a múlt héten operáltak, belehalt a műtőasztalon szenvedett sérüléseibe.

(A sablon kedvelői persze ilyenkor mindenféle elcséppelt vigasztalásokat és szerencsés műtétetek mesélnek. Szerintem nem lehet hülyének nézni azt az embert, aki közvetlenül egy nagy operáció előtt áll.)

Ötödik példa: valaki az utcán megy és egy téglát esik a fejére. Odalépünk és ezt mondjuk:

— Gratulálok, uram... Ez az a bizonyos téglát, amiről annyit beszélnek, de ami még sohasem esett senkinek a fejére. Ön szerencsés kivétel. — És a következő percben a morgue-ba telefonálunk.

És egy utolsó példa: a vonaton ülünk, amely épp akkor indul el, mikor egy kövér úr lohogva szalad, hogy még elérje. Persze lemarad. Ekkor kihajolunk az ablakon és ezt kiáltjuk:

— Ha utólr bennünket, szóljon, mert izenni szeretnék magával oda, ahova utazom, hogy várjanak az állomáson. És miután így szívesebb, érdekesebbé tettük a szokványtársalgást, semmi akadályra nincs annak, hogy szíves olvasóim — minden bevitt szokás ellenére — ezt mondják:

— Ugyan kérem, hagyja már abba ezt a marhaságot!

Abahagyom.

Ügyelő

Egy szív elindul

(Mottó: Minden lányszív útnak indul egykor, menni készíti útkos, szent talány. Alomország tarka országútján útrakelni álmok hintáján...)

Kint bőjti szelek trombitáit fújva,
harci riadókat komponál a tél,
a kis szobában a kályha lángja néked
pipacsvirágos, halk mesét mesél...

Ülsz tüze mellett, álmaidba nézőn,
kicsi szíved már tavaszról dalol,
Tavas: a Télben, februári szélben...
tudod is biztos: jön már valahol!...

...Tavas: a Télben ő, — süldő, szent Tavasz...
Hódoló szívvel érzed az Erőt!
bőjti szelek már zúgnak benned,

s te — városba jött kis, falusi kamaz —
remegőn állsz a kőrakat előtt,
mit tündérújjak rendezgetnek...

Dr. Csongor István

HÓRY LÁSZLÓ

LEVELE

Egyik fiatal író «Eszer esete Pesttel» címen írt egy kis tréfát, ami egyik kabarében került színre. A darabot egyik előadás után levették műsorról. Egyik nap társaságban hallja az író, hogy a darabjáról beszélnek. Azt mondja az egyik jól informált úr, hogy azért kellett a darabot levenni a műsorról, mert egyik volt miniszterünk fiától — akinek pedig köztudomáslag nincsenek irodalmi tervei — tulajdonította el az író az ötletet. Rettenetesen bántotta a dolog, utánajárt, hogy honnan keletkezhetett ez a hamis hír. Meglepetve tapasztalta, hogy két feleséltlen zsúrplettyka rántotta a plagizálás gyanújába.

Egy előkelő társaságbeli hölgy látta az utcán a darab plakátját s anélkül, hogy a darabból csak egy mondatot is ismert volna, mint szenzációt mesélte el egy uszonnán barátnőinek, hogy a fiatal író egy volt miniszter feleségéről írta a darabot. Kitalálta és izgatottan mesélte, hogy a miniszter családja a rendőrséghez fordult védelemért és kérte a darab betiltását. Egy másik hölgy, aki az elbeszélést izgatottan hallgatta, már úgy mesélte el néhány nap múlva egy másik társaságban a történetet, hogy az író ellopta a volt miniszter fának a kis színházhoz benyújtott kényes témájú darabját, amiért azóta megindult a plágiumper és be kellett szüntetni a darab előadásait. Így születik Budapesten a szenzáció egy szó igazság és komoly alap nélkül.

A szentgotthárdi cisztercita rend Rábagyarmat mellett elterülő birtokán Hercegh Valér rendi kormányzó vadászatot rendezett. Utána következett Illyés Károly főerdőmérnök kitűnően sikerült, magyaros vadászvacsorája.

Furcsa vihar kavarog egy volt katonatiszt, jelenleg ismert énekes, Orbán Sándor körül. Ez az úr Hódmezővásárhely városánál kapott állást. Régi vágya volt azonban, hogy énekes le-

hessen. Ott hagyta betegszabadság címén a hódmezővásárhelyi, szép jövővel kecsegtető állását, hogy Pesten énekes lehessen. Amikor a szabadsága letelet, Hódmezővásárhely jeggelmit bízott ellene, amelynek a kimenetele bizony nem nagyon kétséges.

A múlt aratáskor Szekér Antal, pápai kamarás, Rábahídvég plébánosa, ünnepi szentmisén megáldotta és megszentelte azokat a gyönyörű, válogatott búzakalász-füzéreket, amelyeket az aratók gyűjtöttek a templom felékesítésére. Az eucharisztikus kongresszus vezetősége hallott a gondosan megőrzött, rábahídvégi kalászokról. Kérréssel fordult tehát a községhez, hogy a szentelt kalászokat adják kölcsön a kongresszusi főoltár feldíszítésére. A község vezetősége nagy megtiszteltetésnek tekinti az eucharisztikus kongresszus vezetőségének a kérését és természetesen átadja a kalász-füzéreket.

Pákozdi Ernő ismert vadász büszke a szákmányára, amelyet a napokban puskalövés nélkül ejtett. A kitűnő vadász joggal lehet büszke a ritka fogására. A galgamácsai erdőben, két kótórékban hét darab vadmacskát fogott csapóvással, ami Magyarországon nem mindennapos esemény. A hét vadmacska közül három egészen kis kolyók vadmacska.

Zalaegerszegen két új arisztokrata művésznővel ismerkedett meg a közönség. Gróf Teleky Béláné, született Mailáth Mária grófnő énekelt nagy sikerrel. Andrassy Imréné grófné pedig zongorázott.

Széchenyi Maya grófnőnél aligha van jelenleg boldogabb magyar grófkisasszony. Egyszerre két irigylésemelőt meghívást kapott a világ legelegánsabb téli sporthelyére, St. Moritzba. Az

egyiket Stahremberg hercegektől kapta. Stahremberg herceg fiatal feleségével, Nora Gregor kiváló osztrák drámai színésznővel üdül a havasokban. Széchenyi Maya grófnő régi barátjuk Bécsből. A másik meghívást Opel Frigyes, a világhírű autógyáros küldte Széchenyi Maya grófnőnek. Opélék magyar vendégük megérkezésekor olyan fényes estélyt adtak a tiszteletere, hogy csodákat meséltek róla.

Jusson egyszer néhány elismerő sor, sok előkelő személlyel foglalkozó cikünkben, a derék művész Beszkárt-alkalmazottaknak is. Ki hinné, hogy a villamos kocsivezető például egyhangú útján művészi tervekkel foglalkozik. Ime a bizonyítéka: az egyszerű Beszkárt-alkalmazottak sikerült képzőművészeti kiállítás rendeztek, amelyen feltűntek Pál József kalauz gobelinjei, Székely Ferenc ellenőr festményei, Metz Gábor kalauz szobor portréi, Bencze Gyula faszobrai, Kovács István kerámiai munkái, Totin Árpád szobrai.

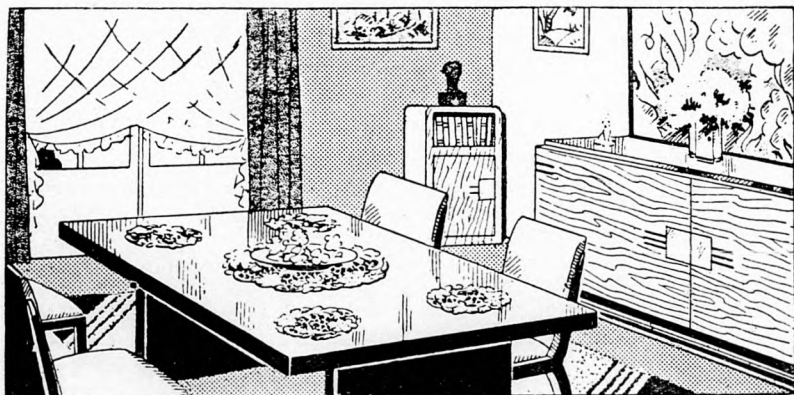
A híres magánintézet egyik büszkeség, a fiatal matematika-, fizika- és kémia tanárnő. Róla mintáztatnak a kötelességteljesítés szobrát. Soha egy perccel nem késik. A végtelékig lelkiismeretes, szigorú és csodálatosképpen mégis élnek-halnak érte a kislányok, akiket nevel, mert a maga helyén és idejében ő a legjobb pajtásuk. A kisasszonnyal a napokban váratlan esemény történt, amiért a felelősség nem őt, hanem annak a vendéglőnek a tulajdonosát terheli. Ahonnan ebédjét hozatja. Egyik délben a bejáró tanárnőhöz, aki az intézetben szokta elkölteni ebédjét, bedlított maga a vendéglős, kezében hozva az éthordót.

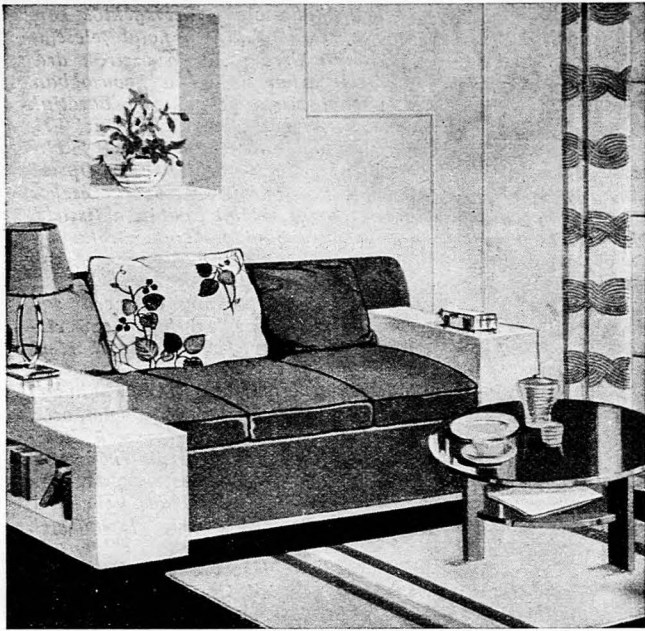
— Nagyon szépen kérem, kisasszony, ne haragudjék, de az egész családom és a személyzetem influenzás. Magam kotyvasztottam valami kis ebédet, amireh legjobban értek. Fogyassza el ezt kivételesen, majd kipótoljuk.

A tanárnő levette az éthordó fedőjét, a felső edényben két vizes zsemlye szerénykedett. Alatta nem volt semmi. A második és harmadik edény üres volt. A legalsóban gőzölgött valami, amiből a tanárnő orrának szokatlan illat áradt. Megkóstolta. Bor-leves volt. Úgy látszik, a vendéglős ehhez értett legjobban. A tanárnő szörnyen éhes volt, egy darabig habozott, de aztán bekalazta a két zsemlyével szépen lassan a borlevest.

Délután nagyot néztek a gyerekek. A szigorú tanárnő egy divatos dalt dúdolt a kémia-órán, majd elszündítőt a katedrán. A gyerekek csodálkoznak nézték, a merészebbek nevettek, egyik leejtett egy könyvet, amire a tanárnő felriadt.

— Mért nem játszik a cigány? — kiáltott fel méltatlankodva. Azóta már valószínűleg belátta, hogy általában nem vezeték be a kémia órákra a cigányzene kíséretet, az iskolák maradisága miatt.

Himzett párna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában (Budapest, VI, Teréz-körút 6. szám)

A gyomorfájás

Irta: Prof. dr. Haberland

A legősibb kínai és egyiptomi írások szerint: a gyomor a szellem és a lélek székhelye. A legkisebb gyomorfájás már gátolja és akadályozza a gondolkodást és a munkaképességet. Rendszerint fejfájással és általános rosszulléttel jár együtt. Dús étkezés után az ember nem igen képes teljes szellemi és testi munkálkodásra, mert az emésztés tartama alatt a gyomor vérrel való telítettsége lecsökkenti a vérnek a test egyéb részeiben és főként az agyban való keringését. «Plenus venter non studet libenter» (A teli has nem tanul szívesen) — mondja már a latin közmondás is. Minden egészséges állat minden nagyobb táplálkozás után pihenni szokott. Ugyanez vonatkozik az emberre is. Éppen ezért nagyon helyes az angolok szokása, akik — az egész napi munkára való tekintettel — a legnagyobb étkezésüket este fogyasztják el, hogy a gyomor megterhelése ne akadályozza őket munkájukban. A néphit még ma is azt tartja, hogy gyomor nélkül nincs élet. Milyen tévedés ez! A növényeknek és az alacsonyrendű állatoknak nincs gyomruk. Billroth, a híres sebész, 1881-ben kivágta egyik betegének az egész gyomrát és így mentette meg a gyomorráktól. Ma is történnek hasonló operációk és a páciensek életben maradnak, sőt egészségük és munkaképességük fokozódik.

A táplálék tökéletes feldolgozása és megemésztése nagy munkát követel a gyomortól és a belektől. A gyomornak ez a túlfeszített munkája azonban, normális körülmények között, nem okoz semilyen fájdalmat. A gyomor és a bél ugyanis teljesen érzéketlen, még operáció alkalmával is. De a legcsekélyebb emésztési zavar, egy kezdődő gyomorhurut már erős fájdalmat vált ki, amely

nem egyéb, mint figyelmeztető, óvatosságra intő jeladás. Sajnos, ez a «figyelmeztető jeladás» teljesen elmarad a kezdődő gyomorrák esetében és sok embernek még mindig kitűnő az étvágya, pedig már gyomorrákja van.

Vidám esték után sokan panaszkodnak gyomorfájásról, amit a jeges italok, az alkohol, a mértéktelen dohányzás és össze-vissza étkezés vált ki. A romlott élelmiszerek élvezete is szonyú gyomorfájást okoz. Egész családok vannak, amelyeknek gyomra gyöngén emészt, amiért a családtagok állandóan gyomorfájásról panaszkodnak. Az étkezésben megnyilvánuló legkisebb rendetlenség már fájdalmas következményekkel jár. A gyomruktól egész föl a nyakukig égető fájdalmat éreznek, amely a gyomorsavtúltengésnek a következménye. Nincs ostobább dolog, mint ha a gyomorerégés ellen — szódabikarbónával akarunk védekezni. Az okot kell gyógyítani, nem a tünetet. Meg kell keresnünk a betegség alapját, hogy gyomorhurut-e, gyomorfekély-e, vagy pedig gyomorrák? Az étkezés után jelentkező nyomási fájdalom és túltömöttség érzése a gyomorhurut és az ideges, zavaros emésztés ismertetőjele. Csikaró fájdalmak pedig főként a gyomor rákos megbetegedésénél lépnek fel.

A gyomor megbetegedése más betegségeknek is lehet a következménye, például az epe- és vesekőbántalmaknak, a szív és a tüdő megbetegedésének, a vérszegénységnek, az idegességnek és más egyebnek. Éppen azért tanácsos alapos és tudományos orvosi vizsgálat alá vetni magunkat, hogy a gyomorfajásunk tényleg a gyomortól származik-e, vagy pedig más betegségben leli magyarázatát.

Sokszor azonban előfordul az is, hogy a gyomor súlyosan beteg, a páciens mégis fejfájásról, ideges ingerlékenységről, szívbajról, stb. panaszkodik. Nagyon helytelen volna, ha ezeket a melléktüneteket akarnók gyógyítani, holott a gyomor a tulajdonképpen ok. Nem szabad soha számításon kívül hagynunk, hogy a gyomor tevékenysége rendkívül sokoldalú. Összekeveri az élelmiszereket és kiválasztja belőlük a tápértéket, savakat választ ki, stb. Éppen ezért a természet bölcsen intézkedett, hogy a gyomor működésében mutatkozó zavaroknál a többi szerv segíteni jöjjön.

Mindebből tehát két következtetést vonhatunk le. Először: hogy az élet — mint fentebb mondtam — gyomor nélkül is lehetséges, másodsor pedig: hogy minden ételt lassan és alaposan rágjunk meg és ne terheljük meg a gyomrunkat felesleges munkával. Minthogy pedig a gyomorsav és egyéb, az emésztéshez szükséges savak kiválasztása az idegek működésével szabályozódik: kerüljük el mindazt, ami az idegrendszerre ártalmas, a mértéktelen dohányzást és alkoholfogyasztást, a lelki izgalmakat, a hajszás életmódot és főként a mértéktelen táplálkozást. Soha ne együnk egyszerre sokat, hanem inkább napjában többször keveset.

A fogápolás is fontos kelléke a jó gyomornak. Mindenesetre megállapíthatjuk azt, hogy túlságosan sokat eszünk és iszunk. Feltétlenül sokkal többet, mint amennyi szükséges. Időnként tartsunk szigorú diétát és fokozzuk le mértéktelen táplálkozásunkat.

Ilyen életmóddal a gyomorbetegségek elfajulását megakadályozhatjuk, sőt teljesen megszüntethetjük.

A LEVEGŐ SZÉLHÁMOSA

REGÉNY

X.

Őszre járt az idő. Az odenwaldi birtokon is sárgultak a levelek. Egyik-másik fa már kopaszon nyújtózkodott a magasba.

— Utazzatok el egy kicsit, Kurt! — mondta Sanzaráné. — Mary több mint egy esztendeje német asszonyt már és jóformán nem is ismeri Németországot!

Sanzara derűs arccal nézett az öregasszonyra.

— Kitűnő ötlet, anyám! — mondta boldogan.

Néhány nappal később már útnak is indultak, mert a karácsonyt ismét családi körben akarták tölteni.

Legelőször a Rajnáttal meutatta meg Sanzara a feleségének, azután néhány napot Frankfurtban töltöttek. Berlinben a Königsgrätzer Strasse egyik szállodájában vettek lakást, Sanzara mindig ebben a szállodában szokott lakni.

Egyik reggel az étteremben ültek. Sanzara a kávéját kavargatta.

— Nézz csak balra, drágám! — mondta halkan. — A sarokban egy idősebb úr ül egy fiatal hölgygel, valósággal elnyelnek bennünket a szemükkel. Nekem is úgy rémlik, mintha ismerősök volnának, de nem tudom, hova tegyem őket. Amerikaiak lehetnek.

Mary szándékosan leejtette az asztalkendőjét és mielőtt még az ura odaugorhatott volna, gyorsan lehajolt érte. Közben feltűnés nélkül szemügre vehette az állítólagos ismerősöket.

— Gondolj a Sanzara-ügyre!

A férj a homlokát ráncolta.

— Gondolj Carytownra!

— Megvan! A polgármesterék!

A szélesvállú úr felkelt az asztaltól és a divatosan öltözködő fiatalabb hölgy is, aki a társaságában volt. Mikor az asztaluk mellett elhaladtak, az úr megállt és rámosolygott a kísérőjére.

— Ugye, mondtam, hogy Sanzara?

A repülő felállt és üdvözölte őket:

— Ez aztán a meglepetés, polgármester úr! Megengedi, hogy a feleségemet bemutatssam?

Ellen kényszerrel nyújtotta a kezét. Eszébe jutott, hogy Sanzara az estélyükon nem dicsérte meg, talán észre se vette az új estélyruháját, amelyet pedig kizárólag az ő tiszteletére vett fel. Bizonyára már akkor is Maryvel foglalkozott. — Gratulálók! Úgy tudom, hogy Carytownban ismerkedtek meg, nem? Szóval a boldogságukat félig-meddig nekünk köszönhetik! — mondta mosolyogva.

Sanzara bólintott.

— Nagyon örülnék, ha az estét együtt tölthetnők. Tegnap érkezünk és egy kicsit körül akarunk nézni Berlinben!

— Mi már nyolcadik napja vagyunk itt!

Este együtt csatagoltak egyik szórakozóhelyről a másikra. Vacsora közben Hemingway elmesélte, hogy a polgármesterségről régen leköszönt. A harmincöt-ezer dollárt, amelyet a szélhámos elemelt, visszafizette a város pénztárába, de a carytowniak tovább ugratták, gúnyolták, amíg az asztalra nem csapott és búcsút nem mondott a hivatalnak. Most Floridában laknak, vettek egy szép kis villát és élnek nyugodtan, gondtalanul.

— A feleségemnek régi vágya, hogy Európával megismerkedjék, magam is szívesen átugrottam volna, de a hivatalom annyira lekötött, hogy nem tudunk az utazásra időt szakítani. Most szabad ember vagyok, oda megyek, ahova akarok!

— A bor megoldotta Hemingway nyelvét, csak úgy ömlött belőle a szó. — Tudja-e Sanzara úr, hogy reggel, az étteremben fogalmam se volt róla, hogy az igazi, vagy az állítólagos Sanzara ül-e velem szemben?

— A jó ég tudja, hogy az a derék úriember most a világnak melyik részén kóborol! — mondta a repülő gyanútlanul és nem is sejtette, hogy a véletlen, amely annyira szereti a meglepetéseket, a szélhámost is Berlinbe sodorta.

Sőt a véletlen még evvel se érte be: tovább keverte a kártyákat.

A polgármesterné akkor volt a legboldogabb, ha az üzleteket járhatta és mivel az urának minden törekvése arra irányult, hogy a szép szőke asszonyt boldognak lássa, ellenvetés nélkül türte, hogy Ellen kénye-kedve szerint szórja a dollárokat. Egy délelőtt az asszony szinte megdicsőült arccal állt meg egy ékszerkirakat előtt, annyira megtetszett neki az egyik karkötő.

— Menj be, Georg, kérdezd meg, mibe kerül! — mondta és könyörgő szemekkel nézett az urára. — Ha nem nagyon drága, meglephetsz velem!

— Hiszen annyi karkötőd van, hogy el se férnek a karodon!

Exotic

SZAPPAN KÜLÖNLEGESSÉG

Neutrális, enyhe hatású, kiválóan habzó arcápoló szappan. Kétféle illatban kapható: „FOR LADIES” elnevezéssel inkább nők, „FOR GENTLEMEN” jelzéssel férfiak izlésének megfelelő illatosítással. Mindkét szappan illata egyaránt kellemes, intenzív és tartós.

Ára: —60, 120

QUALITÄT
BAEDER
BUDAPEST

KÉRDÉS

Amerre nézek — szögletek,
Rácsos ablakok,
Komor falak.
Aramvonalas gépcsodák
Rohannak el
Az ablakok alatt.

Ilyenkor arra gondolok:
Vezetni
Milyen élvezet! ...
Csak azt tudnám, hogy
Ki vezet,
Az ember,
Vagy a gépezet ...

b. Sykó Dezső

Lohr Mária

(Kronfus)

Vegytisztító - kelme festő

Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

Házi kozmetika

Az egészséges alvásról

Írta: Dr. Földes Miklósné
(Juno kozmetikai intézet,
IV., Károly király-út 24.)

Az egészség és szépség szorosan összefügg a megfelelő idejű üdítő alvással. A természet úgy rendezte be, hogy az éjszaka órái, amelyek az élőknek, a legtöbb növénynek és állatnak pihenésül szolgálnak, az embernek is nyugalmi ideje legyen. Tudományos megállapítás szerint a legmélyebb az alvás este 10—12 óra között. Az alvás ideje alatt a szervezet sejtjeiből, elsősorban az idegrendszer sejtjeiből kiküszöbölődnek azok a káros anyagok, amelyek a nap folyamán felgyülemlettek. Fiatal korban hosszabb idejű alvás szolgálja a szervezet kipihenését és felfrissülését, az évek haladtával rövidül a szükséges alvási idő. Gyermekekori 10—12 órai alvásra van szükség, későbbi években 8, majd 6 órai alvás is elegendő.

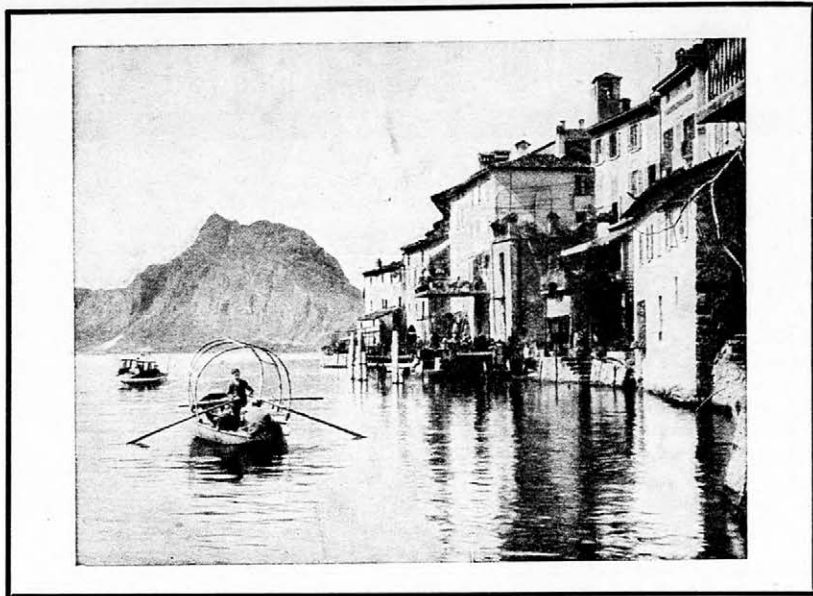
Nem mindegy az, hogy nappal, vagy éjjel alszunk. A modern kultúrételt betegsége, hogy sokan a napi munka után legyőzve a természetes fáradtságot, ami a természet intőjele, hogy a szervezet és az idegrendszer pihenni kíván, az éjszakát szórakozásra használják fel. Az ilyen életmód, különösen, ha az mértéktelen dohányzással van egybekötve, az arc fakó színéhez és korai ráncosodáshoz vezet. Ugyanezt tapasztaljuk ideges álmatlanságban szenvedőknél, akiknél az egész arc korai öregedése mellett különösen a szemtájak nagyfokú ráncosodása lép előtérbe.

Ezen szépséghibákon megfelelő kozmetikai kezelésekkel és bőrtápláló krémek használatával lehet javítani, de legfontosabb az életmód szabályozása, megfelelő időben való kiadós, felfrissítő alvásra való gondoskodás. Elősegíti az egészséges alvást a könnyű korai vacsora. Lehetőleg főzelékből, gyümölcsből álljon ez. Aludjunk nyitott ablak mellett télen, nyáron. Ne takarózzunk túlságosan melegben. Rosszul alvók végezzenek lefekvés előtt hosszabb sétát, vagy rendszeres tornázást nyitott ablak mellett.

Kozmetikai üzenetek:

«Zita». Amennyiben nem áll huzamosabb idejű fővárosi tartózkodás rendelkezésére, rövid pár nap alatt is el lehet arcának fölösleges szálait elektromos úton véglegesen távolítani. A kezelés után nem marad sem heg, sem nyom.
«Vidéki asszony». Arca nagymértékben száraz. A kellemetlenséget fokozza a sok szabadban való tartózkodás. Rendszeresen használjon bőrtápláló zsíros krémet. Ha jó, alkalmas nappal púder alá is.

Arckrémjét, kézfinomítóját, hajpótlót stb. szépfőszereit fillérékért elkészítheti odahaza a tudományosan elismert és jól bevált «Juno» kozmetikai alapanyagokból. Egy doboz alapanyag az összes receptekkel 4.— P. Gyártja és széklüdi: DR. FÖLDESNÉ «JUNO» KOZMETIKAI LABORATÓRIUMA, IV., Károly király-út 24. sz.

— De ilyen szép egy sincs! Nézd ezt a csodálatos formát, ezeket a ragyogó köveket!

— Bánom is én, menj be és vedd meg! Én addig átlugrok a túlsó oldalra szivarért. Csak aztán meg tudd magad értetni a rossz németséggeddel. Itt, az ajtó előtt foglak várni!

Ellen belépett az üzletbe.

A keskeny elárusítószal mögött két előkelően öltözött segéd állott, akik udvarias köszöntéssel fogadták.

Ellen eladogott néhány szót, amit senkisért értett, a csuklójára mutatott, azután a kirakatra, végül nagynehezen kinyögte:

— Hányat dollár akartok érte?

A karkötő bekerült a kirakatból és egy bordó bársonypárnán ragyogott Ellen előtt.

Az asszony gyönyörködve bámulta a különböző színű kövekkel kirakott, aprópikkelyes aranykígyót és gépiesen ismételte az árat, amelyet az imént hallott: „Négyezer márká.”

Nem is találta drágának, Ellen semmit sem talált drágának, amit megkívánt.

A némajáték tovább folyt, amíg egy új szereplő nem lépett a színre, egy idősebb úr, nyilván az üzlet tulajdonosa, aki mély meghajlással üdvözölte a vevőt.

— A hölgyet magam fogom kiszolgálni! — fordult a segédek felé, akik eltűntek az üzlet hátsó falán levő ajtó függönye mögött.

Az idősebb úr, aki folyékonyan beszélt angolul, a karkötőt Ellen karjára csatolta és közben a legválasztékosabb jelzőkkel dicsérte az ékszert.

Ebben a pillanatban egy új vevő lépett be az üzletbe, de Ellen figyelmét a karkötő annyira lekötötte, hogy hátra se fordult. Az egyik segéd előlépett a függöny mögül, a vevő elé állt, de a beszélgetésből, amelyet folytattak, Ellen egy szót sem értett.

Az ajtó kinyílt, azután ismét becsukódott és a segéd, néhány magyarázó szó kíséretében, egy gyűrűt adott át a főnöknek.

Ellen tekintete önkéntelenül is rátévedt a gyűrűre és a következő pillanatban csaknem felkiáltott meglepetésében. A gyűrű az ő gyűrűje volt, a pompás gyűrű, amelyet az elmúlt év tavaszán a szélhámos repülőnek ajándékozott. A gyűrű rajz után készült, külön az ő részére, nem valószínű tehát, hogy egy másik példány is akad belőle. A neve kezdőbetűit is bevésette. Hogy győződhetnek meg róla, vajjon a betűk valóban be vannak-e vésetve a gyűrűbe?

— Gyönyörű gyűrű! — mondta szívdobogva. — Megengedi, hogy közelebről megnézzem?

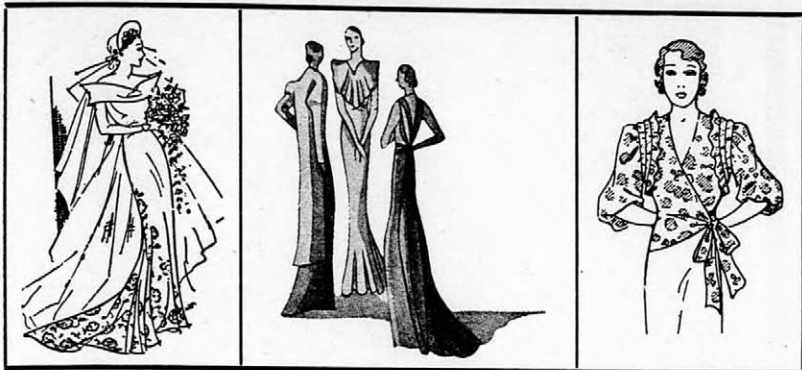
Az ékszerész mosolygott és átnyújtotta az ékszert:

— Az egyik briliáns foglalata meglazult és a hölgy fél, hogy elveszti a követ! — magyarázta.

Ellen első pillantásra felfedezte a gyűrűben nevének kezdőbetűit és csak nagy ónuralommal tudta felindulását elpalástolni.

Most amikor ismét látta a pompás ékszert, amelytől olyan könnyelműen vált meg, gyűlölettel és felháborodással gondolt a szélhámosra, aki megfosztotta tőle. A gyűrűt egy hölgy hozta be az ékszerészhez, a repülő tehát nyilván elajándékozta. Ki tudja, mit hálált meg vele! Milyen rajongó tekintettel nézett rá, mikor a gyűrűt átadta neki! A háta mögött pedig nyilván mulatott rajta, kinevette őt, mint ahogy egész Carytownt kinevette!

Miért is nem nézett hátra? Legalább látta volna a gyűrű tulajdonosát!

Az egyetlen rádióaktív fogkrém és szájvíz

Katonákkal történt

A SZÓTARTÁS

Wellington 1803-ban Indiában harcolt se-
regeivel, amikor elfogtak egy kémert, aki
bevallotta, hogy a berári rádza bízta
meg őt azzal a feladattal, hogy pontos
adatokat szerezzen az angol sereg létszám-
máról és erősségéről. Wellington a kémert
körülvezette az egész táborban, aztán
így szólt:

— Mindent kényelmesen megtekintettél.
Menj hát vissza a rádzsához és közöld
vele a nevemben: reggel ötkor megtáma-
dom és leverem, kilenckor elfogatom és
tíz órakor felköttem!

Wellington reggel ötkor valóban megtá-
madta és szíjfelverte az ellenség hadere-
jét. A rádza is fogságba került.

— Hány óra? — kérdezte Wellington
hadsegédétől, amikor a rádzsát eléje ve-
zették.

— Tizenegy!

— Szóval elmúlt már tíz óra?... Az
ördögbe!... Az ember sokszor nincs ab-
ban a helyzetben, hogy betarthassa sza-
vát! Hát akkor ne kössétek fel, hanem
hozzátok magatokkal Kalkuttába!

AZ ELISMERÉS

Wrangel tábornok, az orosz ellenforrada-
lom vezére, tisztjeit összehívta, hogy kri-
tikai véleményét közölje velük. A tisztek
arca azonban megnyúlt, amikor ezt kel-
lett hallaniok:

— Uram, nagyon örülök, hogy vala-
mennyien egészségesek! De aztán ez az
egyetlen, aminek örülhetek!... Elmehet-
nek!...

Rheuma, kösvény ellen,

idegfájdalmaknál, fejfájásnál, tag- és
izületi fájdalmaknál, gyorsan és bizto-
san hatnak a Togat-tabletták. Orvosok
ezrei ajánlják a Togat-t, tehát Ön is
bizalommal vásárolhatja. Tegyen még
ma egy kísérletet. Kérje kifejezetten a
kiváló hatású Togat-t. Teljesen ártalmat-
lan. Minden gyógyszertárban. P 1.60.

Egy pillanatra se tudta a szemét levenni a titokzatos fényben csillogó topázokról és briliánsokról. Arra gondolt, hogy a gyűrű tulajdonképpen most is az övé! Az igazi Sanzarának számta, nem egy szélhámosnak!

A karkötőt lecsatolta a karjáról és visszaadta az ékszerésznek.

— Azonnal visszajövök, csak szólok az uramnak!

Az ékszerész csalódottan nézett utána. Eszébe se jutott, hogy a vevő az utolsó pillanathoz visszatáncol a vételtől. „Ez se jön vissza!” — gondolta és a karkötőt éppen vissza akarta tenni a kirakatba, amikor az amerikai hölgy egy félreismerhetetlenül yankeekülsejű idősebb úr kíséretében ismét belépett az üzletbe.

— A karkötőt megveszem! — kiáltotta az ajtóból és az ékszerest rögtön a karjára csatoltatta.

A férj fizetett.

— Nem lenne szíves azt a gyűrűt az uramnak is megmutatni?

Az ékszerész elővette a gyűrűt, amelyet az amerikaiak beható érdeklődéssel nézegettek.

— Mit gondol, eladó? — kérdezte a férj.

— Nem hinném! — felelt az ékszerész. — A hölgy, aki behozta, éppen tegnap vet nálam egy briliánsokkal kirakott finom karórárt, tehát aligha van pénzre szükségem!

— Nem lenne szíves a hölgy címét megadni?

— Sajnos, nem hagyta meg a címét. Holnap délelőtt személyesen fog bejönni a gyűrűért. De ha a nagyságos asszony ugyanilyen gyűrűt szeretne, szívesen lerajzoltatom. A rajz alapján akár nálam, akár másutt bármikor megcsináltathatja. Hemingway helyeselt:

— Rajzoltassa le mielőbb! Lehet, hogy hamarosan megrendelem!

— A rajz holnap délelőtt rendelkezésére áll! — mondta az ékszerész előzékenyen. Ellennek most már semmi öröme nem volt a gyönyörű karkötőben: egyre csak a gyűrűre gondolt.

— Szerezd vissza, Georg!

— Hogyan szerezzem vissza? Ki tudja, hogy közben hány kézen ment keresztül! A gyűrű tulajdonosának hiába mondom, hogy a tied volt, aligha fogja lehúzni az ujjáról. Felejtse el a gyűrűt és örülj a szép új karkötődnek!

— Nézzem nyugodtan, hogy egy idegen nő hordja a gyűrűmet? Ezt ne kívánd, George! Legalább tudnám, ki ez a nő?

A járókelők megfordultak utánuk és csodálkozva hallgatták az előkelően öltözött hölgy izgatott angol beszédét.

Hemingway nem akart feltűnést kelteni az utcán, beült Ellennel a közeli cukrászdába, egy szelet tortát és egy pohár portóit rendelt, hogy megnyugtassa.

— Legalább láttam volna azt a személyt!

Szájához emelte a poharat, de anélkül, hogy ivott volna belőle, ismét letette a márványasztalra:

— Te, Georg, most jut eszembe, hiszen te kint álltál az üzlet előtt! Bizonyára láttad a hölgyet, amikor bement! Gondolkozz csak!

— Éppen arra gondoltam, miért maradsz bent olyan sokáig, amikor egy taxi állt meg az ajtó előtt. Elegendés fiatal hölgy szállt ki belőle, világosszürke kabátban. Nagy rajgyogó zemei voltak és sötét bőre, mint a mexikói vagy kubai nőknek.

— Nem sok, amit tudsz, de mindenesetre több a semminél! Most visszamegyünk a szállodába és megkérdezzük Mary Meredithet, azaz bocsánat, Sanzaránét, mi itt a tennivaló.

Hemingway kiitta a borát, azután fizetett.

— A tennivaló? Véleményem szerint semmi! A véletlen eléd hozta a gyűrűt, felismerted, gyönyörködöttél benne, de egyebet nem tehetsz. Ha vissza akarod szerezni, csak kellemetlenség lehet belőle!

Ellen hátraszegte a fejét.

— Már pedig én nem nyugszom bele, hogy elveszítssem!

— Meglátod, Sanzaráné ugyanazt fogja mondani, amit én: kár a fáradságért!

— Szeretném látni azt az asszonyt, aki — ha alkalma nyílik rá, hogy egy szép és értékes briliánsgyűrűt, amely az övé volt, visszaszerezzen — ezt az alkalmat elszalasztja! Ilyen asszony nincsen!

(Folyt. köv.)

AZ EMBERISÉG számokban

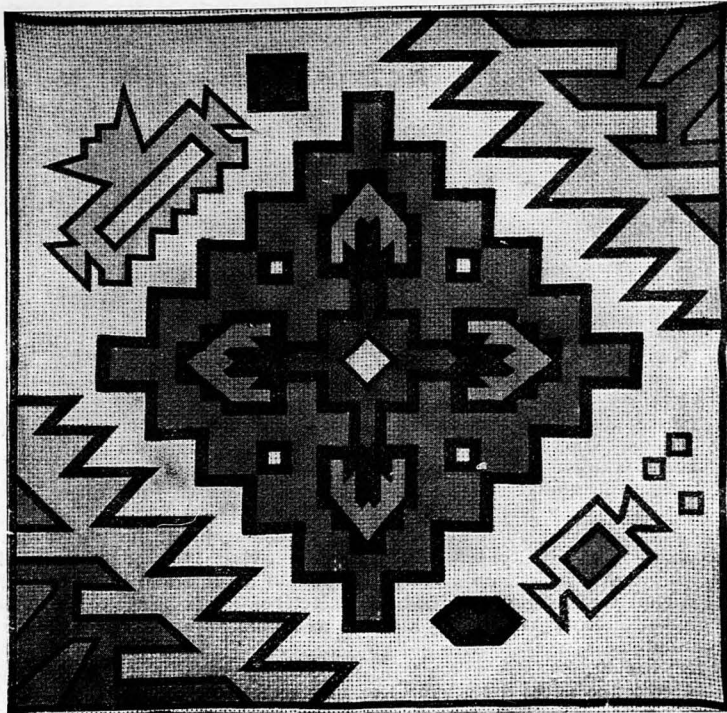
A Népszövetség Évkönyve az emberiség összlétszámát 2100 milliónak mondja, ellentétben egyéb statisztikákkal, amelyek csupán 1500 millióról beszélnek. Igaz, hogy a Népszövetség Évkönyve sem állítja pontosnak ezt a számot, mert például Kína népességéről csupán hozzávetőleges adataink vannak és csupán annyit tudunk, hogy 350 és 500 millió között ingadozik.

* Ha a kisebbik számot: az 1500 milliót fogadjuk el, vajjon milyen nagyságú helyen férne el ez a rengeteg ember? Ha szorosan egymás mellé állanak, hogy éppen csak mozdulni tudnak, egy mérföld hosszúságban 12.000, egy négyzet-mérföld területen pedig 144 millió ember férne el. Az egész 1500 millió számára tehát elégséges volna egy 11 négyzetmérföldnyi terület, ami egy kisebbfajta szigetnek felel meg.

* Az egész emberiséget véve alapul: 19 százalék katolikus, 16 százalék Konfúte-hívője, 13 százalék mohamedán, 12,1 százalék hindu, 10,8 százalék buddhista, 8,9 százalék protestáns, 7,1 százalék skizmatikus, 6,6 százalék anamita, 4,1 százalék felekezetenküli és 0,9 százalék zsidó.

* Dr. Thomas Lawson angol orvos, a következő statisztikai tréfát állította fel egy közepes nagyságú, 70 kilogram súlyú emberrel kapcsolatban. A test zsírrájából körülbelül 7 kiló szappant, a széntartalomból 90 ceruza-belet, a foszforból 2200 gyufát, a vastartalomból pedig egy közepes nagyságú szöveget lehetne előállítani. A test egész mértékkel legfeljebb egy tyúkfő bemeszélésére volna elegendő. A réztartalom pedig oly csekély, hogy még a legkisebb rézpénz készítéséhez is kevés volna.

* A Vatikán statisztikája szerint: Európában 202 millió katolikus él, ami az összes katolikusok 43 százaléka. Nem katolikus keresztény: 234 és 1/2 millió, és 31 millió nem keresztény vallású.

Kelím párna. Leírása kézimunkarovatunkban

C S A K E G Y P E R C R E , Nagyságos Asszonyom!

GUMIKABÁT KEZELÉSE

Nagyon divatos viselet a gumikabát. Annak dacára, hogy nagy melegben terhes a viselése, mégis nélkülözhetetlen, mert fölöslegessé teszi az ernityt és csinos külsőt ad viselőjének. A gumikabát vagy selyemmel, vagy nehezebb szövettel készül. Azonkívül impregnált gyaljukabátokat is készítenek, amelyek különösen a hűvösebb időszakban nagyon jó szolgálatot tesznek.

Mint ahogy minden öltözképet, úgy a gumikabátot is megfelelő kezelésben kell részesíteni. A foltokat azonnal el kell távolítani belőle. A foltok kitisztítása leghelyesebb, ha szalmiákkoldatba mártott puha kendőcske segítségével történik. A szövet vonalával ellentétes irányban nem szabad dörzsölgetni, mert ez nagyon árt az anyagnak. Elsősorban vonatkozik ez a műselyem-gumikabátokra. Ha a gumikabát hosszabb úton volt velünk és nagyon összegyűrűlt, ami már egyszerű kiakasztás útján nem akar eltűnni, leghelyesebb, ha hideg vízbe mártjuk és hűvös helyre akasztjuk, hogy lassan száradjon. Ezzel az eljárással az összes gyűrődés eltűnik. A kabátot ugyanis kivásalni — az impregnálás miatt — nem szabad. Ha a kabát szegélye kifeslett, azonnal ki kell igazítani. A fesléseket levágjuk éles ollóval. Az új szegélyt gumival tapasztjuk hozzá, semmi szín alatt nem varrjuk. Ha így gondozzuk a gumikabátunkat, akkor esztendőig eltart.

JOBB HARISNYA, BAL HARISNYA

A japánok öltözkékénél a jobblábra való harisnya a ballábra való harisnyától a nagy ujj részére való külön hely által különböztethető meg. Az ő harisnyáik, az azoknál is olyanok, mint a mi kesztyűink. A mi harisnyáink azonban mindkét lábra egyformán készülnek. Az estélyi ruhákhoz való finom harisnyák, amiket úrnőjük csak néhány óráig visel, legtöbbször nem is kerülnek mosásba. Szép, száraz idő esetében kétszer-háromszor is fölvehető, mielőtt ki kellene mosni. Minthogy azonban a harisnya fölveszi a láb formáját, nagyon ajánlatos, hogy mindig egyformán húzzuk föl, úgy mint először: az egyiket mindig a jobblábra, a másikat mindig a balra. Legkönnyebb a harisnyakötő nyoma után megjegyezni, hogy melyik való a jobblábra és melyik a balra. Így aztán a harisnya mosás után is egyszerűen feszül a lábom. Ha azonban a harisnyát egyszer a jobb-, egyszer meg a ballábra húzzuk fel, nem lesz szép a láb. Sáros időben a harisnyát használat után azonnal ki kell mosni. A véletlen sárfoltok nagyon csúnyák és gusztustalanok a harisnyán.

SZŰ A BÚTOROKBAN

Ha gyanús nyomokat észlelünk, fordítsuk meg a bútorokat úgy, hogy a kifűrt lyukak fölfelé legyenek és töljük be pépszerű ragasztóanyaggal a lyukakat. Erre a célra az enyv is kitűnő. Kisebb lyukakat a pépbe, vagy enyvbe mártott ecsettel mázolunk be oly módon, hogy az ecsetet a lyukakba dugjuk.

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

kívételosen engedjék meg, hogy egy olyan kortűnetet mondjak el, amelyen talán jobban méltóztatnak nevetni, mint a legsikerültebb viccen. Isten bizony, nem is hinné az ember, hogy a mai kor tipikus leánykái milyen furcsa és fonák helyzetekbe sodródnak akkor, ha szembeállítják magukat az igazi, a valóságos, a redlis étellel. Még jó, ha ez a találkozás legfeljebb csak mosolyt vált ki a semleges szemlélő szemében és nem okoz komolyabb jelentőségű bonyodalmakat... Így járt az a drága kisleány is, aki szegényke — maga sem tudta, hogyan — máról-holnapra felesége lett egy jóra való, komoly embernek. Ez még nem volna baj és itt még nem történt semmi olyan különösebb dolog, ami említésreemlélt volna. Csak hogy a fiatal asszonyka kötelességei közé tartozik a — főzés is. Így történt, hogy a fiatal asszonyka férje egy szép napon gríznokerli után áhitozott. Rendben van, ha kell gríz-nokerli, hát kapsz gríz-nokerlit — gondolta önagsága és hogy minden tragikus bonyodalomnak elejét vegye, felhívta telefonon anyukáját:

— Anyukám, drága, légy szives, mond meg, hogy kell készíteni a gríz-nokerlit? Anyuka szépen, részletesen bement a telefonba a gríz-nokerli készítési módját, amit a fiatal asszony boldogan vett tudomásul. Kis idő múlva újra megszólal a telefon anyuka lakásán.

— Anyukám, édes, mit csináljak?... Kétségbe vagyok esve!... Képzeld, nincs itthon egy kanál gríz sem...

Beszámoló

A tudományos és társadalmi élet kiváló-ságai jelenlétében, a Pannónia dísztermében tartotta a Turáni Társaság sajtótájékoztatót, melyen az előkelőségeket a Turáni Társaság igazgatója, Gergelyffy Gábor dr. fogadta. A Turáni Társaság céljait dr. József Ferenc kir. herceg, a Társaság magas védnöke ismertette részletesen, kiemelve, hogy a Társaság kizárólag tudományos működést fejt ki és távol áll bármiféle politikai és felekezeti kérdéstől. Utána dr. Cholnoky Jenő elnök tartott érdekes előadást a turáni népek lelki és nyelvi kapcsolatairól. — A miniszterelnök a minisztertanács határozata alapján dr. Csekő Gyula ítélőtáblabíró, közigazgatási bírósági tanjegyző, e bírósághoz elnöki titkárrá nevezte ki. — Az abonyi ref. egyházközség díszközgyűlésen üdvözölte lelkipástorát, Kiss Zsigmond esperest, kormányfőtanácsosi kinevezése alkalmából. Az ünnepi beszédet Lázár Andor igazságügyminiszter, egyházmegyei gondnok tartotta. — Nagyszerű jubileumi hangverseny keretében ünnepelte meg a Budai Zeneakadémia fennállásának 70. évfordulóját. A hangverseny műsorának nagyobb része a Zeneakadémia egykori igazgatóinak: Schweida Rezsőnek, Halács Jánosnak, Szaunter Zsigmondnak, Zimay Lászlónak műveiből került ki. Nagy sikert aratott az intézet jelenlegi igazgatójának: Clauser Mihálynak 125. szoltárija. — Szigethi Klári, a III. ker.

Társaskör helyiségében kitűnően sikerült növendék-hangversenyt rendezett, amelyen feltűnt a kis Madarász Ica finom tánca, aki Bátor «Tündérkirály bálja» című muzsikájára lejette finom és művészi kedves táncát, megérdemelt, szép sikert aratva.

Hímen-hírek

Néhai Matyasovszky János és pusztapalotai Lengyel Mária leányát, Irmát, bpesti kedves előfizetőnk eljegyezte Benyik Pál és Körber Mária fia, Ervin. — Dr. Madarász Erzsébet h. főorvos és dr. Gönczi Aladár főorvos házasságot kötött. Tanuk voltak: Magyar Kossa István cs. és kir. kamarás, földbirtokos és dr. Borbély Kálmán min. tanácsos. — Mihalicza Irén, budapesti kedves előfizetőnk eljegyezte Vágó Pál. — Kriszt Anna, gyöngyösi kedves előfizetőnk a Budapest-józsefvárosi plébániatemplomban oltárhoz vezette Nagykékesi Árpád. — A jegyes- és házaspároknak szívboldíló jókívánságainkat tolmácsoljuk.

Angyalkák érkezése

Balogh István és neje, petrozsényi kedves előfizetőnk örömmel tudatják, hogy házasságukat kisleánnyal áldotta meg az Ég, aki a szentkeresztységben a Mária Erzsébet nevet kapta. — Farkas Lajos és neje, Nagy Eszter, budapesti kedves előfizetőnk örömmel jelentik, hogy házasságukat az Ég kisleánnyal áldotta meg, aki a szentkeresztységben a Magduska nevet kapta. — Braun Ágoston, g. sz. tanár és neje, gyöngyösi kedves előfizetőnk boldogan közlik, hogy házasságukat második kisleánnyal áldotta meg az Ég, aki a szentkeresztységben az Éva Katalin nevet kapta. — Kereszt-szüllők: Matisz Katalin és Sáray Mihály hitoktató. — Dr. Gámán József és neje, bicskei kedves előfizetőnk, örömmel jelentik, hogy kisfiuk született, aki a szentkeresztységben a József Vilmos nevet kapta. — Doma József, komáromi áll. rend. tisztv. és neje, kedves előfizetőnk boldogan közlik, hogy kisfiuk született, aki a szentkeresztységben az Árpád Ervin József nevet kapta. — Kereszt-szüllők: Doma Istvánné, táblabíró neje és Doma Ervin Gusztáv író. — Az újszülöttekre és kedves szüleikre az Ég áldását kérjük.

Néhány sor, új könyvekről

Dr. Rácz Béla, egyetemi c. ny. rk. tanár, a kecskeméti Egyetemes Ref. Jogakadémia ny. r. tanára, a maavari jogtudósi kar egyik legkiválóbb tagja, a Degré Miklós 70. életéve betöltésének megünneplése alkalmából kiadott «Jogi Értekezések»-ben megjelent magasnívű tanulmányát külön füzet alakjában is kiadta, «A bírói és ügyvédi hivatás kívánalmái, a tételes jog tanítása tekintetében» címmel. Ez a teljes felkészültséggel megírt tudományos értekezés a bírói és ügyvédi hivatás színvonalának emelését szolgálja; a jövőnd bírói és ügyvédi generáció érdekében hangzik el.

Az **Eternit** virágláda

nem korhad,
határtalanul
tartós.

ETERNIT MŰVEK
Budapest, VI., Andrássy-út 33

Köszönettel tartozunk dr. Rácz Bélának, a tudós professzornak, hogy ezzel a könyvével felrizza azoknak a lelkiismeretét, akiketl függ a magyar iudikatura következő generációjának színvonala és értéke. — Eve Curie, a zseniális anya zseniális leánya, megírta édesanyjának, a Nobel-díjas Madame Curienek élet-történetét, amelynél nagyobb ember dokumentum alig lehet az egész világirodalomban. Ez a zseniális asszony, aki épp úgy megérdemli az ideális hitves és eszményi anya jelzőt, egész életét egy világot átforgató felfedezés, az aranytól vegyenezerszer drágább rádiumnak az emberi kultúra céljaira való felhasználása érdekében áldozta. Az egykori lengyel leány Párizsban találja meg életcélját, de élettársát, aki egyúttal tudós társa is volt, rövid időn belül elragadja tőle a kegyetlen halál. Most már egyedül kellett folytatnia a tudós és anya harcát, amelynél izgalmasabbat el sem bírunk képzelni és amelynek végén ott áll a világhírességben is szerény, Nobel-díjas Madame Curie. A magyar fordítás Just Béla bravúros munkája és a Révai Testvérek kiadásában jelent meg. — Most jelent meg Mészöly Jenő rendkívül értékes és mindvégig lebilincselő szibériai regénye «Zűg a Jenissel...» címen. Mészöly Jenő regénye tulajdonképpen irodalmi emlékmű, amit a szibériai temetőben, az orosz erdőben és a Murman-part tundraín porladó százezer magyar emlékeztetere alkotott. Új regénye méltó folytatása a szerző korábbi briliáns regényének, amelynek «Szibéria, a nagy temető» a címe. — Zsilinszky Margit «Hiszek» cím alatt gyűjtötte össze legújabb költeményeit, amelyek még emberibb érzések művészi kifejezései, mint amilyenek korábbi verseit ismertük.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy régi, hűséges előfizetőnk: Mohácsy Mátvás, kert. intézeti igazg. leánya:

Mohácsy Margit (Csöpike),

virágzó életének 23. évében, 10 nappal az esküvője előtt, Budapesten visszaadta ifjú lelkét Teremtőjének.

Öz. Csajkás Bódogné sz. Marthé Teréz, életének 55. évében, rövid szenvedés után, Szegeden elhunyt.

HAJSZÁLAK végleges kiirtása ezidőszert a legkomolyabb gyors, biztos eredménnyel. Angol módszerrel. **Schadek Antalné** kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. l. (Corso mozi ház)

H A Z T A R T A S

ROVATVEZETŐ: IFJ. SZEKASI SACCELLÁRY GYÖRGY NÉ

Cellerkrém-leves. Három megmosott, meghámozott cellert vékony szeletekre vágunk, kevés zsirba fél kávéskanálnyi reszelt hagymát teszünk és puhára párolunk a cellerrel együtt. 2 deci tejjel behabunk 1 lapított evőkanál liszttel, hozzáöntünk 2 evőkanál tejet, ráöntjük a cellerrel és annyi vizet vagy csontlevet adunk bele, amennyi levesre van szükségünk. Ha jól felforrt, az egészet szitán áttörjük, megsózzuk, kevés törött borst és aki kedveli, 1 kockacukrot is tehet bele. Mégegyszer jól felmelegítjük és a levesestálba elhabart 1—2 tojás sárgájára ráöntve tálaljuk.

Minestra, olasz leves. Egy fazékba felteszünk tetszés szerint marhahúst, csirkét, 1—2 darab tisztított borjúlábat. Annyi vizet öntünk rá, hogy ellepje. Mikor félig megfőtt, megsózzuk és a következő zöldséget rakjuk bele: fehér káposztát, kelkáposztát, petrezselyemgyökeret, sárgarépát, cellert, burgonyát, rizst és paradicsomot. A zöldség mennyisége mindig attól függ, hogy mennyi húsból készül a leves. Tálaláskor reszelt parmezánt adunk külön hozzá, mert ezt tetszés szerint tesszük a levesbe.

Gyors borjúragu. Tetszészerinti mennyiségű apróra vágott borjúhúst apróra vágalt petrezselyemmel zsirban pirítunk. Ha félig puha, hozzáadunk karikára vágott fehér- és sárgarépát, apróra tördelt karfiolt, kevés liszttel meghintjük és kevés vízzel felengedjük, csipet sóval megsózzuk és puhára főzzük.

Töltött gomba. Szép, nagy gombákat megtisztítunk, bő citromos forróvízbe dobjuk és öt percig főzzük. A vízből kivéve szitára tesszük. A gomba szárán darált, tetszés szerint sült pesenyevel, vagy megfőtt, szákanélküli babbal még egyszer átdaráljuk és megtöltjük vele a nagy champignon-gombákat. (A húst előbb kevés vajjal, borsal fűszerezve, tejfellel keverjük el.) A megtöltött gombákat tűzálló tálban egymás mellé rakjuk. Készítünk sok citromlével besamel-mártást, ráöntjük a töltött gombára és 10—15 percre a sütőbe tesszük.

Besamel-mártás. Besamel-mártás alapja a legtöbb mártásnak, ezt használjuk bármilyen előétel készítésénél vagy esőben sült halak leöntésére. Készítése a következő: 8 deka lisztet elkeverünk 2 deci tejjel, tűzre léve addig főzzük, míg sűrűsödni kezd, 2 deci tejszínt vagy tejet keverünk bele, megsózzuk, esetleg kevés sajtot hintünk bele. Levéve a tűzről 2—3 tojás sárgáját keverünk bele és ráöntjük a kívánt ételre.

Borjúmirigy tojással. Borjúmirigy-rózsát vízben felfőzzük, a vizet leöntjük és a mirigyet jól lemoszuk. Újból felteszük sósvízben és puhára főzzük. Ha megfőtt, apróra megvagdalkjuk és vajban, kevés petrezselyemzöldjével megpirítjuk, sóval ízesítjük, 2—3 tojást keverünk bele, kissé megrázogatjuk és tálaljuk.

Lengyel savanyú nyelv. Marha vagy borjú nyelvét megtisztítjuk, zöldséggel ecetes vízben puhára főzzük s a léből kivesszük. Piros rántást, melybe egy kis cukrot pörköltünk, a lével felereszljük, ebbe

mazsolaszőlőt teszünk s ízlés szerint még cukrot, ecetet vagy citrom levét. Tálalás előtt 1—2 tojás sárgáját habarunk bele, a nyelvet fölszeljük s a levét ráöntjük. **Rakott harcsa.** Egy kiló tisztított harcsát vastag szeletekre vágva sósvízben megfőzzük. Ha kihült, bórét, zsírját és szálkát eltávolítjuk és nem túlapró darabokra felszeljük. Öt darab nagyobb bur-

gonyát héjastul megfőzzük, lehamozunk és áttörjük. Negyedkiló parmezánt megszelünk, fél vöröshagymát finomra megvágunk. Egy tűzálló edényt diónyi vajdarabokkal kirakunk, erre egy sor kissé megsózott burgonyát, kevés piros paprikát, kevés hagymát és 3 evőkanál tejfelt teszünk. Most egy sor hal és bőven reszelt sajt jön. Azután újból burgonya és így addig rakjuk, míg a készlet tart. Legfelül pár darabka vaj kerüljön, szitált morzsa és 2 deci jó tejjel. Tálalás előtt háromnegyed órával forró sütőben pirosra sütjük.

Tejfelpudding. Negyedliter lisztet simára keverünk, negyedliter tejfellel 4 tojás sárgáját jól kikeverünk, megsózzuk és hozzáöntjük folytonos keverés közben a tejeles lisztet, végül a 4 tojás kemény habját. Jól kivajazott, lisztezett formába öntjük és 1 óráig gőzben főzzük. Tálra kiborítva reszelt sajttal bőven meghintve adjuk fel.

Csikóshús. Egy kiló disznóhúst megmosunk, apró darabokra feldaraboljuk, adjunk hozzá finomra vágott vöröshagymát, kevés zsirt, kellő mennyiségű só és piros paprikát. Az egészet tűzre tesszük és puhára pároljuk. Tálalás előtt 3 deci tejfelt, amibe 1 evőkanál lisztet keverünk, a puha húrra öntünk, felforraljuk és tálaljuk.

Borjúlelet töltve. Vékonyra kivert borjúszeleteket a következő töltelékkel töltjük: petrezselymes, finomra összevágott és vajban párolt gombát összekeverünk kisültt és kétszer átdarált libamájjal. A keveréket kicsit megborsozzuk, sózzuk és tojással jó pépesre keverjük. Megtöltjük a keverékkel a borjúszeleteket, fogpiszkálóval összetűzzük és forró vajban szép pirosra sütjük. Sűrű tejeles gombamártással tálaljuk.

Tárkonyos bárány. 1 kg bárányhúst megmosunk s felvagdalkjuk apró darabokra. Egy jó evőkanál zsirba fél fej apróra vágott vöröshagymát teszünk és sárgára pároljuk, beletesszük a bárányhúst, megsózzuk és pároljuk fél óráig, ekkor ráöntünk 1 liter vizet és a bárányhúst puhára főzzük, kis lábásban 2 evőkanál zsírban, 1 evőkanál lisztből, 1 jó késhegy piros-paprikából rántást készítünk, ha pirulni kezd, beledünk 15 levél tárkonyt, ha kissé pároltuk, felereszljük vele a bárányhúst, 1 evőkanál borecetet és 3 kanál tejfelt teszünk bele és ha jól felforraltuk, tálaljuk.

Rakott burgonya. 15 drb. szép nagy burgonyát héjastól forró vízben jó puhára főzzük. Egy másik edényben 6 drb. friss tojást keményre főzzük. Ha megfőtt mindkettőt, megtisztítjuk és karikára vágjuk, 25 deka nyers füstölt kolbászt vagy főtt magyar sonkát karikára vagy szeletekre vágva, külön lánnyérra tesszük. Tűzálló edénybe vagy lábasha diónyi vajat teszünk, 2 evőkanál tejfelt, most ráteszünk egy sor karikára vágott burgonyát, egy sor karikára vágott tojást, egy sor kolbászt vagy sonkát, 2 kanál tejfellel megöntözzük, diónyi vajat teszünk rá, megsózzuk és beföldjük burgonyával. Ezt addig csináljuk, míg a készlet tart. A

Fleischer Nóra vacsorához terít

Lugossy Pálma tortát készít
(Foto: Seidner)

ÉTREND

1938 március hó 21-től március hó 31-ig

HÉTFŐ 21 Rk. Benedek ap Pr. Benedek	EBÉD: tarhonyaleves, sertéscomb egybesülve, sóskamártás, tört burgonya, izes pala-csinta. VACSORA: pirított borjúmáj, burgonya, fejjessaláta, tojásos galuska.
KEDD 22 Rk. Genuai Kat Pr. Oktávián	EBÉD: sonkaléves, meleg füstölt tarja, sárgaborsó-püré, vaníliás kiflilésék. VACSORA: gomba tojással, madársaláta, déli tészta.
SZERDA 23 Rk. Vikt. vt. Pr. Frumenc	EBÉD: zöldségleves, meleg töltött tojás, mákosmetélt. VACSORA: héjában sült burgonya, vaj, retek, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 24 Rk. Gáb. főangy Pr. Gábor	EBÉD: paradicsomleves, serpenyősrosléves, sósvizben főtt burgonya, rizsfelfújt. VACSORA: paprikásburgonya virslivel, mézeskalács.
PÉNTEK 25 Rk. Gy. o. B. A. Pr. Gy. o. B. A.	EBÉD: tejeles gombaleves, egyben sült köményes s r tés karaj, kifliburgonyás celleres saláta, gombásrizs, meleg ördögpülöla édes t-jszinhabbal. VACSORA: füstöltkolbászos rakottburgonya, fejjessaláta, déli tészta, csokoládéöntettel.
SZOMBAT 26 Rk. Emánuel Pr. Manó	EBÉD: karfiolleves, székelygulyás, diópalacsinta. VACSORA: paraj tükörtojással és bundáskenyér vagy zsemlyeszelet, kkel, almapüré.
VASÁRNAP 27 Rk. B4 Lactare Pr. B4 Hajn.	EBÉD: tejeles gombaleves, paprikásesirke, tojásosgaluska, vajasburgonya, uborka, tej-színes befőttés gyümölcsrizs. VACSORA: hideg darált hús egyben, mustáros burgonya, dióesók, rántottleves.
HÉTFŐ 28 Rk. Kap. János Pr. Gedeon	EBÉD: vadás sertéscomb, csőtészta, vagy zsemlyegombóc. VACSORA: párizsi kosárka tojással, ceetes uborka, madártej.
KEDD 29 Rk. Augusztá Pr. Círil	EBÉD: vegyes zöldségleves, rántott borjúláb, burgonyapüré, tartármártás, piskótatekeres VACSORA: vese velével, tört burgonya, narancs
SZERDA 30 Rk. Kerény vt. Pr. Izidor	EBÉD: leneseleves, göngyöll felsál, burgonyalángos, tepertőspogácsa. VACSORA: keménytojás mustárral, juhtúrós galuska, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 31 Rk. Guidó ap. Pr. Árpád	EBÉD: sóskaleves, töltött borjú melle, sárgarépa főzelék, darázsésék. VACSORA: halászlé, túrós-esusza, narancs.

tetejére burgonya kerüljön. Megöntözzük 3 kanál tejjel, behintjük szitált kifli-morzssával és háromnegyed órára sütőbe tesszük. Abban a táiban, amelyekben készítjük, tálaljuk. Sok helyen előétel-

nek, de nagy falusi ebédeken hús mellé, köretnek adják.

Birkahús kelkáposztában. A birkahúst 5 cm nagyságú kockákra vágom és leforrázom. Nagy fazék aljára rakok egy sor húst, erre egy sor metéltnek felvágott kelkáposztát, azután megint húst, erre egy sor kockára vágott hámozott burgonya kerül. Egy eldarabolt sárgarépát, petrezselyemgyökeret és cellert adok hozzá és tovább megint előlről. Rétegenként sózom, felöntöm annyi vízzel, hogy ellepje és kb. két óra hosszat főzöm. Bő lére eresztsem. Igen izletes étel.

Deák Ferenc-pecsenye. Marhahúsból szép fehér pecsenyét megspékkelünk, fazékba tesszük, rá sárgarépa-karikákat, egy hagymát, sót, borsot, negyed kg. zsírt és ecetet, azután fődő alatt puhára pároljuk. Vékony szeleteket vágunk belőle és minden habarás nélkül, csak a maga barna levét öntjük rá.

Hortobágyi tokány. Megpirítunk 3 evőkanál forró zsírban 2 egész karikára vágott vöröshagymát, behintünk 2 kék-hegnyei piros paprikát és beletesszük a metélre vágott, sovány marhahúst, 1 kiló úgynevezett pacsnit. Kicsit pároljuk, azután fél vizespohár vizet öntünk rá, megsózzuk, kevés törött borssal megszórjuk és addig pároljuk, míg a hús puha lesz, zöldpaprikát, paradicsomot karikára vágva beletesszük, 1 evőkanál lisztet szórunk rá és 1-2 kanál negyedórás pároljuk. Csipetkével vagy tarhonyával tálaljuk.

Vegyes böjtös ételek

Keményrefőtt tojás mustármártással. 5 tojást keményre megfőzünk, megtisztítjuk, kettévágva tálra rakjuk, 8 deka vajjal felolvasztunk, belekeverünk 4 kávékanál jó mustárt, feleeresztjük 3 deci borral, megsózzuk, kevés cukrot teszünk bele, jól elkeverjük és ráöntjük a tojásokra.

Palacsintafőzés pontyszelet. A pontyot tisztítás után kettévágjuk, a bőrét éles

késsel lefejtjük és 2 centi széles darabokra felvágva, besózzuk. 10 szelet halhoz 2 tojással, liszttel és sörrel sűrű palacsintafőzést készítünk, amibe 1 evőkanál olajat is belekeverünk. A sűrű palacsintafőzésbe beleforgatjuk a már besózott halszeleteket és nagyon bő, forró zsírban szép ropogásra sütjük. Citrom- vagy narancsszeletekkel díszítve adjuk fel és tartármártást, meg sült burgonyaszeleteket adunk mellé.

Káposztás haresa. A meglisztított haresaszeleteket nem túlnagyon besózzuk és félóráig állni hagyjuk. A halhoz aránytva savanyú káposztát teszünk fel főni, ha félig megfőtt, vékony paprikás rántást készítünk, feleeresztjük a káposztával, de fontos, hogy ne legyen sűrű, inkább kissé leveses. Ha jól felforrt, belerakjuk a haresaszeleteket, ráöntünk 2 deci tejjel és lassan forralva félóráig főzzük.

Szardellás rántotta. Egy evőkanál lisztet elkeverünk 3 evőkanál tejjel, beleütünk 6 egész tojást, megsózzuk és jól elkeverjük, hozzáadunk izlésszerinti mennyiségű tisztított, vékony metélre vágott szardellát és vajjal kikent rántottasütőben folytonos keverés közben kellő sűrűségűre sütjük. Snidlinggel meghintve tálaljuk.

Szem-ráncok ellen

a szem körüli bőr táplálása és konzerválása

Dr. HÁRNIK-féle SZEMHÉJOLAJ

3.- P

Kapható: TÖRÖK PATIKA kozmetikai osztályán, Budapest, VI. kerület, Király-utca 12.

Citrom »C« vitaminos kozmetikai készítmények

A modern bőrápolásnak legújabb eljárása a természetes vitaminok helyes alkalmazása. A bőrnek nélkülözhetetlen tápláléka a „C” vitamin. Serkentőleg hat a vérkeringésre, ereli a bőrmirigyek kiválasztását és ezáltal az összes bőrszépítőanyagot megjavulnak. Az arcizom rugalmas lesz. Védi az arcbőrt hidegtől, naptól, szélétől, érzésségtől, ráncosodástól.

Citromkenőcs, szíros, éjjelre	P 2.40	Citromkenőcs, szeplő ellen	P 4.—
Citrom nedvűs-crème, nappalra, püder alá	1.80	Citromolaj, orcsizáttára	1.80
Citromarcviz, fényes mitesszerez, zsíros arcbőr és paltánus ellen	1.—	Citrom ranceltávolító olaj	1.20
		Citromsappan	1.—
		Citrompüder	3.60

Torv. védve.

Vidéki szétküldés költségmegtakarításért az összeg előzetes beküldése és külön faládika, postaköltségért P 1.20.

Schadek Antalné kozmetikai intézete

Budapest, IV. Váci-utca 9. I. em 3. (Corso-moziház.) Külföldi lerakatok: London. Romániában: Werth és dr. Markus, Ciacova-Banat.

Velős sodralék. Felolvasztunk 12 deka vaját, beletesszük 12 deka lisztet, félliter tejet öntünk bele és sűrű péppé főzzük. Levéve a tűzről, kihűtjük, 6 tojás sárgáját, sőt és a 6 tojás habját adjuk hozzá. Sütőpléhbe öntjük, amit előzően kivajazunk és lisztezzük. Míg a tészta sül, párolunk zsírban 1 borjúvelőt, keverünk hozzá 3 tojást, megsózzuk és rákenjük a már megsült tésztaúra, összcsevarjuk. Hosszúcskákra falánk és olvasztott vajjal külön csészében adunk mellé.

gott mandulát. Összesodorjuk, mint egy rétest, azután koszorúalakra összefogjuk a két végét, egymásra nyomkodva, hogy ki ne hulljon a töltelék. Vajjal kikent és lisztezett formába helyezjük és meleg helyen jól letakarva kelesztjük. Ha megkelt, meleg sütőben 1 óráig sütjük. Ha megsült, kiborítjuk tálra és behintjük vaníliás cukorral.

Citromdzsem. 10 citromot lemérünk és kétszerannyi súlyú cukrot lemérve félretesszük. A 10 egész citromot vízben, az elfőtt vizet időnként forró vízzel pótolva, 2 óra hosszáig főzzük. A vízből kivéve a citromokat leszárítjuk és előbb hosszában szelletekre vágjuk. Kimagazás után a szelleteket keresztben is elvagdadjuk. Aból a vízből, amiben letöltöttük a citromokat, egy félliternyi fazékba töltünk és a lemért cukrot feloldjuk benne. A felszeletelt citromot beletesszük és másnapig letakarva félretesszük. Másnap folytonos keverés közben háromnegyed-órát főzzük, még melegen üvegekbe töltjük és csak kihűlés és bebőrödés után kötjük be az üvegeket, amelyeket hűvös helyre a kamrába állítunk.

Indiai fánk. 5 tojás fehérjét egy tálban addig keverjük, amíg kemény krémszerű lesz, verés közben 4 deka cukrot apránként adunk hozzá. Ha a hab már nagyon kemény és szép fényes, először egyenként keverjük bele a tojás sárgákat, de közben 1 kávéskanál vizet teszünk, azután 10 deka lisztet keverünk lassan hozzá. Egy sütőlemezre fehér papírt téve, idomítózacskóval vagy papírzacskóból magas pogácsákat formálunk és jó meleg sütőben megsütjük. Sütés után még legalább félóráig szárítjuk. Ha kihűlt, a fánkok közepét a lapos oldalról éles késsel kivágjuk és finom édes tejszínhabbal megtöltjük. Azután csokoládéöntettel bevonjuk. Kávékrémrel is tölthetjük és kávémmázzal vonjuk be.

Grilláskrémsos-kosárkák. 14 deka vajból, 14 deka cukorból, 9 deka lisztből és 2 egész tojásból tésztaát gyúrunk. Kis mélyített formákba belenyomkodjuk és világos sárgára megsütjük a kis kosárkákat. Ha a kosárkák kihűltek, a következő krémmel töltjük meg: 14 deka hámozott mandulát jól megszáritunk és mozsárban finomra törjük. A megtört mandulát négy egyenlő részre elosztjuk és minden egyes részhez 1 egész tojást veszünk és külön-külön jól kikeverjük, azután az egészet egy tálba öntjük és 14 dka vajjal, 14 deka jó vaníliás cukorral nagyon kikeverjük. Ezzel a krémmel megtöltjük a kosárkákat és pirított mandulás cukorral, vagyis grillással jól beszózzuk.

Gyomorsavtúltengésben szenvedő beteg egy napi diétája:

Reggeli: 1 csésze tej pár darab nem túl-édes kekszsel.

Tízórai: fehér kenyérszelet, négyperces tojás, 5 deka finomra vágott, nem túlsós sonka, 1 csésze tej. A kenyérré kevés vajat lehet rákenni, a sonka helyett hideg borjúsület finomra megvága adhatunk. **Ébéd:** bármilyen áttört vagy becsinált leve, csirkeragu, vagy borjúhús darálva, kevés vajban kisütve, áttört parajfőzelék, vagy vékony csőtészta, langyos almapüré, kevés édeskés tejszínhabbal.

Usonna: egy csésze tej vagy tejszín langyosan és nem nagyon édesen, rozskenyér vajjal vagy nem édes kétszersült.

Vacsora: egy lányér rizskrémes, egy töltött tojás fűszerek nélkül, esetleg vajjal leöntve vagy hidegen. Vajás rozskenyeret adjunk mellé.

Előfizetőink receptjei

Finom halászlé. Veszünk 2 kg. fűzlalt tűkörpontyot, pikkelyeitől megtisztítjuk, belét kivesszük, hosszában kettévágvva két ujjnyi széles darabokra szelletezzük, minden darabot külön megszózzuk s lábasba tesszük. Négy nagy vöröshagymát karikákra vágva tetejére teszünk s annyi vizet öntünk rá, hogy a halat teljesen elfedje s föltesszük főni. Mikor a hab képződik, tegyünk bele rozsapaprikát, egy ivópohárrnyi paradicsomot, 5 kockacukrot s 1 1/2 óráig főzzük lassú tűzön. Túlzottan forrni nem szabad, mert a hal széjjelfő. (Téves az a hit, miszerint, ha a hal gyorsan készül, az nem is jó.) Burgonyakörítéssel tálaljuk. *Glaser Jenőné*

Karcsúság édességgel!

... mindig szűkebbre veheti derékóvét Egmol csokoládé karcsúvá tesz Nincs vele bajlódás vagy előkészület. Olyan könnyű bevenni, mint a finom csokoládét. PATIKÁBAN KAPHATÓ.

Egmol

Lekváros, kelt buktá. 40 dg 0-ás liszthez veszünk 1 dg élesztőt, jól elmorzsoljuk, 1/2 citrom reszelt héját, 5 dg olvasztott cseret, v. vajat, 1 tojás sárgáját, 4 dg porcukrot, egy kevés sót, langyos vízzel fakanállal kidolgozzuk; valamivel keményebb tésztát készítünk, mint a fánkhoz szoktunk. Ha hólyagos és sima lesz a tészta, hintsük meg bőven liszttel, s betakarva meleg helyen kelesztjük. Ha megkelt, tenyérnyi darabokra vágjuk (kb. 8-9 db lesz az egészből), mindenikbe lekárt teszünk (lehet jam is), mintegy labdát formálunk belőle s jól zsírral kikent lábasba rakjuk. Aztán 1/4 l. vizet felforraltunk és míg a vizet felfőzzük, a tészta tovább keljen a lábasban s a forrásban levő vizet ráöntjük s körülbelül egy óráig mérsékelt tűzön főni hagyjuk, de a fedőt ne emeljük fel, mert a buktá összeesik, csak, ha már készen van. Tálalásnál cukros dió vagy mákkal hintjük meg s minden buktára forró, olvasztott libazsírát öntünk kb. egy teáskanállal.

Glaser Jenőné

Rizsfelfújt. 20 dg rizsát leforrázunk és 1/2 liter tejben lassan puhára főzzük. 8

Stühmer ujdonság

TIDI TIDI

csokoládé

Sajtos burgonya. Vajjal kikent tűzálló tálba egy réteg karikára fölt burgonyát rakunk. Leöntjük elkevert tojássárgájával, amit reszelt sajttal, tejfellel, kevés sóval keverünk jól el. Rétegenként így rakjuk a burgonyát, mindig megöntözve tejeles sajtos tojással, 20 percig sütőben sütjük.

Gombával töltött zsemlye. Vizeszsemlyét kétfelé vágunk, belét kiszedjük és forró vajban kisütjük. Tűzálló edénybe rakjuk, mindegyikbe beletesszük egy evőkanál apróra vágott párolt gombát és vigyázva ráütünk 1 tojást. Meghintjük reszelt sajttal, kevés vajdarabkákat teszünk rá, tejfellel megöntözzük és 15—20 percig sütjük a sütőben.

Tészták

Csokoládés kuglóf. Kuglóftésztát készítünk, ki-ki a saját receptje szerint. A kugló tésztát lisztes deszkára téve ujjnyi vastagságra nyújtjuk, de csak egy nagy kockaalakra. 2 szelet reszelt csokoládét hintünk rá, kevés mazsolát és apróra vá-

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

dg vaját 2 tojás sárgájával habosra keverünk, kevés citromcsejt r-szelünk és annyi porcukrot, hogy édes legyen. Az egészet habosra keverjük. A puhára főt, kihűlt rizsát hozzákeverjük, majd a két tojás fehérjéből vert habot is. Kikent, morzsával behintett formában sütjük. Ha megsült, hűtjük, kiborítjuk és a következő krémmel leöntjük: borkréma: 3 tojás sárgáját 3 kanál porcukorral habosra keverünk, azután folytonos keverés mellett hirtelen felforraljuk. Mikor kihűlt, belekeverünk 5 dg vaját, kevés törött finom vaniliát és egy borospohár jó, erős fehér bort.

Dreszier Magdolna
Barna linzer. 21 dg lisztet, 14 dg zsírt, vagy vaját, 16 dg porcukrot, 10 dg finomra darált mandulát, 1/2 citrom levét és héját, 1 késhegynyi szódaikarabónát és egy kevés sót 1 egész tojással összekeverünk. A tésztát két részre osztjuk, az egyiket kinyújtjuk, tortaformába helyezzük s barack-, vagy ribizkékkel megkenjük. A tészta másik felének egy részéből rácsokát sodrunk, melyeket keresztben a tortára rakunk, a tészta megmaradt részéből pedig ujnyji vastag pácát sodrunk és a torta körül koszorúalakban helyezzük el. Tojás sárgájával bekenjük és jól kisütjük. Hűvös helyen letakarva tartjuk.

Dreszier Magdolna
Dióskrémes. 6 tojás sárgáját 4 evőkanál cukorral kiverjük, egy db csokoládét, 4 evőkanál lisztet és 6 tojás habját adunk hozzá. Lassú tűznél megsütjük. Ha kihűlt a tészta, középen kettévágjuk és megtöltjük. Töltelék: 25 dg diót tejben főzünk, ha kihűlt, 20 dg vaját és 20 dg porcukrot adunk hozzá. A megtöltött tészta tetejét csokoládémázzal bevonjuk.

Sóós Erzsike
Kigyórétes. 1/2 liter liszt, 2 dg élesztővel, 6 kockacukrot kis tejben megáztatni, 12 dg zsírral összegyúrni. A tésztát kisdorodjuk és megtöltjük. Töltelék: 10 dg cukrot, 10 dg diót, egy egész tojást tűzön vaniliával kicsit átfőzünk és a kinyújtott tésztára kenjük és a tésztát összedörtyök.

Sóós Erzsike
Csókók. 1/2 kg lisztet, 25 dg cukrot, 20 dg zsírt vagy vaját, 2 egész tojást, csipet szódaikarabónát egy kis fehérborral jól összegyúrunk. A tésztát két részre osztjuk; az egyik részhez reszelt csokoládét adunk. Mind a két tésztát vékonyra nyújtjuk és kiszaggatjuk, kikent tepsi-ben megsütjük. A világosakat lekvárral megkenjük és a csokoládésokkal összeragasztjuk, tetejüket cukormázzal vonjuk be.

Sóós Erzsike
Finom túróspite. 60 dg liszt, 2 dg élesztő, só, 2 tojás sárgája, 20 dg zsír. Töltelék: 80 dg túró, 20 dg cukor, 8 tojás sárgája, 10 tojás fehérje, 1 citrom héja, 1 kanál liszt, vanília és 1 db vaj.
Sóós Erzsike
Stefániatorta. 25 dg cukor, 25 dg őrlt mandula (héjasan), 10 tojás kemény habja, 5 dg liszt. Két részben sütjük, vagy sütés után vágjuk el és a követ-

kező krémmel töltjük meg. Krém: 10 dg vaj, 10 kanál cukor, 10 tojás sárgája, 4 szelet csokoládé gőzön sűrűre főzve. A megtöltött tortát vágott mandulával hintjük meg.

Sóós Erzsike
Mikádótorta. 10 tojás sárgáját 24 dg cukorral habosra keverünk, 1 szelet csokoládét, 12 dg héjas mandulát, 2 kanál szitált kávét és végül 10 tojás habját adjuk hozzá, gyenge tűznél megsütjük és ha kihűlt, megtöltjük. Krém: 6 tojás sárgája, 6 kanál cukor, 8 kanál erős fekete-kávé sűrűsödésig főzve, ha kihűlt, 20 dg habosra kevert vaját adunk hozzá.

Sóós Erzsike
Sacelláryné üzeni: Huska Székesfehérvár. Angliában a házigazda ül az asztalfőn, nálunk a háziasszony. A háziasszony jobbán ül az a vendég, akit leginkább akarunk kitüntetni. Ha nagyon sok a vendég, akkor lehetőleg mindig jobbról és balról férfi vendég üljön. Szobaleányruhának a feketét tartom legizlésebbnek, magas nyakkal, amin kevés fehér kihajló van, az ujjja hosszú legyen, amin szintén fehér vissza-hajló legyen a dísz. Kötény fehér, tetszés szerinti anyagból készülhet. A felsépkézett, színes, se-lyembe öltöztetett, operett szobaleányokat nem tartom izlésesnek, de ez nem jelenti azt, hogy másnak ne tessenek, „mert hiszen ahány ház, annyi szokás”. Édesanyját sokszor üdvözlöm és köszönöm elismerő sorait, magácskának meg nagyon jó mulatást kívánok. — *Irma asszony, Dombóvár.* Azt írja, hogy narancsdzsemet tett el és máris romlik. Az eltevésbe nem esett hiba, mert régi, bevált módszer szerint tette el, viszont biztos abban, hogy a légmentesen zárható üvegnek beszáradt gumija az oka, kérdi, hogy mitévő legyen, mert nem szeretné most mind kieserélni a gumikat, bár nem is olyan régen vásárolta. Tanácsom a következő: a megszáradt gumigyűrűket áztassa be 2 deci szalmiákszesz, 4 deci víz keverékbe, kivéve a vízből, törölje le szárazra és glicerines ruhával dörögje át. Másnap mossa le langyos vízben, törölje meg szárazra, tegye rá az üvegre és kevés tojásfehérjével kenje be, mielőtt ráhelyezné az üvegtetőt. Nagyanyját sokszor üdvözlöm s örülök, hogy annyira ízelt a burgonyás lángos. Várom a jó ételleírásokat.

MEZ

Gyöngyfonál

**SZINTARTÓ
FONÁL BLUZ
ÉS RUHA
HIMZÉSHEZ**

írják a szelvényre, akinek a lap jár. A lakím- vagy név-változást bejelentő előfizetőinket is kérjük, hogy a régi lakímüket, vagy nevüket is szíveskedjenek feltüntetni, mert sok esetben addig nem intézkedhetünk, míg a régi címet utólagosan nem közlik. Teljes tisztelettel a KIADÓHIVATAL

Kedves olvasótársnőmet felkérem, közepkorú úrnő vagyok, pár heti római tartózkodásra utitársnőt keresek „Keresztény” jelígre válaszokat a kiadóra kérem. **Szeretném** 15 éves fiamat a nyári szünetre Ausztriában elhelyezni, erdős, szép faluban olyan úri családnál, ahol gondos felügyelet alatt lenne, jó ellátásban részesülne, nagy kert, gyümölcs van és ahol a német nyelvet elsajátíthatná. Három, négy hetet magam is ott tölténék. Nagyon kérem kedves olvasótársnőmet, akik már nyaraltak, mint fizető vendégek ausztriai faluban, szíveskedjenek engem tájékoztatni, hogy hol, kinél, mit fizettek és mit kaptak, van-e strand, stb? Ha esetleg az én kívánságaimnak megfelelő helyet ismernek kedves olvasótársnőim, úgy kérem szíveskedjenek pontos címet adni, hogy oda írhassek. Szíves válaszukat, melyet hálásan köszönök, kérem „Aggódó anyá” jelígre a kiadóhivatalba küldeni.

Szörakozás szempontjából szeretnék levelezni egy húsztól-harminc éves leányolvasótársnőmmel. Ugyancsak a VIII. és VI. gimnazista öcsém is nagyon szeretnének levelezni egy németül tudó gimnazista fiúval vagy leánnyal. Leveleket „Három testvér” jelígre a kiadóra kérjük.

*Télen, nyáron, ősszel,
tavasszal
Földes Margit-crème!*

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestéssel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospectust küld: **Vezérképviselő: Mussolini-tér 3, I. em.**

Székrekedés

a vért beszennyezi. Ennek következményei: émelygés, fejt- és derékfájás és más bajok. Ilyenkor Önnek is segít a jó hashajtó: **DARMOL**

TANACSO?KÉRNEK

TISZTELETTEL kérjük mélyen tisztelt Előfizetőinket, hogy az előfizetési díj, vagy bármely célra szolgáló összeg küldése alkalmával a postai csekk vagy utalványszelvényre kegyeskedjenek a nevüket és lakímüket olvashatóan írni, mert az olvashatatlan írások nagyon megnehezítik a pontos könyvelést és nagyon sok reklamációnak és tévedésnek az okozói. Fennakadás elkerülése végett arra is kérjük mélyen tisztelt Előfizetőinket, hogy feladóként mindig az a nevet és címet

GYÜMÖLCSFÁT

Rózsát

Diszfát

Diszcseserjét

Diszfenyőt

Évelő virágot

Gyökerez szőlővesszőt

Canna és Dahlia gumót stb.

bármilyen mennyiségben szállít

Unghváry József
faiskolája
CEGLÉD

Budapesti iroda: VI., Andrásy-út 56

Oktató nagy árjegyzék ingyen

Kedves Asszonytársaimtól kérek tanácsot, mit csináljak, van egy szép 12 személyes asztalterítőm 12 szalvétával, de a szalvéták oly nagyok, hogy valósággal teher. Még szegény jó Anyám kelengyéből valók, 60 évvel ezelőtt. Gondoltam csipkével, illetve betéttel összeállítva, négyből egy rendes használati asztalterítőt csinálnék, vagy egy-egy szalvétát négyfelé vágva csak szalvétákat csinállok. Szeretném, ha kedves Asszonytársaim hozzászólnának. Régi, szép damasztanyag. Másik kérdésem milyen foglalkozást üzhette egy falusi fiatalember, aki még elhelyezkedni nem tud. Szőnyegszöves kifizetődik? Otthont szerető úrfiú, aki tényleg nem szeret lenni. Kedves tanácsukat „Katonatisztné“ címre a kiadóba kérem.

52 éves rk. intelligens özvegy nagynénikém szeretne falura, pusztára menni. Egyszerűbb háztartás vezetését vállalja. Ért a baromfi kezeléséhez, a tejkezeléshez, egyszóval a pusztai háztartás minden ágában jártas. Gyűszintén 25 éves, intelligens, jómegjelenésű leánya Budapestben délelőtti, esetleg egész napi elfoglaltságot keres. Jobb cukrászdában, trafikban, üzletben stb. Kedves Olvasótársnőim, ha valaki tanácsot ad, ha segítségemre tudna lenni, megköszönöm s vagyok viszontszolgálatra bármikor készen. Anikó.

SANGAJOL

a külföldön tökéletesen bevált festékdózszer.

Elsőrendű minőségű fehér és sárga

Amerikai Vaselinek

gyógyszeres
és kozmetikai
vaselinek,
valamint
fehér olajok

Shell Tox a tökéletes rovarirtószer

SHELLKÓOLAJR.T.

ÜZENETEK

Tisztelettel értesítjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az idei gobelinpárna ajándékunk montírozásához szükséges összes anyag kézimunkaboltunkban beszerezhető. Február 20-i számunk címlapjának belső oldalán a teljesen kész párna modelljét mutattuk be. E párna montírozásához szükséges 2,50 méter bársony, melynek métere 4.— P, összesen P 10.—, 70 cm angin P 1,26, 40 deka toll P 2,60, 3 m aranyzsinór P 1,20, a montírozás munkadíja P 3.—, összesen P 21.—. A montírozáshoz világos terrakotta, vagy világoszöld bársony a legmegfelelőbb. A párna montírozásához szükséges anyag beszerzéséért, vagy a beküldendő párnap megmontírozásáért közvetlenül kézimunkaboltunkhoz méltóztatassék fordulni. Teljes tisztelettel a Kiadóhivatal.

„Mariana.“ Férje kollégáit olyan értelemben, mint levelében írta, nem hívhatja meg, mert a feleségeik részéről komoly apprehenzióban részesülhetne, mivel hölgyeket is meg akar hívni. Még ha kizárólag férfiakat hívna meg, nem esne ilyen elbírálás alá. Leghelyesebben úgy oldaná meg, ha a nős urakat a feleségükkel együtt hívna meg. Az urak, akiket meghív, előbb le kell vizetljenek. Ha délutánra szól a meghívás, csak hideg menü ajánlatos. Például sonka tormával és kemény tojással, szalámi, körített liptói piros rettekkel díszítve, hideg májpástétom vagy hideg sült, hozzá uborka, sör, puncstorta, gyümölcs, bor. Este meleg vacsora: finom báránypörkölt galuskával, rántott csirke vékony szálakra vágott, pirosa sült burgonyával, fejjessaláta vagy a csirkéhez finom burgonyasaláta madársalátával. Bor, torta, gyümölcs és feketekávé. Kellemes mulatást és jó hangulatot kíván a Szerk.

T. F-né. Lapunk színes divatmelléklete modelljei szabásmintáját sajnálatunkra nem áll módunkban megküldeni, mert egy új rendezet értelmében csak eléggé magas vámdíj fizetése ellenében volna behozható a Berlinben készülő szabásminta. A vámdíj minden egyes szabásminta után kb. ugyanannyi, mint a szabásminta ára s ezért kénytelenek voltunk a szabásminták beszerzését megszüntetni, mert előfizetőink a külön vámdíj megfizetését túl magasnak találták. Szív. üdv. Szerk.

Vadvirág. Ne nehezteljen, hogy verséről nem írhatunk dicsérelőleg, sőt őszintén megmondjuk, hogy a versírásához annyi tehetsége sincs, hogy nem is hiszünk kifejlődésében. Azonban mégse búsljon, mert minden fiatal leány és fiú megpróbálkozik a versírással és igazi költő — ön is tudja — csak kevés akad. Ha a versírást nem is ajánljuk, annál jobban szeretnők, ha igazi nagy írók műveit olvasgatná és élvezné azokat a nagyszerű gondolatokat, melyeket a jó Isten talán jó kedvében stg az egyes kiválasztottaknak. Szív. üdv. Szerk.

Sz. Klárika. Kedves levele úgy üdített fel, mintha a szeretet harmatát permetezte volna ellankadt virágaira. Köszönjük,

hogy csekély ajándékunk viszonzásaképpen elküldte nekünk a lapunkon keresztül lelkében gyújtó öröm fényugráját, hogy világítson akkor is, ha a szomorúság fellegei elsötétítik napunkat. Hiszünk jókívánásai teljesedésében és ígérjük, hogy mindaz az érték, amiért minden más lap fölébe helyezte lapunkat, soha nem változhat. Boldogok vagyunk, hogy ajándékunkat szívesen fogadta és hogy örült is neki. Szív. üdv. Szerk.

Tekintetes Szerkesztőség! A „Mamákkal vagy mamák nélkül“ című cikk elolvasása után az az érzésem támadt, úgy éreztem magam, mint akit arra figyelmeztetnek, hogy legdrágább kincsét akarják gonosz banditák elrabolni. Őt élő gyermeknek vagyok az édesanyja s ezek között kettő leány s épp abban a korban vannak, amikor legaktuálisabb életükben, hogy „mamákkal vagy mamák nélkül!“ Úgy hatott reám ez a cím, mint veszélyt jelző út végén a figyelmeztető vörös fény! Vigyázz! Nagy szerencsétlenség érhet, ha nem figyelysz jelzéseimre és vakon rohansz előre! Szívemből sajnálnám azokat, akik az Önök „vészjelzését“ nem vennék figyelembe és macacsul, önfejűen lépnek rá a „tilosnak“ jelzett útra, jobban bízza önmagukban, mint a Gondviselő Istenben, aki az ember védelmére állított fel tilost jelző parancsokat. Aki nem veszi figyelembe és nem hallgatja meg a szeretet szigorú intéseit és a veszélyt jelző figyelmeztetés dacára is tovább merészel menni, bizonyos lehet, hogy kifosztatik és mindenkiben csalódva, elhagyottan, beteges fájdalommal és karjait esdően nyújtja ki az édesanyja után, amikor elveszett a modernség tükrös jégtáblái között. Szerintem rettenetes sors vár azokra a leányokra, akik szülőik intését durcásan hallgatják és neheztelnek a korlátokért, melyet szeretetükből állítanak fel körülük, de az ő gondolatuk csak akörül forog, hogy ledöntsék és rálepnék a biztos veszélyt rejtő tükrőfényes jégtáblára, ahova elcsalta valaki, a lélekabló, hogy kifossa és otthagyja a kietlenné vált üres börtönben, amely csak annyiban különbözik a köből épült börtönöktől, hogy azt le lehet rombolni, de a bűn börtönében a bebörtönözött lélek soha-soha le nem rombolhatja a bűnből épült börtönt. És a bűnt utólerő büntetés fájdalomtól elgyötörve megvilágosodik előtte, hogy ott, ahova lezuhant, már senkije nincs. Nem veszik körül a csabított szavú lovagok, nincsenek mellette a modern barátok, hogy vigasztalják azokat, akikért az édesanyját elhagyta, akinek gyógyíthatatlan sebet ütött a lelkén és ez így fog tartani az élet végéig, ha a megbánás hitével szívében oda nem hull édesanyja lábai elé. — Kisleányok, drága gyermekeink, rettegve takarjátok el szeméteket a kísértés elől. Kérlek valamennyiőtöket, ne a magatok kárán, ne a magatok szenvedése tanítson meg édes anyátok iránti bizalomra, hogy az ő titeket féltő szavainak higgyetek. Egy kép lebeg előttem, egyszerű, a természetből kiragadott példa, de aki megérti, a maga sorsát is megtalálja benne. Bizonyosan hallottátok, hogy szokás tyúkkal keltetni ki kacsá tojásokat. Szegény tyúkma nem tudta, hogy az ő kicsi kacsáinak nem árt meg, ha a vízben lubickolnak és gyötörőn vergődve futkározzat a tócsa körül, amelybe a kis kacsák

OZOM CRÉM

széplő, májfolt, pattanás, arctisztáltságok ellen. Szépit, fiatalít. Próbátégy 80 fillér, nagy 1.80 előre fizetve. Utánvétellel drágább. Rácz M. János gyógyszerész, Kiskunhalas.

vígán lubickoltak és ő nem mehetett utánuk. De nem is a víz okozta a tragédiát, hanem jött a gölya és hosszú csőrrel egyenként nyeldeste el a tyúkama kicsi kacsáit. A tyúkama amikor látta, hogy tűnnek el a „csibéi”, belerohant a vízbe, hogy megmentsen a többieket és ő maga is az életét vesztelte. Mert nem csak a magatok életét tesztetik kockára, kedves kisleányok, amikor belerohantok a tiltott vizekbe, ahova nem mehet utánatok édes anyátok, hogy az élete árán is kimentsen. Mert higgyétek el, az életüket is feláldozták érteitek, csak el ne vesszettek a felétek hőmpolygó örvény hullámaiban. A huszadi század legszívélyesebb kelepcéje a modernség, felvilágosultság jelszava mögött elkövetett erkölcsletelenség. Ne hallgassatok a csábító szabadságot, függetlenséget ígérő hazug ígéreteire, mert aki el akar szakítani titeket az édesanyátok karjai közül, az nem gondolt arra, hogy mi lesz veletek akkor, amikor magatokra hagynak. „Mamákkal vagy mamák nélkül!” Nekünk is szól, anyáknak és nagyon meggondolandó, milyen magot vetünk el leányaink lelkebe, mert amilyet vetünk, olyan lesz az aratásunk. Leányaink pedig ne felejtsek el, hogy amilyen mértékkel mérnek szüleiknek akár szeretetből, akár szeretetlenségéből, valamikor nekik is hasonlóval fognak mérni.

„Vásárhelykutsai előzető.”

Aki fél az ételtől. Kételkedő naivitással kérde: „Lehet-e általánosítani azt a megállapítást, hogy a férfiaknak nem lehet hinni”. Ezt a közszájon labdázó mondatát inkább úgy variálhatnók, hogy „feltelesen minden férfinak lehet hinni”. De csak feltélesen, ha nem akarjuk, hogy az előbbi megállapítás valóban igazsággá váljon. Ha szétszedjük, nem is olyan félelmetes a kérdés, mint ahogy megijesztették. Bizonyosan „mumus”-ként, elretentésül vetítette rá valaki a „vigyázz!” éles reflektorát. De ha helyénvaló is a legmesszebbmenő elszigetelés e tekintetben, mégis nagyon lealázó a férfi társadalomra, ha kivétel nélkül mindenkire alkalmazni kellene a megbízhatatlanság bélyegét. Tény, hogy kevesebb az olyan férfi, akiért száz százalékig felelősséget lehet vállalni. S mert kevesebb az értékelendőbb kivétel, a nagyobb számú eshetőséggel kell számolni és az ellen kell védekezni. Mikor szavahíetőség tekintetében bírálunk, figyelembe vesszük, hogy egyénileg milyen elbírálás alá vehetjük az illetőt és hogy mi a lényege annak, amit el akar hitetni. A férfiak szerelmi ügyekben — kevés kivétellel — egy kalap alá vonhatók s ezért tekintettel arra, hogy egymás gondolatát nem világíthatjuk át, hanem csak a szavak, tettek keresztül vonhatunk le egymásról következtetést, okosabb, ha megfontoltan és fenntartással fogadunk érzelmi nyilatkozatokat, ígéreteket és kijelentéseket. Abból, hogy minden szóig elbinné, amit szórakoztatására elmondanak, még semmi baj, vagy rossz nem származna, ellenben, ha minden szót, aminek hitelt adott, a szívén átszurve hallgatunk, már komolyabb következményei lehetnének. A férfinak, ha azt

akarja, hogy minden szavát úgy értelmezzék, amint az mondva van, módjában áll, mondanivalóinak kellő súlyt adni cselekedeteivel is. És ez elől nem is tér ki egyetlen korrekét férfi sem. Aki pedig csak a saját maga mulatságára akar szórakozni, az meg is érdemli, hogy azok közé sorozza, akinek egyetlen szavát sem lehet értékékként elfogadni.

Szív. üdv. Szerk.

„Új világ”. Mintegy mentségül hozza fel levelében, hogy csak „gyerekes csínytevésből” indult meg a játék, amikor hirdetés útján levelezőpartnert kerestek s dehogyan is gondoltak arra, hogy ismeretlen fiatalemberekkel megkezdett levelezésük fajt accompli elé állíthatja. Nem merik az egyenes utat választani, hanem titkolóznak. Mindig akadnak szabadidővel és színes fantáziával rendelkező fiatal emberek, akik szintén csak „hecből, ugratásból” válaszolnak levelezési felhívásra. Vallják be, várták a választ, sőt akkor érezték volna csalódottnak magukat, ha erre a csábító szellemi keringőre való felhívásra jelentkező nem akadt volna. Különös tilok azonban, hogy csak többszöri levélváltás után ébrednek a valóságra és mintegy meglepődve kérdik, hogy nem lesz-e kellemetlenségük és folytassák-e tovább levelezésüket. Ha nem kételkedem azon kijelentésükben, hogy csak „gyerekes csínytevésből” indult el a levelezési lavina és elhizsem, hogy nem voltak tisztában annak horderejével és ha nem tudnám, hogy az életet olyan magátóléretlően egyszerűnek képzelik — nagyon szigorúan megnyomnám a tollat, mint ahogy a „csínytevő” gyerekeket szokás megfenyíteni. Így azonban csak arra kérem és figyelmeztetem, hogy ne feledkezzenek meg úri mivoltukról és sohase bocsátkozzanak levelezésbe ismeretlen fiatalemberekkel, mert más elbírálás alá tartozik egyéneknek egy teljesen ismeretlen férfival való megismerkedése, pláne akkor, ha előre jelevez van az ürügy, melynek nyomában ott kullog a félremagyarázhatatlan zándék. Egy ilyen eset mindennél érettebben igazolja a megfontolandó társadalmi konvenciók szükségességét, amelyeknek morális törvényei korlátok közé szorítják azokat, akik az élet útvesztői között nem tudják kellően tájékozottan magukat. Megfelelő a fiatalok túlságosan önállóságra törekvő hajlandóságát. Ezeknek szabályozását s ha szükséges, teljes leállítását szolgálja a társadalmi törvények, amelyek alól büntetlenül nem vonhatja ki magát senki. Az ösztönélet helyes ítélete szólalt meg kérdésében s figyelmezteti: tartsa távol magát a további meg gondolatlan levelezéstől, mert olyan elkerülhetetlen lelki megrázkódtatás következhetne be, amelyet később nem háríthatna el. Az pedig, hogy üres, lélek nélküli játékok üzzön: komoly, intelligens leányok még „csínytevésből” sem lehet programja.

Szív. üdv. Szerk.

„H. Jolán.” Mindhárom író német származású. Mindeniknek egész sereg regényét fordították magyarra és szentimentális témájuk miatt nálunk is kedveltek,

Örök dobozban és tubusban: P.30 - P.2-ig

azonban egyik író regénye sem irodalmi alkotás. Marlitt E. (valódi neve Eugenie John) született 1825-ben és meghalt 1887-ben. Eschtruth Nathália szül. 1860-ben. Szív. üdv. a Szerk.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetései díja 1 pengő 50 fillér. Jelégek hirdetésekre érkező levelek továbbításra hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. Állást kereső hirdetések szavanként 10 fillér. A hirdetés díja előre be kell-fizetni.

Tipold zongoratermei Budapest, Rákóczi-út 61. Dívatszarnokok szemben. Márka zongorák, pianók, harmonikumok, legolcsóbban, legnagyobb fizetéskedvezményel. Évtizedes keresztény szakállalat.

Keresztény, biztos állásúhoz, férjhezadnám házias 24 éves leányomat. Jelige: „Családi ház”.

Ki volna hajlandó leányanyát gyönyörű, egészséges gyügyermekével házába venni. Jó bánásmód és csekély díjazás fejében. A lány szorgalmas, becsületes, igyekvő, a háztartás minden ágában a legnagyobb jártassággal bír. Kitűnően főz tisztá. Szíves értesítésüket kérem, telefon: 12-12-93. alatt.

Jászivű olvasóinkhoz egy sorszámbóztott anya fordul kérésével, bármilyen állást, munkakört szívesen elvállal csekély fizetésért — két éves leánykával. Fő, hogy jó otthonra találjon. Ért a háztartás vezetéséhez, kézimunkához, gépvarráshoz gyermekneveléshez. Négy középiskolát végzett, jó családból való, egészséges. Ha valaki tud ilyen állást, úgy írjon „Eletmentés” jeligré.

Kellemes portmentes nagyközségben, strandfürdő, teniszpálya és mozi közvetlen közelében, bútorozott szoba, esetleg konyhával is, nyaralónak kiadó. „Olcsó nyaralás” jeligré.

Házikésszennyt keresünk falura, aki nagyon jól főz, jól elter, baromfiak nevelését saját szükséglete konyhájával segítségével vállalja. Ép, egészséges legyen. Szobában van. özv. Berzsenyine. Nikla. Somogy megye.

Főhírnemű- és felsőruha-varrónő, napi 2 pengőért házakhoz megy. Leveleket „Szorgalmas” jeligré a kiadóba kér.

Középkorú, perfekt főző, szerény, szolid, ügyes, megbízható jobb nő, egymagamhoz elfogadok. Soltészné, Miskolc, Széchenyi-ut 25.

Baján olvasótársnőim közül ki tudna ajánlani oly tisztviselősaladót, ki jövő tanévre 18 éves leánykám elállításra magához venné meleg családi otthon, gondos anyai szeretetben részesítené. Szíves válaszokat „Meleg otthon” jeligré kérek a kiadóhivataltal.

Magános özvegnél hónapos szoba szintén maátanos hólygnak azonnal kiadó Budán. Érdeklődni lehet levelében a kiadóhivatal útján „Bútorozott szoba” jeligré.

Csillárüdülő egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastély, zárt folyosók, prima koszt, olcsó penzión. Prospektus. Csillár üdülő, Mátraszőlős.

Főzőmindent keresek vidékre, aki nagyvonalon kívül minden házimunkát önállóan végez. Jó bánásmódban részesítjük, családtagnak tekintjük, ha bevalik. Fizetés megegyezés szerint. Leveleket „Ketten vagyunk” jeligré kiadóba kérek.

Valódi Ehrhar-zongora olcsón eladó. Rottenbiller- u. 35. IV. 22.

Karcsu, rugalmas és izmos lesz

a «C»-vitaminos, paprikás, olajos testcsomagolástól. Törv. védve. Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-utca 9. I. emelet 3. (C o r s ó-mozi ház)

Elköltözött Goldstein S. szücs

IV., Apponyi-tér I. félemelet alá.

Telefonszám: 18-38-54 (ezelűt Király-utca 1. sz.)

Balatonakarattján négyyszázötös villatelek, termő gyümölcsfákkal olesón eladó. Telefon: 258—167. Budapest.

Keresek rfm. kath. intelligens 28—38 éves, erkölcös, perfect német nevelőnt, nagyobb gyermek melé, aki délelőti háztartásban segédkezik és nem nagy fizetésre, hanem családis elbárára vágyik. Ajánlatot Varga Istvánné, Orosháza, Huba-u. 46. alá kérek.

Női ruhaszalon kedvező fizetési feltételek mellett, mérsékelt árakkal, anyaggal, valamint fazonmunkát vállal. Kész ruhák raktáron. Némethné, Régi posta-u. 6.

Angóra-nyulak, törzskönyvezett, fajtiszták, tenyészésre 3 pengőért kaphatók. Angóra-lelep, Békesszentandrás.

Antikstűlő tabernákulum, vitrin, szüblő, Rekamie garnitúrák, olesón, Friedmann, Karpfenstein-u. 15. Ugyanott vétel.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részlete, Tiszviselőkedvezmény. Fenyőné, zongoraterme, Erzsébet-körút huszonhat.

Rövid, fekete gyakorlózongora kettős, külföldi négyyszáz valdigi Bösendorfer ötszáz pengő. Garantáltak jó karban. Zongorák, pianók feltűnő olesón, tisztviselőknak előlegnélküli legkisebb részlete. Rákóczi-út ötven. Zongoraterem, Erzsébet-körút sarok.

Budapestre érkezőknek „Uri otthoni” nyujtok. Hajduné, ny. Máv főintéző neje, Erzsébet-körút 2. III. 19. Lft. Telefon: 132—900.

Legmodernebb szabás-varrástanítás, Mestervizsga, „Elite”-szalon, Andrássy-út 49.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót, Telefon: 14—02—06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Szabás-varrástanítás, Emőd Tamásné női ruhaszalon, Szent István-körút 13. Telefon: 11—95—18.

„Déva” szőrtelenítő krém teljesen elmulasztja a szőröket, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV., Hungária közpékört 116. földszint 2. Thököly-út mellett.

Saját ruháinak megvarráásával is szabni, varni megtanítom rövid idő alatt, Bognárné, IV., Semmelweis-u. 2. I. 7.

Budapestre érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban 2 pengőért megkiszáll. Főjegyzőné, Orézy-út 40. I. em. 10.

Budai hölgyek szives pártfogását kéri felsőruhászalon. Szakvizsgákra előkészít, Kalocsay II., Medve-utca 11. Telefon: 36—68—69.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetésért sürgősen vennék. T.: 13-95-03. Zongoraterem.

Róliák, pellernek nagy választékban, olesó áron kaphatók a készítőnél. Alalakításokat vállal Kökay Endre szűcsmester Buapást, V., Vilmos császár-út 10. II. Telefon: 386—781.

Kedves olvasóárságom között kinek a esküvői vagy baráti körében van olyan nősőt akaró 32 —38 év körüli intelligens férf. ki jó férje lenne az én fiómelekü. napusutasas kedélyű esimos 30 éves hűgő-skámmak. Kedves asszonyárságom szives segítségét várom a szerkesztésébe. „Segíteni kell a sorsnak, küzdeni a boldogságért” jeligré.

3.50 pengőért kiszabom, kétszer kipróbálom ruháját olesotes alakítások, Treybainé, IV., Veres Pálé-utca 5. I. 11.

Négy-ötzötös villát keresek megvételre. lehetőleg adómenteset. Néményvölgy, Sashegy környékén. „Készpénzfizetés” jeligré.

Felelős szerkesztő:

K E R T É S Z B É L A

Kiadja: a Magyar Uriasszonyok Lapja kft.

Felelős kiadó: KERTÉSZ BÉLA.

Szerkesztők:

Dr. KERTÉSZ ELEK, tordai BÖJTHE ETELKA,

ERDŐDY ELEK,

Ügyvezető igazgató: BARTHA ISTVÁN.

Kéziratokat, klijéket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzök meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétele és lekölzése tilos.

A Magyar Uriasszonyok Lapját nyomat: a Hungária Hírlapnyomda R. T. Budapest, V., Vilmos császár-út 34.

Felelős: SCHMIDEK GÉZA.

KÉZIMUNKARAJZAINK ISMERTETÉSE

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyított rajza, szártsablonja és az összes hozzávaló anyag a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában Budapest, VI, Teréz-körút 6. sz. alatt szerkesztető be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek leiben is. Válaszbélyeg esatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szivesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

2. **OLDAL:** Gyermekek-garnitúra. Színes aranyescokor, pamutvászonból készítjük fehér rátéttel. A párna mérete 50x60 cm. Paplanlepedő 80x120, viszahajtó 35 cm. A 2 drb ára előrajzolva, a rátétanyaggal együtt 8.— pengő. Teljesen készen a 2 darab 14.— pengő. Az ágy mellett lévő diszparna 45x55 cm méretben előrajzolva, a rátétanyaggal együtt 1.90 pengő. Teljesen készen 4.70 pengő. Szűrt sablonja a három darabnak 1.20 pengő.

4. **OLDAL:** Divatos tavaszi táská. Krém-színű fél-levnásonra készítjük, színes hímzéssel. Mérete 25x30. Előrajzolva, a kerek facsattal együtt, ára 2.10 pengő. Hímzéshez 5-ös számú gyöngyfonalat használunk szép élénk színekben. Szűrt sablonja 60 fillér

5. **OLDAL:** Diszparna-minta. Fehér floridász pamutvászonra, 40x50 cm méretben előrajzolva, ára 1.40 pengő. Hímzéshez szintartó hímzőpamutot használunk sárga, kék, piros és zöld színben. 1 matring hímzőpamut ára 20 fillér. Szűrt sablonja 50 fillér. Teljesen készen, hímzeve, montirozva, tollal töltve 8.— pengő.

6. **OLDAL:** Magyaros terítő. 80x80 cm méretben krémszínű fél-levnásonra előrajzolva, ára 2.70 pengő. Szűrt sablonja 1.— pengő. Hozott anyagra előrajzolja 80 fillér. Hímzéséhez 5-ös gyöngyfonalat használunk, szép piros

szinben, dekája 40 fillér. Teljesen készen, hímzeve 18.50 pengő.

24. **OLDAL:** Kelim-párna. Mérete 50x50 cm, előfestve kelimkanavára, ára 2.20 pengő. Kidolgozásához fényes kelimselymet használunk, melynek dekája 19 fillér. Egy párna kidolgozásához 20 deka szükséges. Színezése piros, kék, sárga és zöld. Az alapszín zöldessárga. Megrendelhető teljesen készen is.

HATLAP KÜLSŐ OLDAL: Diszfüggöny. A szűrőfüggőnyt középpavtag-szerű ekrűszínű túllre készítjük hímzéssel és a közepén varrott csipkebetéttel. Mérete 150x250 cm. Hímzéséhez fehér és két árnyalatu ekrű gyöngyfonalat használunk. A túllrészt előrajzolva, az alján lévő fodoranyaggal együtt 22.— pengő. A közepén lévő varrott csipkebetét molinóra rajzolt mintája ára 5.— pengő. Elkészítéséhez való szalagok méterszáma kaphatók, 16 fillértől 36 fillérig. Készítését megtanítjuk, illetve rendelésnél megkezdve szállítjuk.

A szárnyfüggőnyt finom csipkeszővetből készítjük. A szárnyak szélessége 75 cm, hossza 350 cm. Drapéria 80 cm. Szélére sima túllból fodrot teszünk. Anyagsükséglet a szárnyak és drapériához 4 méter, 150 cm szélességben. 80 cm simatúll a fodroknak, 300 cm szélességben. 8.50 méter aszúrbeütet. Anyagokból mintákat szivesen küldünk.

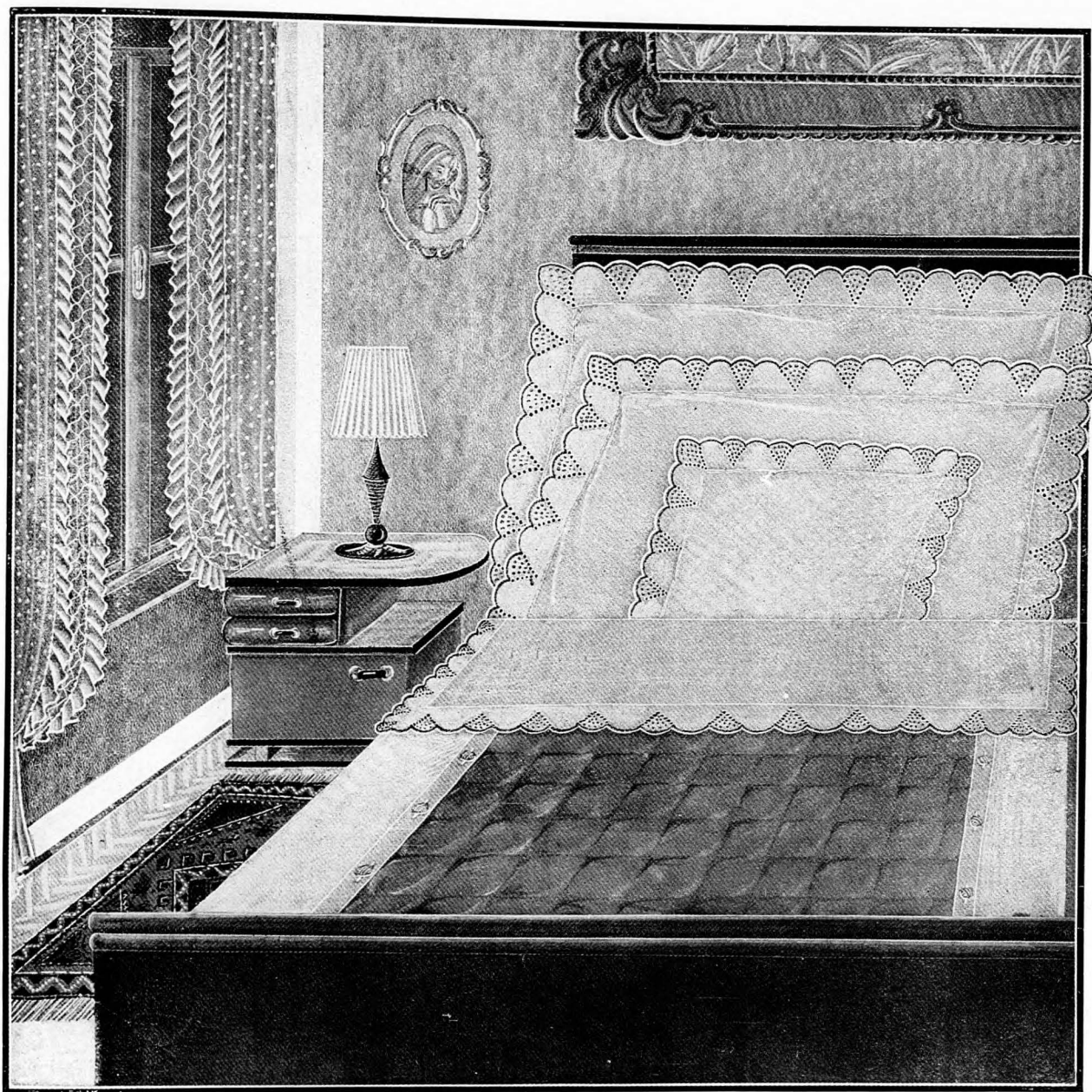
A M. U. L. Kézimunkaboltjának árajánlata:

Kézimunka filé terítő, 80 × 80 cm méretben	3.60
Kézimunka filé függöny, 150 × 250 cm méretben	13.—
Kézifestésű kép, keretecze (Madonna vagy Jézus) darabja	8.—
Divatos georgette nyaklál	4.—
Horgolt leánykaruha, világoskék vagy rózsaszín, 1—2 évesnek	5.50
Lavabl-ruhácska, virágos minták, 1—2 évesnek	6.50
Magyaros ruhácska grenadinból, szép kézhímzéssel	4.80
Magyaros grenadin-blúz, 40-es nagyság	5.20
Magyaros m. crepe de chine-blúz, 40-es nagyság	11.—
Zsebkendőtartó, magyaros mintával, kézi festés	4.50
Vitrin terítő, kézi hímzéssel	2.20
Vitrin terítő, kézi filé	1.20
Marquissette függönyanyag, ekrű színben, métere	5.20
Cérna-grenadin, 150 cm széles, métere	3.10
Klöplü függönyanyag, 500 cm széles, métere	14.50
Klöplü függönyanyag, 300 cm széles, métere	17.50
Csipkeszővet, 300 cm széles, métere	6.20
Csipkeszővet, 300 cm széles, métere	7.50
Marquissette függöny, 150 × 250 cm méretben, fodordíszítéssel, készen	19.50
Divatgyapjú fonál, pulóver-készítéshez, dekája	—36
Divatgyapjú fonál, kosztüm-készítéshez, dekája	—48
Különleges gyapjúfonál, dekája	—52
Zefir-fonál, csipkeruha kötéshez, dekája	—28
Festett szőnyeg, alapanyag, 60 × 100 cm	4.50
Festett kelim-falvédő, 85 × 150 cm	10.20
Festett kelim-párna, 50 × 50 cm	2.20
Aranyescokor pamutvászon, fehér, 80 cm széles, métere	1.50
Aranyescokor, színes pamutvászon	1.92
Egy pár műselyemharisnya, divatszínekben	2.90
Egy pár finom műselyemharisnya, divatszínekben	3.90
Egy pár hernyőselyemharisnya, divatszínekben	4.70
Egy pár finom hernyőselyemharisnya, divatszínekben	5.90
Egy pár egészen finom hernyőselyemharisnya, divatszínekben	6.90

Függönyanyagokból mintákat szivesen küldünk, Rendkívül olesó színes akról-terítőnkre, konyhagarnitúránkra és ágygarnitúránkra felhívjuk kedves előfizetőink figyelmét.

HARMADIK PÁRATLAN KEDVEZMÉNY

l a p u n k k e d v e s e l ő f i z e t ő i n e k

Kézimunkaboltunk, harmadik kedvezményes akciódarabjának megválasztásánál nem saját döntése alapján járt el. Az első két akció ugyanis olyan páratlan eredménnyel járt, mely minden várakozást felülmúlt. Ennek tudható be, hogy a tanácsadó levelek szárai jöttek, melyekben arra kérték kézimunkaboltunkat, hogy fehér ágyszatgarnitúrával jöjjön ki, mert ez az a nélkülözhetetlen ágynemű, mely minden családban sosem elég. Ezek a darabok vannak kitéve ugyanis leginkább a mindennapi használatnak és így annak pótlása válik állandóan szükségessé. Kész örömmel tesz eleget kézimunkaboltunk a kedves kívánságoknak és harmadik páratlan kedvezmény gyanánt

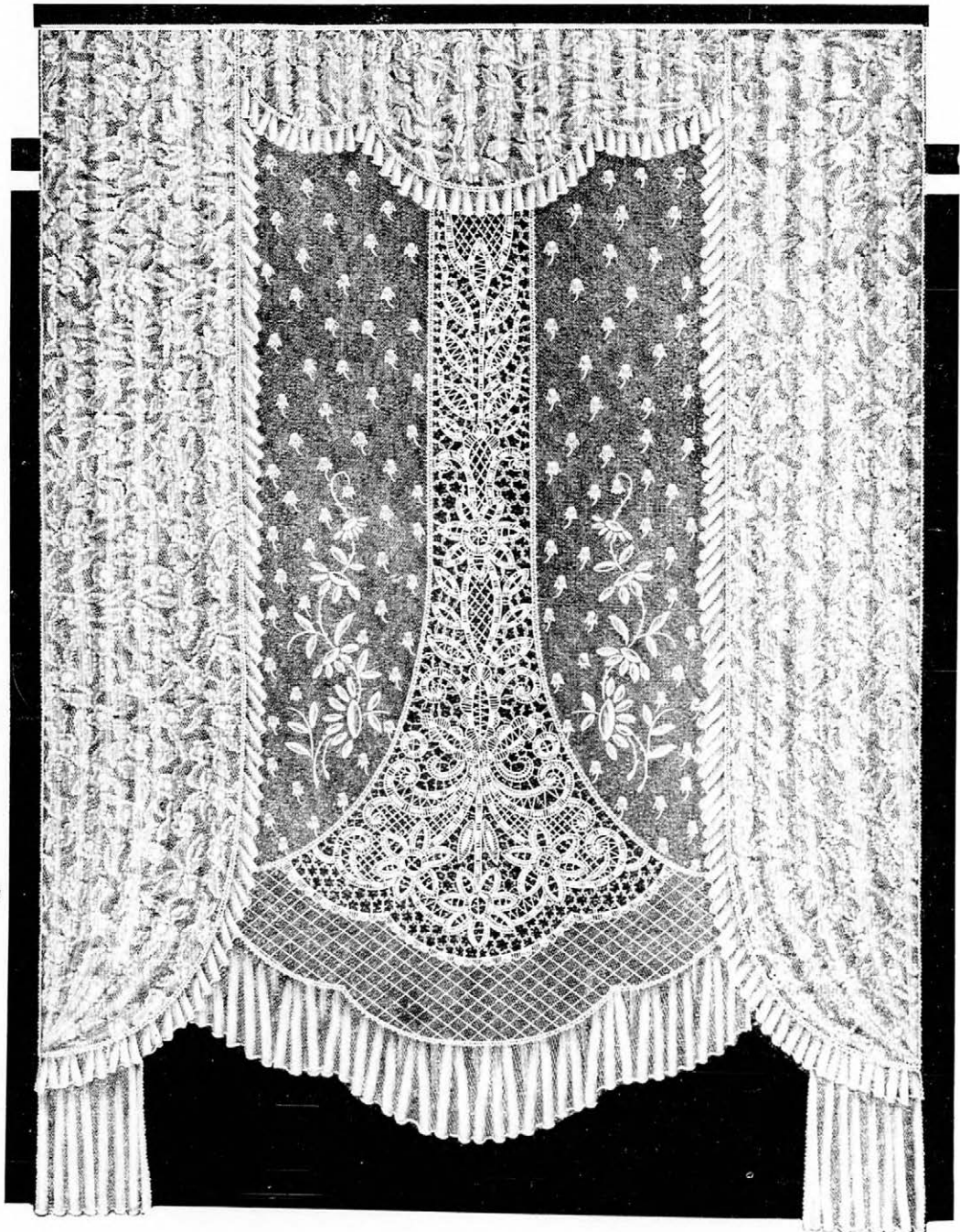
két nagy és egy kis ágypárnahuzatot

ad teljesen készen, géppel hímözve. A párnahuzat anyaga a legprimább minőségű ARANYEGYPT REX pamutvászonból készül, mely elég garancia arra, hogy a belőle készült ágyszat az állandó használatban évtizedig is eltart. A fentebb bemutatott rajzon látható mintával és a legkényesebb ízlést is kielégítő géphímzéssel van díszítve a teljesen készen megvarrt, gombokkal és gomblyukkal ellátott párnahuzat. A nagy párnák külső mérete 98×76 cm, belső mérete 90×75 cm, a kis párna külső mérete 60×44 cm, a belső mérete 54×41 cm. A három darabból álló ágypárnahuzat-garnitúra ára teljesen készen

csak 18 pengő

Ezen összeg 3–4–5, vagy 6 pengős előleges havi részletben is fizethető. A párnagarnitúrát az összeg teljes beküldése után házhoz szállítjuk, illetve vidékre postán portómentesen küldjük. Kívánságra bármilyen mennyiség akcióáron utána rendelhető. Nagyon örülnénk, ha nemcsak kívánságukat előzetesen bejelentő, hanem többi kedves előfizetőink is szeretettel fogadnák kézimunkaboltunk legújabb akcióját és annak olcsó ára révén minél nagyobb mennyiségben szerelnék fel vele háztartásukat.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

Diszfüggöny A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjának eredeti modellje * VI. Teréz körút 6